

UYANIŞ

CARCON

Işık Tanrısı Yayınları 1
2002

- 1 - GERÇEK ŞEYTAN AYETLERİ
- 2 - HZ. AYŞE VE KAYIP GERDANLIK OLAYININ
ARDINDAKİ GERÇEKLER
- 3 - KURAN ÖZGÜNMÜDÜR
- 4 - HZ. İBRAHİM: KODOŞLARIN PİRİ
- 5 - MÜSLÜMANLIĞIN BİLİM VE SANAT DÜŞMANLIĞI
- 6 - CİNSEL ENERJİ - EŞCİNSELLİK CİNSEL TECAVÜZLER
- 7 - GAZABIN TANRISI
- 8 - ŞEYTAN'IN, ALLAH'I İLK ALDATMASI
- 9 - ALLAH'IN KIZLARI

GERÇEK ŞEYTAN AYETLERİ

ÜÇ DİNİN KUTSAL KİTAPLARI SATANİST ÖĞRETİLERLE KARIŞIKTIR

Salman Rüşdi'nin kitabı hakkında birkaç söz:

Yıllar önce Salman Rüşdi, büyük gürültüler kopartan “Şeytan Ayetleri” isimli romanını yazıp, dünyada büyük gürültüler koparttığı zaman, uzun süre çok heyecanlı bir bekleyiş yaşadık. “Acaba bu kitap, Kur-an’daki bildiğimiz, Şeytan tarafından yerleştirilen ayet ve öğütleri mi açıklıyor ,bu konuda geniş bilgi mi veriyordu şeklinde düşündük. Arkadan, Humeyni Salman Rüşdi için ölüm fetvası verince bu zannımız daha da güçlendi. Büyük uğraşlar sonunda söz konusu kitaptan bir tane getirtmeyi başarinca gördük ki, kitabın bizim zannımızla hiç bir ilgisi yok ve sadece zaten yüzlerce yıldan beri bilinen fakat fazla ortaya dökülmeyen bir olayı işliyor. Bu olay nedir?

Necm Suesi olayı:

Muhammed, Mekke’de Kur-an okur veya daha olası olarak vahiy alırken transı sırasında Necm suresini okur. Bulunduğu yerde Eski dinin müridleri olan Araplar da vardır. Bulunduğu yer de bir ihtimal Kabe’dir. Fakat nerede olduğunun önemi de yok. Muhammed sureyi okur. Sıra 19 – 20 – 21 – 22 - 23. Ayetlere gelince Kabe’de o zamanlar bulunan Lat, Menat ve Uzza isimlerindeki en büyük üç tanrıçayı öven bir şiir söyler. Bu şiir dönemin Arapları tarafından zaten bilinen birşeydir.

El Late vel Uzza ve Menates Salisete Luhra
Tilke Kavanikül ila
Ve innekel şefaate hünnel Turna

Lat ve Uzza ve üçüncüleri olan Menat
Bunların şefaati kesinlikle umulur
Ve bunlar yüce kuğulardır.

Ayetler bitince Muhammed secde eder. Aynı anda kendi tanrıçaları da övüldüğü için eski dinin mensubu olan Araplar da onunla birlikte

secde ederler. Muhammed'in kendi tanrıçalarını övmesinden dolayı şaşkın durumdadırlar. Daha sonra Cebrail, Muhammed'e müdahale ederek söz konusu ayetlerin kendisine Şeytan tarafından verildiğini ve sureden çıkartılmaları gerektiğini söyler. Bunun üzerine söz konusu ayetler aşağıdaki şekilde değiştirilir:

NECM SURESI

Elmalılı Hamdi meali:

19-Siz de gördünüz değil mi Lat ve Uzza'yı?

20-Üçüncü olarak da öteki Menat'ı?

21-Size erkek, O'na dişi öylemi?

22-Öyle ise bu çok hayıflı (haksız) bir taksim!

23-Onlar hiçbir şey değil, sırf sizin ve babalarınızın taktığı kuru isimlerdir. Allah onlara öyle bir saltanat indirmedir. Onlar yalnız zanna ve nefislerinin sevdasına uyuyorlar. Oysa Rablerinden kendilerine doğru yolu gösteren geldi.

Tabii ki söylemeye gerek yok ama buradaki ayetler Muhammed'in ilk okudukları değil, sonradan değiştirilmiş olanlardır. Bu olay yaşandığı günden beri hiç unutulmamış, çok güvenilir Hadisçiler tarafından tasdik edilmiş, kayıtlara geçmiş bir olaydır. Bu çok sayıdaki hadisçiye örnek olarak Buhari gösterilebilir. Buhari, Es Sahih isimli eserinde bu olayı tasdik eder. Gene XV. Yüzyılın en ünlü hadisçilerinden Celalüddin Suyuti ve İbn Hacer (El Askalani) olayı doğrulamışlar ve sağlam kabul etmişlerdir.

Kur-an'daki Hac ve İsrâ surelerinde de bazı ayetler vardır ki, bunlar bazı yorumcular tarafından Necm suresi olayının düzeltilmesi ile ilgili uyarı olarak kabul edilirlerken bazı yorumcular tarafından da aynı olay için uyarı değil de açıklama şeklinde kabul edilirler. Bu ayetleri ve gerçekte neyi anlattıklarını aşağıda daha farklı bir yorumla göreceğiz. Salman Rüşdi konusunda söylenebilecek fazla birşey yok. O zaten bilinen bir olayı romanında kullanmış olan sıradan bir yazardır. Yazdıklarında da Müslümanlığı rencide edecek birşey yoktur fakat Müslümanlıklar bu işten korku şeklinde alınırlar ve kendi Kötü tanrıları, kendi hakkını ve onurunu korumaktan aciz olduğu için Salman Rüşdi'yi öldürme kararı alırlar. Gerçi bunda da hala başarılı

olmadalır fakat zihniyetin korkunçluğunu anlamak için öldürmeleri de gerekmez zaten.

Bir olay vardır. Eski din bilginlerinin en güvenilir olarak kabul edilenleri de bunu kabul etmektedirler. Aslında Salman Rüşdi'nin idam fetvasını verenler de bu olayı ve doğru olduğunu bilmektedirler fakat onların zihniyeti doğru bile olsa işlerine gelmeyi yok saymak, söyleyeni de yok etmek üzerine kuruludur. İşte islam zihniyeti budur ve buyüzden de yüzyıllardan beri kur-an meali yani çevirisisini okumayı bile yasaklamışlar sadece birkaç kişinin okuyup, cahil sürüsüne kendi yorumlarıyla anlatmasına izin vermişlerdir.

Gerçek Şeytan ayetleri ise Kur-an'ın her yerinde dolu dolu bulunmaktadır. Bunların hepsini ya da bilebildiğimiz kadarını sırası geldikçe göreceğiz. Salman Rüşdi'nin kitabını ilk duyduğumuz zaman, bildiğimiz ayet ve bazı olayların hepsinden veya en azından bir çoğundan ve bunların neden yapıldığından bahsediyor zannederek heyecan duymuştuk fakat sonunda onun sadece bilinen tek bir olayı işleyen sıradan bir roman olduğunu anladık.

ŞEYTAN, "AYETLERİN" BELİRGİN OLMASINI ÖZELLİKLE İSTEMİŞTİR

Yukarda anlatılan Necm suresi olayı Şeytan ayetlerinin en belirginidir çünkü Şeytan bunun belirli olmasını istemiştir. Bu olay gerçekleştirilerek belli edilmek istenen bazı şeyler vardır.

Şeytan Kur-an'a istediği zaman istediği müdahaleyi yapabilirdi. Bunun en belirgin örneği Necm suresi olayıdır. Bu Vahiy gerçekleşirken ne Muhammed ne olduğunu anlayabilmiş ne Cebrail ve ne de Onun tanrısı olayı engelleyebilmiştir. Demek ki, Şeytan istediği her an Muhammed'in vahiylerine müdahale edebilecek ve onun ayetlerini istediği gibi değiştirebilecek durumdadır. Necm suresi olayında gizli bir anlatım olmaması, Ayetlerin anlamlarını karıştıracak birşey, belirsiz bir değişiklik gibi şeyler yerine açıkça bütün Arapların zaten bildiği bir şiirin okunması sadece bunun yapılabileceğini ve yapıldığını ispatlayabilmek ve ilerde yaşayacak olan insanlara ve mesela bizim çağıımıza bir mesaj vermek içindir. Buyüzden böyle hemen

anlaşılabilecek olan bir şiir okunmuştur. Halbuki Şeytan, Kur-an'a kendi takipçileri tarafından anlaşılabilecek olan yüzlerce ayet koymuştur. Kendi yolundan gidecek olanları koruyacak hükümler getirmiş ve izleyicilerine yönlendirmelerde bulunmuştur.

b) Üç dindeki gerçek Şeytan ayetleri:

Ortaya çıkış sırasına göre Yahudilik, Hristiyanlık ve Müslümanlık gibi dinler batıl yani hak olmayan ve insanlık için zararlı şeyler olmalarına rağmen daima iki yanlı olmuşlardır. Birinci yanları dışarıdan gözle görünür bilinir yani Zahiri yanları, ikinci yanlarıysa bilinmez, gizli kalmış, dini, daha içrek yanları ile yorumlayan Batini yanlarıdır. Bu dinlerin Zahiri yanları zaten bilinen şekilleri kuralları ve tapım şekilleridir. Bu yüzden Zahiri yanların burada ele alınmalarının gereği yoktur. Batini yanlarına gelince: Bir çok kimse dinlerin Batini yani içrek yanlarını, o dinin tasavvufi yanları ya da özel bazı kimseler tarafından bilinen ve halk tarafından pek anlaşılamayan ince anlamlar taşıyan yanları olduğunu iddia ederler. Bunda da kendi açılarından bir dereceye kadar haklıdırlar fakat burada bizim kastettiğimiz Batini yanlar bu açıdan ele alınmamıştır. Bizim kastettiğimiz batini yanlar söz konusu din hangisi olursa olsun onun içinde kendisi kadar bulunan Satanist yanlardır.

Dinlerin kendilerine ait kutsal kitapları yazılırken ki, bu yazım şekli ister İncil gibi sonradan kaleme almış olsun ister vahiy yoluyla alınırken olsun, yazım sırasında hepsine Şeytan'ın müdahalesi olmuştur ve Dinlerin kutsal kitapları yani Tevrat, İncil ve Kur'an içiçe iki kitap halini almışlardır. En azından bu kitaplar Satanist nasihatlar ve kötülüğün tanrısına karşı Şeytan'ın koyduğu uyarılar ve ipuçları ile doludurlar. Bu neden böyle olmuştur?. Şeytan'ın en yeni ve öz kitabı olan Ayetler Kitabı'nı dikkatle okuyanlar bilirler ki, orada da ima edildiği ve bir çok Uzak Doğu öğretisinde de belirtildiği gibi çağın ve dünyanın içinde olduğu gerçeklik akımı ve evrensel yasalara göre dünya, günümüze kadar süren, daha doğrusu bir, iki yıldır sona ermekte olan bir karanlık çağda idi. Söz konusu insanlığın kısıtlanması köle edilmesi, ilerlemesinin durdurulmasıyla sonuçlanan dinler ve o dinlerin tanrısının güçlenmesi ve güzeli, iyiyi ve bilimsel olanı imha etmesinin ve Şeytan olarak kötücül güç diye takdim ettikleri gücün de arka planda kalmasının nedeni budur. Şeytan, daha

arka planda olmasına reğmen insanlığın tam olarak tasma takılmış bir köpek gibi olmasına izin vermedi, veremezdi ve zaten vermesi de onun kendi yapı ve karakterine uyan birşey değildi. Çağın gereği olarak direk müdahalede bulunmayan ve insanlar için savaşmaktansa, onların kendi kendilerine doğru yolu bulmalarını isteyen Şeytan, Söz konusu dinlerin kitaplarına kendi öğretisini de karıştırdı ve bunların anlayabilen tarafından anlaşılmasını ve yorumlanmasını sağladı.

Özet olarak bütün bu kutsal kitapların içiçe geçmiş ikişer kitap olduklarını ve daha farklı bir anlatımla, farklı boyutlarda olarak aynı mekanı işgal eden iki cisim gibi olduklarını söylemek mümkündür. Her dinin kutsal kitabı aynı zamanda da Şeytan'ın kutsal kitabıdır da. Artık zamanı geldi. Dünya yeni bir çağa girdi. Batıda New Age olarak çok sık zikredilen bu Yeni Çağ bir anda ortaya çıkan ve bir iki yıl içinde olan değişimler değildir. Yeni Çağ'ın yerleşmesi belki yüzyıl sürecektir. Fakat artık bazı gerçeklerin ortaya çıkmasının da zamanı gelmiştir ve gene Şeytan'ın vahyi ile ve aynı zamanda da insanların bilinçlerinin açılmasıyla Kutsal kitaplardaki farklı açılar yavaş yavaş ortaya çıkacaklardır. Bunların hepsini de ele alacak olmakla beraber en önce ve en çok içinde bulunduğumuz ülkenin hakim dini olan Müslüman'lığın ayırımı ile ilgileneceğiz.

Kur-an'daki, Şeytan'ın müdahaleleri ve katkıları tabii ki, zaman zaman Muhammed ve onun tanrısı tarafından da farkedilmekteydi fakat bunlar Necm suresindeki gibi çok belli şeyler olmayıp, müslünamcıkların kafalarında soru işareti uyandırmayacakları için boş veriliyordu. Tabii daha ilerde Hz. Aişe olayında da göreceğimiz gibi bazı şeyler Muhammed'in de işine geliyordu. Ayrıca Necm suresi olayından sonra ikide birede Şeytan'dan geldi diye ayet değiştirilmesi de düşünülebilecek bir durum değil. Zamanın cahil halkı bunu görünce Kur-an'da pul kadar değer verilmeyen, aciz, birşey yapamaz denilen Şeytan'ın ikide birde Muhammed ile istediği gibi oynadığını düşünerek onu daha büyük bir tanrı olarak kabul edebilirlerdi. Dolayısıyla kötücül tanrı da bu durumun fazla üzerine gitmeyip, en fazla bazı ayetlerle, başka bazı ayetlerin emir ve anlatılarını iptal edip, yeni hükümler getirme yoluna gitmiştir. İşte Kur-an'daki birbirini yalanlayan, birbirine ters düşen bazı ayetlerin sebebi budur.

Şimdi Kur-an'daki bizzat Muhammed'in tanrısı tarafından yazılan ve söylediklerimizi doğrulayan ayetleri görelim. Bu ayetler, yukarda da bahsettiğimiz gibi zamanın ve zamanımızın yorumcuları tarafından Necm suresi olayını açıklıyor veya düzeltiyor olarak kabul edilmişlerdir fakat gerçekte bizim burada anlattığımız durumdan bahsetmektedirler.

Özellikle Hac suresi 52. Ayet bu durumun sadece Kur-an'da değil, üç dinin de kutsal kitaplarında olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

İSRA SURESİ

Elmalılı Hamdi Meali:

73-Az kalsın seni bile, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı iftira edesin diye fitneye düşüreceklerdi ve o takdirde seni dost edineceklerdi.

74-Ve eğer Biz sana sebat vermemiş olsaydık, sen onlara nerede ise meylettindi.

75-O takdirde, muhakkak hayatın da, ölümün de katmerli açışım tattırırdık; sonra Bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın.

HACC SURESİ

Yaşar Nuri Meali:

52. Biz senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o bir şey dilediğinde, şeytan onun düşünce ve dileği içine bir şey atmış olmasın. Ama Allah, şeytanın attığını siler, sonra kendi ayetlerini muhkemleştirir. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

53. Bu, Allah'ın; şeytanın attığını, kalplerinde hastalık olanlara, gönülleri katılaştıranlara bir fitne yapması içindir. Zalimler, geri dönülmez bir ayrılık ve kopuş içindedirler.

54. Kendilerine ilim verilenler onun, senin Rabbinden bir hak olduğunu bilsinler, ona inansınlar da kalpleri ona saygı duysun diye böyle yapılmıştır. Şu bir gerçek ki Allah Hâdî'dir, iman edenleri dosdoğru yola mutlaka ulaştıracaktır.

55. İnkâr edenler ise kıyamet ansızın başlarına patlayıncaya kadar, yahut kısır bir günün azabı kendilerine gelip çatıncaya

kadar, o Kur'an'dan yana kuşku içinde olmaya devam edecekler.

Yahudilik, Hristiyanlık ve Müslümanlık'ta bazı azizler, ermişler veya evliyalar vardır. Bu gibi dinsel sembol olmuş kimselerin bazıları da değişik mesleklerin pirleri sayılırlar. Buna örnek olarak Müslümanlık'da Hamza pehlivanların piri, Muhammed tüccarların piri sayılırlar. Bunlar söz konusu mesleklerin koruyucuları ve mesela kurallarını koyucuları, ilk yapıcıları veya ahlakını belirleyicileridirler. Bu dinlerin kutsal kitaplarının Şeytan'ın öğretisi ve müdahalesi ile içiçe geçmiş olmaları gibi sözkonusu dinlerdeki din büyüğü sayılan evliyalar, ermişler, şeyhler ve önderler de içiçe geçmiştir ve her dinde tam anlaşılamamış olan Satanist önderler de vardır. Gelecek olan bilgi notlarında üç dindeki Satanist önderler de, o dinlerin kutsal kitaplarındaki Satanist ayetler kadar işlenecek ve tanıtılacaktır.

HZ. AYŞE VE KAYIP GERDANLIK OLAYININ ARDINDAKİ GERÇEKLER

Müslümanlıktaki Satanist karıştırmaların en önemlilerinden birisi ve belki de ilki Hazreti Ayşe'dir. Bu üç dinin hiç bir peygamberine veya Kahinine Hazreti (Hz.) sıfatını kullanmadığımız halde Hz. Ayşe için bu sıfatı kullanmamızın nedeni budur.

Haz. Ayşe icraatları ile oldukça önemli kapılar açmış olan, arkasında çok önemli emsaller bırakan ve İslami şeriata yeni hükümler katılmasına sebep olan bir kişiliktir. Ayrıca bilerek ya da bilmeyerek yine, icraatı ile Kur-an'a hesapta olmayan ayetler eklenmesine ve Muhammed'in de, istemeden de olsa bazı Satanist geleneklere boyun eğip, önder olmasına sebep olmuştur. Hatta tanrıyı da zorlamış ve eylemini kabul ettirmiştir. O kendisine yapılan haksızlığa karşı çıkan, hakkını arayan ve isyan edenlerin bu dindeki ilklerinden biri hatta ilkidir. Aynı zamanda kadını bir mal sayan, pul kadar değer vermeyen, hapsedip her hakkını elinden alan bu dine bazı boşluklar getirerek kadın haklarını koruyup düzeltendir.

Yaşadığı dönemde Hz. Ayşe satranç tahtasının en kenarında uzun süre bekleyen ve varlığı bile unutulduktan sonra en can alıcı hamlede kullanılan ve oyunun kaderini tam olarak değiştiren bir Kale olmuştur. Onun sadece bu rol için görevli olarak hazırlanmış ve doğmuş bir varlık olduğuna inanmak caizdir. Şimdi Hz. Ayşe'nin olayını ve o zamanki yorumları inceleyelim ve ondan sonra kendi yorumumuzu ve tabii gerçek olanını görelim. Bu olay İslami yorumcular arasında Ayşe'nin gerdanlığı veya Ayşe'nin Devesi olarak bilinir. Biz Ayşe'nin Gerdanlığı ismini tercih ediyoruz.

AYŞE'NİN GERDANLIĞI

O dönemlerde Araplar savaşa giderlerken kadınlar da askerlerle beraber giderler, savaş sırasında şimdiki amerikan futbol veya

basketbol takımlarının amigo kızları gibi, savaşılan askerler için tezhurat yaparlar, onları teşvik ederlerdi. Yaralıların bakımı ve tedavisi ile geceleri askerlerin cinsel gerilimlerini yatıştırmak ve daha önemlisi cinsellikleri ile askerlere motivasyon kazandırmak da görevleriydi. Müslümanlık'tan sonra da bu alışkanlık oldukça değişikliğe uğramış olmakla beraber sürmekteydi.

MUHAMMED'İN SEKS DÜŞKÜNLÜĞÜ

Muhammed, Müslüman kaynakların üzerinde fazla durmamasına rağmen cinselliğine çok düşkün, cinsel açlığa asla dayanamayan hemen hemen gördüğü her kadına göz koyan bir yapıdaydı ve tanrısı ile olan özel ilişkisini de bu hırsını tatmin etmek için çok verimli şekilde kullanırdı. Mesela kendisine, beğendiği her kadını derhal kocasından boşatarak almak yetkisi verilmişti. Buna kimse itiraz edemezdi. Aksine insanlar karılarını ve kızlarını Muhammede vermenin büyük bir sevap ve şeref olduğuna şartlandırılmışlardı.

Mesela: Muhammed bir gün evlatlığı olan Zeyd'in evine gider. Zeyd'i evlat edindiği için herkes kendisinden Muhammed'in oğlu anlamında "Zeyd ibn Muhammed" şeklinde bahsetmektedir. Zeyd evde yoktur ve Muhammed Zeyd'in karısı Zeyneb binti Calış tarafından karşılanır. Zeyneb'i gören Muhammed bir anda onu arzulamaya başlar ve aklından çıkartamaz. Sonunda Zeyd'e karısını boşattırıp, kendisi alır. Zeyneb ondan sonra Muhammed'in en tercih ettiği ve en çok yattığı eşlerinden biri olur.

Muhammed hem geleneklere uyarak hem de şehvetini tatmin için sefere çıkarken veya savaşa giderken karılarından bir veya birkaçını da birlikte götürürdü. Muhammed bir çok kadınla evli olduğu ve bunların cinselliklerini tatmin etmeye kolay kolay sıra gelmediği için kadınlar da bu savaş gezilerinden memnundular ve bu durum aralarında bir çekişme ve kıskançlık konusu olmuştu. Muhammed karıları arasında eşit davranmaya çalışmakla birlikte en genç karılarından biri olan Ayşe'ye daha taraflıdı. Ayşe ya da Arapça aslına uygun olarak Aişe Ebu Bekir'in kızıdır ve daha altı yaşındayken Muhammed ile evlendirilmiştir. Evliliğin gerçekleştiği tarihte Muhammed 49 yaşındaydı.

Birçok Yorumcu ve din büyüğü Muhammed'in bu evliliği sadece Ebu Bekir ile olan akrabalık ilişkilerinden ve onu şereflendirmek istemesinden dolayı yaptığını, Bunun sembolik bir evlilik olduğunu ve Muhammed'in altı yaşındaki bir kızla yatmasının düşünölemeyeceğini söylerler fakat gene bilindiğı halde söylenmeyen birşey vardır ki, Resmi kayıtlara göre Muhammed, Ayşe ile ilk defa yattığı zaman Ayşe dokuz, kendisi ise elliiki yaşlarındaydılar. Zaten bu yüzden de İslam kurallarına göre dokuz yaşındaki bir kız evlenilecek çağda kabul edilir.

MUHAMMED SÜBYANCIYDI

Zaten Ayşe için yanıp tutuşan Muhammed en fazla üç yıl bekleyebilmiştir. Ayşe ile yatmaya başladıktan sonra onun cinselliğine daha fazla tutulan Muhammed eşleri içinde en fazla onunla yatar hale gelmiştir. Buyüzden de diğer karıları arasında kıskançlıklar çıkmış ve haremde hizipleşmeler meydana gelmiştir. Kendilerinin ihmal edilmesinden defalarca şikayetçi olurlar fakat Muhammed bu şikayetlere hiç cevap vermez. Sonunda dayanamayıp **eşlerinden biri olan Ümmü Seleme'ye fazla üzerine gelmemelerini, Tanrı'nın vahiylerinin kendisine sadece Ayşe ile yatarken geldiğini söyler.** Bunun üzerine Ümmü Seleme de tövbe ederek susar.

TANRI'NIN VAHYİ SADECE VEYA EN ÇOK AYŞE İLE YATTIĞI SIRADA GELMEYE BAŞLAMIŞTIR

Muhammed'in bu beyanı sadece karılarını susturmak için söylenmiş bir yalan olarak görölmemelidir. Daha sonraları ele alacağımız tanrısal bütöleşmelerde ve majikal uygulamalarda cinsellik, oldukça önemli bir faktördür. Muhammed'in karılarını susturmak için yalan söylemesi ve buna bir de tanrıyı karıştırması düşünölemez bile. O tanrısına gerçekten inanıyor ve güveniyordu. Bu yüzden de karıları hiç üstelemeden seslerini kesmişlerdir. Muhammed'in vahiyleri Ayşe ile yatarken almaya başlaması önemli bir noktadır ve aşağıda ele alınacaktır.

DEVE VE TAHTIREVAN

Muhammed'in karılarının da herhangi bir sefere dahil olmaları tabii ki, ordunun arkasından gitmek şeklindeydi. Özel bir deveye bindirilirdi. O sıralarda kadınlar sarılıp, sarmalanıp saklandıkları için zaten bütün kadınların yolculukları böyle olurdu. Devenin üzerinde kapalı bir Tahtirevan veya gerçek deymi kullanmamız gerekirse bir Mahfes bulunurdu. Bu Tahtirevan'ın önü perdelerle kapalı olurdu. Kadın içerdayken perdeleri kapatır ve sıcağa daha rahat dayanabilmek için saçını, başını açardı. Kadın deveden indiği zamanlardaysa perde açık olurdu. Bu şekilde kadının tahtirevanın içinde olup olmadığı belli olur ve mesela yolcu tahtirevanda değilse onu bırakıp gitmek gibi bir unutkanlık yapılmazdı. Muhammed'in karıları da aynı şekilde yolculuk yaparlardı ve tabii çevrede alışılmıştan fazla muhafız ve yardımcı bulunurdu.

BENİMUSTALIK DÖNÜŞÜ

Muhammed milladi 627 yılında gene Hz. Ayşe ile çıktığı Benimustalık savaşından dönerken, Hz. Ayşe'nin bulunduğu kervan Medine yakınlarında bir vahada konaklar. Bir süre burada kalınır. Dinlenilir. Sular tazelenir ve kervan başının develeri teftişi ile yola çıkılır. Hz. Ayşe'nin devesinin, tahtirevanının perdesi iniktir ve bu da onun tahtirevanın içinde olduğunun işaretidir. Kervan uzun süre gider. Çok çok sonra Hz. Ayşe'nin hiç sesinin çıkmadığı, konaklarda inmediği dikkati çeker ve önce seslenirler. Sonra da acaba bayıldımı diye korkarak perdeyi açarlar ya da başka bir kadına açtırırlar fakat bir de bakarlar ki Hz. Ayşe tahtirevanın içinde değil. Büyük bir korku ve telaşla Hz. Ayşe aranır fakat bulunamaz. Çok sonra arkadan dört nala gelen bir atlı görünür. Bazı rivayetlere göre bu, atlı değil de bir devedir. Gelenin at veya deve olması ne derece önemliyse. Bu atlının ordunun ardçılarından **Muattal ibn Safvan** isimli genç bir asker olduğu anlaşılır. Safvan'ın atının arkasında da Hz. Ayşe oturmaktadır. Hz. Ayşe bu olayı şu şekilde açıklamıştır:

VAHADA KAYBOLUŞ

Kervan ilk vahada mola verdiği zaman Hz.Ayşe tuvalet ihtiyacı duyar. Deveden iner ve vahanın biraz derinine, gözden uzak bir yere çekilerek ihtiyacını giderir ve devesine döner. Bu gidiş dönüşü sırasında geleneğe uygun olarak tahtirevanının perdesini açık bırakır. Dönünce içeriye girer ve perdeyi kapatır ve birden bire boynundaki çok değerli bir gerdanlığı düşürmüş olduğunu farkeder. Telaşla gerdanlığını bulmak için iner. Bu telaşla perdeyi açık bırakmayı unutur. Geçtiği yerlerde gerdanlığını uzun süre arar ve geriye dönünce kervanın o yokken gitmiş olduğunu farkeder. Vahada korku ile oturur. Kendisini tanrıya emanet ederek kurtarılmayı bekler ve sonra ordunun ardçılarından Safvan vahaya gelir. Hz.Ayşe'yi görünce derhal atının arkasına alır ve kervana yetiştirmeye çalışır fakat tabii çok zaman geçtiği için kervana yetişmesi uzun zaman alır.

ALİ, AYŞE'NİN ZİNA YAPTIĞINA EMİNDİR

Dönüşte büyük gürültüler kopar. Dinin ve toplumun ileri gelenleri Hz.Ayşe ile Safvan arasında birşeyler geçtiğine emindirler. Birşey olmasa bile Ayşe genç bir erkekle uzun zaman yalnız kalmıştır ve durum şaibelidir ve her durumda Muhammed'in, Ayşe'yi boşaması gerekmektedir. Bu iddialarda olanların en başında da Muhammedin kendisinden sonra halife olarak bırakmak istediği Ali vardır. Ali olaya çok kızmaktadır ve Ayşe'nin zina yaptığına emindir. Araştırma yaptırır ve şu sonuçla karşılaşır. Ayşe, Safvan'ı önceden tanımaktadır. Bu ikisinin birbirlerini o zamanlar istedikleri konusunda dedikodular vardır ve aralarında haramenin kafeslerinin ardından ve uzaktan bakışmaktan ibaret olan karşılıklı bir istek durumu olmasından şüphelenilmektedir. Safvan sırf Ayşe kendisini görsün diye haremın penceresi önünden geçip durmaktadır. Buna rağmen Safvan imkansızlıklar karşısında bağrına taş basıp bu sevdayı unutmaya çalışmıştır. Bu bilgi Ali'yi daha fazla öfkelenendir. Muhammed'e, Ayşe'yi derhal boşamasını söylemeye başlar. Fakat Muhammed, Ayşe'nin cinselliğine doyamamış olduğu için onu bırakmak taraftarı değildir. Ayrıca işin başka cepheleri de vardır ki,

bunları da aşağıda göreceğiz. Sonunda Muhammed Ayşe'yi ve cariyesini sorguya çeker fakat bir sonuca ulaşamaz. Bundan sonra uzun zaman tanrıdan bir vahiy gelmesi ile durumun aydınlanmasını bekler fakat beklenen vahiy bir türlü gelmemektedir. Sonunda Muhammed transa girer ve vahiy gelir. Bu vahiy tam 10 bazılarına göreyse 18 ayettir. Bir çok kaynak bu ayetlerin 18 tane olduğunu ileriye sürerlerse de Kur-an'ın özgün yazmalarının tam üç değişik zamanda yakılması ve yeniden derlenmesi sonucunda bugünkü kur-an'da söz konusu ayetlerin sadece on tanesi vardır.

NUR SURESİ

Yasar Nuri meali

11. O ifki/yalan haberi/iftirayı getirenler, içinizden bir gruptur. Onu sizin için şer sanmayın. Aksine o, sizin için bir hayırdır. Onlardan her kişiye o günden kazandığı vardır. Onların, günahın büyüğünü yönetenine de büyük bir azap vardır.
12. Onu işittiğinizde, erkek ve kadın müminlerin birbirleri için iyi zanda bulunup, "Bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?"
13. Ona dört tanık getirselerdi ya! Mademki, tanıkları getiremediler, o halde Allah katında onlar yalancılardır.
14. Eğer dünya ve âhirette Allah'ın lütfu üzerinizde olmasaydı, içine daldığınız o yaygarada size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.
15. O zaman siz, onu dillerinizle birbirinize yetiştiriyordunuz ve ağızlarınızla, hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyi söylüyor, üstelik bunu önemsiz sanıyordunuz. Oysaki Allah katında o, çok büyük bir günahı.
16. Onu duyduğunuzda, "Bu konuda söz söylememiz bize yakışmaz; hâşâ, bu büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi?
17. Eğer iman sahipleri iseniz, Allah sizi böyle birşeye bir daha asla dönmemeniz hususunda uyarıyor.
18. Allah size ayetleri iyice açıklıyor. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

19. İman edenler içinde edepsizliğin yayılmasını arzu edenler var ya, onlar için dünyada da âhirette de korkunç bir azap öngörölmüştür. Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

20. Ya Allah'ın lütfu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı! Allah Raûftur, Rahîm'dir.

21. Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını izlemeyin. Kim şeytanın adımlarını izlerse, şeytan ona iğrençlikleri ve kötülüğü emreder. Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, içinizden tek kişi bile sonsuza dek temize çıkamazdı. Ama Allah dilediğini artırıp temizliyor. Allah herşeyi işitiyor, herşeyi biliyor.

Bu ayetler Muhammed'e karısının masum olduğunu, böyle birşeyi yapmadığını, namuslu olduğunu söylemektedirler ve gözleri ile görmedikleri halde böyle iddialarda bulunanların yalancı ve fesatçılar olduklarını bildirmektedir. Artık herşey hallolmuştur. Ali sesini kesmek zorunda kalır. Muhammed Ayşe'ye gene kavuşmuştur. Sadece Ali, Muhammed'e bir daha böyle şehvetinin baskısına güvenilmeyecek kadar genç kadınlar yerine savaşa daha olgun, tecrübeli ve kendisini kontrol edebilecek kadınlar götürmesini söyler. Muhammed de her zaman olmasa da buna uyar.

AYŞE GERDANLIĞINI YİNE KAYBEDİYOR

Daha sonraki bir seferde Hz. Ayşe'nin kervanı gene bir vahada konaklar. Ayşe gene iner ve tuvalet ihtiyacını görür. Dönüşte gerdanlığını gene düşürdüğünü farkeder fakat bu sefer kendisi inmez ve çevredeki hizmetçileri, yardımcıları ve askerleri çağırarak gittiği yönü söyleyip, gerdanlığını aramalarını ister. Kısa zamanda da gerdanlık bulunur. Tabii herkes **“Böyle şeyler olabiliyormuş. Demek ki, bu gerdanlık denilen şeyler kolay düşünüyor, öncekinde de Ayşe doğru söylemiş”** diye düşünürler. Bu olaydan dolayı Müslümanların çoğu gerdanlığı uğursuz bir takı saymışlardır.

Muhammed'in ölümünden sonra Hz. Ayşe Satanist vasıflarından ve çekiciliğinden dolayı büyük bir politik güç kazanır. Ali'nin kendisine karşı çıkmasını, Safvan'la olan eski tanışıklığını ortaya çıkartmasını ve söylediklerini unutmamıştır. İntikamını almakta da tam bir Müslüman anlayışına sahip olan Ayşe, Ali'nin halife olmasına karşı

çıkart. Ayrı bir parti kurdurtur ve Ali'nin soyunun öldürüldüğü Kerbela olayını hazırlar. Hatta savaş sırasında da orada olur.

Şimdi de olaya bizim açımızdan bakarak önce bazı sorular soralım. Daha sonra da yorumumuzu yapalım.

SORUYORUZ

Soru 1:

Herşeyden önce, Hz.Ayşe ilk olayda şayet gerçekten gerdanlığını düşürmüşse neden yardımcıları çağırnamıştır da kendisi telaşla koşup gerdanlık arama zahmetine girmiştir. Ayşe sıradan bir kadın değildi. O peygamberin ve tabii aynı zamanda da devlet başkanın en sevdiği eşiydi. Çevresinden de ona göre muamele görüyordu. Çevrede onun kaybettiği bir şeyi bulup kendisine getirmenin, cennet kapılarını açacak bir sevap olduğuna inanan bir sürü beyni yıkanmış, imanlı mürid varken Ayşe neden fakir ve güçsüz bir bedevi kızı gibi davranmıştır.

Soru 2:

Haydi kabul edelim ki, Hz. Ayşe çocuktu, bir çocukluk yaptı düşünemedi ve deveden indi ve telaşla hiç yapılmayan birşey yaptı ve perdeyi kapalı unuttu. Gerdanlığını aramaya başladı. Bir vaha ne kadar büyük olabilir ki. Haydi vaha çok büyük uçsuz bucaksız bir yer olsun. Ayşe tuvalet ihtiyacını görmek için ne derece uzaklaşmış olabilir. Yürüyerek bir günlük yola gidecek değil elbette. Sonuç olarak en fazla uzaklaşacağı mesafe ikiyüz, üçyüz metredir ki bu bile hem gereksiz hem imkansızdır. Kaldı ki, vahanın diğer ucuna gitmiş bile olsa seslerin duyulamayacağı kadar uzaklaşamaz. Koskoca bir kervan veya haydi bir, iki deveden oluşan bir kervan kalkıp gidiyor. Aslında bir, iki deveden oluşması da mümkün değil. Peygamberin en sevdiği eşi olmayıp, sıradan bir cariyesi bile olsa onun öyle az bir güçle yola çıkması mümkün olabilecek birşey değil. Sonuçta develer hareket ediyor. Çanları şangur şungur çalıyor. Kervan yöneticisi bağırp çağırıyor. Özellikle de geride kimse kalmasın diye bağırpıyor. Davular vuruyor, borular çalınıyor. Günümüzde iki şehir arasında otobüs yolculuğu yapanlar bile mola yerlerinde otobüs hareket ederken nasıl haber verildiğini muavinin nasıl yolcuları kontrol ettiğini

bilir. Hz. Ayşe bütün bunları nasıl duymuyor. Duyduysa neden kendisi bağırp da orada olduğunu kaber vermiyor. Tarihi kayıtlarda Hz. Ayşe'nin sağır ve/veya dilsiz olduğuna diar bir madde de yok.

Soru 3:

Muhammed her durumda onu boşamalıydı. Çünkü o, başka bir erkekle yalnız kalarak şaibeli bir duruma girmişti. Neden boşayamadı? Boşayamamasının ardında sübyancılığı olamaz. Nasıl olsa ona kız vererek Cennetlik olmak isteyecek birilerinin yedi, sekiz yaşlarında kızları olabilirdi.

CEVAP VE YORUMLAR

Şimdi bizim yorumumuza gelelim. İşin gerçeği şudur: Hz. Ayşe ufak bir çocukken kendi isteği sorulmadan kart bir erkeğin şehvetini tatmin etmesi için kurban edilmiştir. Bu tabii ki o devirde ve yaşta olan bir çocuk için de önemli ve büyük bir şerefti. Kendisi sosyal olarak en üst seviyeye çıkıyordu ve bu olaydan heyecan duyması kaçınılmazdır. Fakat ne çare ki, Muhammed her gördüğü kadını istemesine rağmen öyle hepsini tatmin edebilecek bir cinsel güce sahip değildi. Sonuç olarak bir sürü karısı vardı ve kısıtlı gücünü de onlara taksim etmek zorundaydı. En sevdiği kadına bile en fazla iki, üç günde bir defa o da sadece bir tek ilişkilik sıra gelmesi kaçınılmazdır ki, buradaki tahminlerimiz son derece iyi niyetli olarak abartılıdır.

Hz. Ayşe cinselliği de tam olarak anladıktan sonra kendisini bedensel açlık içinde bulur. Haremdeki diğer kadınlarla birbirlerini tatmin oyunlarına da girmiş olabilir fakat bu da onun şehvetini söndürmeye yetmez. Zamanla kendisine büyük haksızlık yapıldığını düşünmeye başlar. Zaman zaman uzaktan gördüğü Safvan'ı da düşünmesi kaçınılmazdır. Muhammed onu seferlere götürdükçe de çevresinde gördüğü genç, güçlü ve yakışıklı askerler kaçınılmaz olarak iştahını günden güne kabartmaktadır. Hz. Ayşe'nin cinselliğe çok düşkün olduğu ve bu konuda kendisini kontrol edemeyecek durumda olduğu Muhammed'in ona duyduğu açlıktan da bellidir çünkü bir kadın cinselliğe ne derece düşkünse erkekler tarafından da o derece fazla arzulanır. Bu insan yapısında olan birşeydir ve erkeğin durumu bilmesine gerek olmayan, içgüdüsel bir sezgidir.

Söz konusu vahada Safvan ile tesadüfen karşılaşmış olabilirler. Bu karşılaşmadan sonra dayanamayarak geri dönüp, kendisinin yokluğu anlaşılmasın diye tahtirevanın perdesini kapatıp, Safvan'a koşar. Ama bu kadarı Türk filmlerine yakışır bir tesadüfler zinciridir. Başka bir ihtimalle Hz. Ayşe, Safvan'ı ordu içinde görür. Eskiden haremın kafesli penceresinden seyrettiği adamı tanır. Kaderine isyan eder ve vahadaki buluşmayı bir carıye vasıtası ile ayarlayabilir.

Bir üçüncü ihtimal de ki, en akla yakını budur. Olay bir tesadüf değildir. Ama kendilerinin ayarlamış olmaları da zordur. Vahadaki karşılaşmayı tamamen Şeytan ayarlamıştır ve Safvan'ı yöneterek oraya getiren Şeytan'dır. Ondan sonrası zaten Ayşe'nin içgüdüleri ve farkında olmadan kullandığı üstün Satanik vasıfları tarafından haledilir.

Hz.Ayşe'nin kervan giderken duymaması ve özellikle de seslenememesi için çok özel bir işle uğraşıyor ve bağırarak durumda olmaması gerekmezmi?

Bağırsa "Beni bekleyin" dese ve arada üzerini giyinse bile en azından ikisi bir arada görülebilirler. Ayrıca Hz. Ayşe olsun, Safvan olsun uzun zamandır bekledikleri bu zevki yarıda kesmek istemeyebilirler. Gene ayrıca bu olayın olduğu gibi gerçekleşmesi zaten gerekliydi ve Şeytan tarafından tam olarak öyle olması planlanmıştı. Bu yüzden ikisi de hiç aldırmadan işlerine devam ettiler. Belki ve belki değil de kesin olarak, kervan gittikten sonra da uzun zaman, tatmin olana kadar rahat rahat seks yaptılar.

Safvan oradan uzaklaşacak ve Ayşe de kervanın, kendi yokluğunu farkederek dönmesini bekleyecektir. Bu durumda Hz. Ayşe zaten yalnız olacağı için kimsenin aklına birşey gelmeyecek. Fakat işler öyle olmaz ve Şeytan'ın gücü ile kervan Ayşe'nin yokluğunu farketmeden çok ilerler. Safvan bir ara atına atlayıp kervanın veya arayıcıların gelmesi ihtimali olan yönü kontrol eder fakat gelen giden yoktur. Bu durumda Safvan, Hz.Ayşe'yi bırakamaz çünkü çölün hayvanları ve eşkiyalar ve hatta düşman birlikleri onu ele geçirebilirler. Çaresiz

atının arkasına atıp kervanın peşine düşer ve herşey istenildiği gibi olur.

Bu durumdan elde edilen şeyler ve ulaşılan sonuçlar şunlardır: Muhammed, Şeytan tarafından cinsel organından yakalanmıştır ve asla Ayşe'yi boşamaya taraftar değildir. Ayrıca Muhammed'in yakalanmasına da gerek yoktur çünkü Ayşe zaten bu iş için, kendisine gereken Satanik enerji ile yeteri kadar dolu olarak özel olarak doğmuştur.

MUHAMMED, AYŞE'Yİ BOŞASAYDI MÜSLÜMANLIK PRESTİJ KAYBEDERDİ

Muhammed'in karısını boşayamamasının bir başka sebebi de politiktir. O dönemdeki bütün Müslüman olmayan halklar ve hatta Müslümanların büyük çoğunluğu "Peygamberin karısı onu aldattı. Bu dinin büyüklüğü ve Allah'ın gözetimi nerede kaldı. Allah neden engel olmadı. Kervanı Allah neden durdurmadı. Neden durumu peygambere haber vermedi. Allah'ın durumdan haberi yokmuydu" diye düşünecekler ve Müslümanlık korkunç bir prestij kaybına uğrayacak. Bir zina durumunun olması veya olmaması dedikodu açısından birşey değiştirmeyecek. Bu durumda yapılacak bir tek şey vardır ve Muhammed'in tanrısı da onu yapmış ve sessiz kalmıştır. Fakat hesaba katılması gereken bir durum daha var. Şeytan Ayetleri konusundan da bildiğimiz gibi Şeytan, Muhammed'in vahiylerine müdahale edip istediği karışıklığı yapabilmektedir. Bu durum meydana geldiği zaman da Muhammed'in vahiy almasına engel olmaktaydı. Zaten Muhammed Ayşe ile yatarken Vahiy almaya şartlandığı için Ayşe sonrası vahiylerin çoğu Şeytan'ın karıştırdığı ayetlerdir.

Nur Suresi ayetleri Şeytan Ayetleridir:

Nur suresindeki, yukarda da görülen 11- 21 arası ayetler ve Kur-an'ın yakılışları sırasında kaybolan diğer sekiz ayet tamamen Şeytan ayetleridir. Olay sırasında Muhammed'in vahiy almasını engelleyen Şeytan sonunda Ayşe'yi temize çıkartan kendi ayetlerini vermiştir. Bu ayetler ile genel zina suçlaması son derece zorlaşmış ve Ayşe de

hem temize çıkmış, hem de kendisinin böyle birşey yapacağını düşünülmesi bile kabahat olarak kabul edilmiş, bunu duyanların anlayıp dinlemeden hemen reddetmelerinin gerektiği gibi şeyler söylenmiştir. Bu ayetlerin doğurduğu sonuçları ve Nur suresindeki diğer Şeytan ayetlerini Diğer bir konunun içinde gene ele alacağız.

MUHAMMED: DEYYUSLARIN PİRİ

DEYYUS

Hanımının nâmussuzluğuna, ahlâksızlığına aldırış etmeyen, göz yuman kimse.

Cennet, deyyûsa haramdır. (Hadîs-i şerîf-Zevâcir)

Üç kişi Cennet'e hiç girmeyecektir: Birincisi deyyûs, ikincisi, kendisini erkeklere benzeten kadınlar. Üçüncüsü, içki içmeye devâm edenler. (Hadîs-i şerîf-Zevâcir)

Hayâsızlık pek çoğalır, deyyûslara kalır meydan İnsanların en alçağı, Moskova'da okur ferman (M. Sıddîk bin Saîd)

(İhlas Holding Dini sözlüğü)

Özet olarak, Muhammed'e olayı sineye çekmesi emredilmiş veya olmadığı bildirilerek rahatlatılmış, Ayşe'yi suçalayanlara da lanet edilmiştir. Bu şekilde de Muhammed Müslümanlık'ta, aldatılan ve durumu kabul eden kocaların ilki, piri olmuştur. Tabii onun yaptığı herşey sünnet sayıldığına göre, **Müslümanlar farkında olmasalar bile aldatılan ve duruma aldırmayan koca olmak bir peygamber sünneti olmuştur.** Bir de şöyle düşünelim. Şayet fanatik müslümancıklardan biri o zamana kadar Savfan'ı öldürmediyse veya Safvan korkudan ülkeyi terkedip kaçmadıysa, Muhammed bir de Safvan'a karısını kurtardığı için teşekkür etmek, ödül vermek ve tanrı adına kutsamak zorunda kalmıştır.

ZİNANIN KOLAYLAŞTIRILMASI

Bundan başka bir de pratikteki fayda vardır. Bu olaydan sonra gelen ayetlerle zina olaylarında zinanın olduğuna hükmetmek için mutlaka en az dört görgü şahidi gerekmiştir ki, görgü şahitlerinin kadın ve erkeği bir arada görmeleri de yetmemektedir. Mutlaka erkeğin organının, kadının organın içinde ve tamamının girmiş olduğunun ve hatta bazı durumlarda erkeğin, kadının içine boşaldığının görülmesi gerekmiştir. Dinsel gelenekleri bilmeyenlere bu durum saçma ve komik gelebilir fakat bunlar doğrudur. Muhammed'in yaşadığı dönemde ve ondan bir süre sonrasına kadar sadece bir tek kişi zina suçundan cezalanıp, taşlanarak öldürülmüştür ki, o da suçu kendisi gönüllü olarak kabul edip, herşeyi yaptığına ısrar eden bir kişidir. Zina suçu için dört görgü şahidinin bulunabilmesi için insanların bu işi Pazar yerine kurulmuş bir standın üzerinde bir de tellal bağırtarak yapmaları gerekir. Dolayısıyla da kimsenin zina suçu işlediğinin ispatlanması mümkün değildir. Bu şekilde de Kötü tanrının cinsel baskı ile insanlara azap verme planları kısmen sakatlanmıştır. Eşinden başkalarıyla seks yaparak Şeytan hizmeti yapanlara büyük bir kolaylık gelmiştir. Şimdi de Hz.Ayşe'nin tam olarak gerçekte neler yaptığını görelim.

AYŞE'NİN BAŞARILARI

Kendi cinsel dürtülerinin yasaklanmasına ve kadınların kısıtlanmasına bir darbe vurmuştur.

Kendisine yapılan haksızlığa isyan ederek Şeytan'ın yolunda ilerlemiştir.

Cinsel açlığını doyurmak için gereken teşebbüsü yapmıştır.

Kendisi Şeytan'ın takipçisi olmayan eşini aldatarak durumu ona da kabul ettirmiştir.

Müslünamılığa büyük bir darbe indirmiş, daha sonraları da din savaşlarında önemli rol oynayarak Müslümanlığı tamiri imkansız şekilde bölmüştür.

Arkasından gelen kadınlara, Kendilerini tatmin etmeyen kocalarını aldatma hakkı vermiştir.

Hız.Ayşe'nin yolundan giderek Satanist olmayan erkeklerle evli olan her kadının kocasını aldatarak Şeytan'a hizmet etmesinin öncülüğünü yapmıştır.

Satanist olan eşlere de, birbirleriyle olup, birbirlerini sevseler bile içlerinden gelen isteklere uyarak canları istediği takdirde başkalarıyla da birleşmenin mübah olmasını başlatmıştır (Müslüman kökenden gelen Satanistler için).

Muhammed'i ve onun tanrısını durumu kabul etmek zorunda bırakmıştır ve bunun için de ceza görmek bir yana durumu gittikçe güçlenmiştir.

Kendi eylemi ile Kur-an'a, Şeytan tarafından yeni hüküm ve ayetlerin eklenmesine sebep olmuştur. Ayrıca Muhammed ile yataarken çoğu zaman onun tanrı yerine Şeytan'dan vahiy almasına yardımcı olmuştur. Tabii ki, Ayşe bunları yaparken dünyasal akıl ve bilinci ile belki işin pek farkında değildi ama onun bu iş için hazırlanıp, enkarne edilmiş bir görevli olduğunu düşünürsek bilinçli olup olmamasının pek önemi kalmaz. Ayrıca Şeytan'ın bilincinde olup olmadığı da kesin olarak söylenemez.

Şimdi bazı Müslümanlıklar bu son madde için "Asla. Allah herşeyi önceden biliyordu ve Kur-an ona göre hazırlanmıştı. Onun bütünlüğü bozulmamıştır" diyebilirler. Ama bunun da cevabı var. Allah herşeyi bilseydi ve bu konuda Şeytan onu yenmiş olmasaydı, herşeyi bilen tanrı bu olayı önlerdi. Ne yani herşeye gücü yeten tanrı böyle bir olay olup, peygamberi aldatılmadan bütün olabilecek bir kitap indirmekten acizmi. Tanrı bu olayı örnek olsun ve kimse kimseye iftira atmasın diye oluşturmuştur derlerse o zaman da neden kendi peygamberini aldatılmış durumuna düşürüyor. Başka birisinin davası ile ilgili bir

olayı örnek olarak kullanır veya tarihte yaşanmış bir olayı seçer. İlle de peygamberinin aldatılması küçük düşürülmesi ve Kerbela olaylarının yaşanarak kendi getirdiği dinin bölünmesi mi gerekirdi? Hayır tabii ki. Bu olay tamamen efendi Şeytan'ın Tanrıya ve Muhammede ve onların şeriatına karşı kazandığı bir zaferdir. Onun gücünü ve insanlara imkan verme isteğini gösterir. Ne derlerse desinler Kur'an'ın da öyle muhteşem bir bütünlük içinde olmadığını ortaya koyup, günün anlam ve önemine göre rast gele ayetler indirildiğini, plansızlığını gösterir.

Hız. Ayşe bütün bunları gerçekleştiren ve bir çok konuda önderlik yapmış olan bir Satanist görevli varlıktır. Şeytan'ın rahmeti üzerinde olsun.

KURAN ÖZGÜNMÜDÜR

KUR-AN'IN ŞİFRESİ HAKKINDA

Geçtiğimiz yıllarda Türkiye'de "Tevrat'ın Şifresi" isimli bir kitap yayınlandı. Kitap özet olarak Tevrat'daki ayetlerden çıkartılan gizli anlamlar ve mesajlarla ilgiliydi. Esas olarak Kabala adıyla bilinen Eski İbrani mistik sistemi ve majikal ekolü de aynı şekilde Tevrat'ın şifreleri üzerinde çalışır.

Kutsal kiplerin ya da metinlerin taşıdıkları gizli mesajlar üzerinde çalışmak, bunlardan herkesin anlayamadığı anlamlar çıkarmak dünyada oldukça yaygın bir ilgi alanıdır. "Tevrat'ın Şifresi" Türkiye'deki genel kitap okuyucusu kitlenin çok fazla dikkatini çekmedi fakat benzeri konularla ilgilenen kişilerin hepsinin ilgisini çekip merak uyandırdı. Kitap, benzeri şeylere kafasını takmış olan kimselere kendilerinin de aynı şeyi yapmaları için cesaret kazandırdı ve belki de bu özenme ile sonunda Kur-an'ın şifresi hakkında da bazı araştırmalar yapıp, bir kitap hazırlandı. İddialara göre Kur-an'daki gizli ilahi mesajlar açığa çıkartılmıştı. Yazılı ve görsel medyadaki bazı kimseler de bu konuyla, belki de konu bulamadıklarından dolayı çok fazla ilgilendiler ve olayı büyütüp, tartışma haline getirdiler.

Tevrat'ın şifresi ve taşıdığı mesajlar hakkındaki görüşler bizim konumuz değil. Tevrat'ın bütünlüğü, bazı mesajlar taşıyıp, taşımadığı, bunların ne derece sağlıklı olarak anlaşılabilceği bizim dışımızda olan, klasik İbranice'ye tamamen hakim olan kimselerin ya da Yahudi otoritelerin inceleyip, fikir beyan edebilecekleri bir durumdur. Biz burada sadece "Onlarda varsa bizde de var" zihniyeti ile hazırlanan Kur-an şifresi hakkında fikir beyan edebiliriz.

GÜNÜMÜZDEKİ KUR-AN ÖZGÜN HALİNDEMİDİR?

Kur-an'ın şifresini araştırıp, taşıdığı ilahi mesajları keşfetmeye çalışmadan önce ilk bilmemiz gereken şey elimizde bulunan Kur-an'ın ya da daha doğru bir ifade ile Mushaf'ın özgün olup olmadığıdır. Burada ortaya atacağımız fikirler Kur-an'da bir mesaj olup olmadığını araştırmak için, bu konuda polemiğe girmek için öne

sürülmemişlerdir. Kur-an'da bazı mesajlar, gizli anlamlar olup olmadığı ayrı bir tartışma ve inceleme konusudur. Burada buna hiç girmeyip, Kur-an'ın özgün şeklinde çok çok önemli olabilecek büyük mesaj ve bilgiler olduğunu peşinen kabul ederek konuya girelim

Herşeyden önce elimizde bulunan Mushaf'ın özgün olup olmadığını anlamamız gerekmektedir. Burada kullandığımız mushaf kelimesi, iki kapak arasındaki, birbirine bağlanmış sayfalardan oluşan (Kitap) metni ifade etmektedir. Her ne kadar Müslüman otoriteler elimizde bulunan kitabın özgün, hiç el değmemiş, bozulmamış ve karışıklıktan korunmuş olan metin olduğunu iddia etseler ve bizlere de ilkokuldan itibaren Kur-an'ın dünyadaki en bozulmamış, özgün eser olduğu anlatılsa da bazı önemli tarihsel kayıtlar bunun hiç de böyle olmadığını söylemektedirler. Mesela İbn Ömer bu konuda şunları söylemektedir "Hiç kimse Kur-an'ın tamamını elimde bulunduruyorum demesin. Bunu diyen kimse bilmez ki, Kur-an'ın çoğu yok olup gitmiştir. Bu konuda sadece, 'Ortada ne kadarı varsa o kadarını elimde tutuyorum' demek daha doğru olur" (Suyuti, El İtkan 2/32).

Kur-an'ın ne derece özgün olarak kaldığını aşağıda inceleyeceğiz fakat konuyu daha iyi izleyebilmek için, kutsal kitaplardaki mesajların deşifre edilme yöntemlerini kısaca görmemizde fayda vardır.

MESAJLARI DEŞİFRE ETME YÖNTEMLERİ

Arap ve İbrani alfabelerindeki harflerin Ebced ismi verilen birer sayı değerleri vardır. Ebced kelimesi alfabenin ilk dört harfinden gelir yani Elif, Ba, Cim, Dal ABCD ya da EBCD (Elif A veya E sesi verebilir). Bu harflerin oluşturdukları kelime Ebced şeklinde telaffuz edilir. Kullanmakta olduğumuz Latin alfabesine de Alfabe denilmesinin sebebi İlk iki harf olan A ve B harflerinin Eski Yunanca isimleridir ALFA ve BETA: Alfabe.

Arap ve İbrani alfabelerinin sayı değerlerinin olması bu dillerde yazılmış olan metinlerin değişik anlamlar taşımalarına da büyük katkıları vardır. Mesela Tevrat'da geçen Adem (Adam) kelimesinin ki, insan anlamında da kullanılır, ebced toplamı ile Tanrı'nın isminin ebced tutarı aynıdır. Bu da Tanrı ve insanın bir veya bütün olduğu

mesajını verir. Bu yöntemle göre ebced toplamı aynı olan iki farklı kelime, eş anlamlı kabul edilir. Şimdi gene mesela Arapça Allah isminin ebced toplamını görelim. Arapça yazılışı ile ALLH (Allah) Elif, Lam, Lam, He harflerinden oluşur. Bu harflerin tutarları Elif: 1 + Lam: 30 + Lam: 30 + He: 5 = 66 Allah isminin ebced tutarı 66'dır.

Eski dönemlerde yazılan şiirlerde veya resmi bina, çeşme, köprü gibi eserlerin üzerlerine koyulan kitabelerde yazılan sözlerin ebced tutarlarının o eseri yapan kişinin isminin ve/veya yapıldığı tarihin ebced tutarını vermesine dikkat edilirdi. Bir kimse için şiir yazılmışsa o şiirde övülen kişinin ismi ile şiirdeki mısraların ebced tutarlarının uyumlu olması gerekirdi vs.

Bir diğer şifre çözme yöntemi de Kabala'da çok yaygın kullanılır. Buna göre de bir ayetteki kelimelerin baş harfleri alınıp, bir sonraki kelimenin başına koyulur ve bu şekilde başka bir anlam çıkartılmaya çalışılır. Arap ve İbrani alfabelerinde sesli harflerin olmayışları bu şekilde gerek sayısal gerek harf değişikliği ile yapılan uyarlamalara çok geniş imkanlar tanır. Mesela Arapça'da Merkep (Eşek) ve Mürekkap aynı harflerle yazıldığı gibi Gel, Gül, Kel, Kül gibi kelimelere de aynı şekilde yazılır.

Şimdi bu bilgilerin ışığında anlaşılmaktadır ki, Kur-an'ın tamamını ve tabii arapça olarak bir bilgisayara yüklediğimiz ve tutarları eş olan kelimeleri bulmasını istediğimiz zaman karşımıza sonsuz varyasyonlar çıkar. Ama hemen şunu da belirtmemiz gerekir ki Victor Hugo'nun ünlü eseri Sefiller'i de Arapça'ya çevirip bilgisayara onu da incelemesini, ebced tutarlarını bulmasını istersek aynı mesajlar Sefiller'den de, hatta çok daha fazlasıyla çıkabilir. Yani bu şekildeki benzetmeler, sayısal değerler, matematik uyumluluklar, harf değişiklikleri ile yapılan anlam değişiklikleri dünyadaki her kitaptan, mesela kapital veya Kavgam'dan veya bir James Bond romanından da çıkabilir ve emin olunuz ki, Kur-an'dan veya Tevrat'tan çıktığı ileriye sürülen mesajlar kadar anlam taşıyabilirler.

Gene de bu konuda fazla ileriye giderek konuyu saptırmaktansa, burada kutsal kitaplarda gizli ilahi mesajlar olup olmadığını, öne sürülen mesajların sadece birer yakıştırma olup olmadıklarını

tartışmadığımızı, söz konusu kutsal kitaplarda kesin olarak gizli mesajlar bulunduğunu kabul ederek konuya öyle yaklaştığımızı kabul etmekte veya hatırlamakta fayda vardır. Asıl konumuz Kur-an'daki mesajlar çözülebilir mi?

KUR-AN'IN BİR, İKİ DEFA DEĞİŞİK OLARAK DERLENİP, YAKILMASI

Yukardaki şifre çözümüleme yöntemleri ya da burada hiç bahsedilmeyen ve yeni bulunmuş olan bir yöntemle herhangi bir kitap veya metindeki gizli anlamların açıklanması için şart olan ilk şey onun özgün halinde olmasıdır. Şifresi çözülecek olan kitap Kur-an, Tevrat, Sefiller, Kavgam, Kapital veya sıradan bir dedektif romanı olabilir. Hiç farketmez. Şayet onda gerçekten mantıklı bazı mesajlar saklıysa ve kitabın bazı bölümleri sonradan değiştirilmişse, sayfaları karışık şekilde düzenlenmişse, içine sonradan bazı şeyler katılmış veya eksiltilmişse o kitaptan hiç bir sağlıklı mesaj alınamaz, olsa olsa bir delinin yakıştırdığı ve cahillerin ve de aptalların inanıp, tartıştığı bazı yakıştırmalar, benzetmeler ve zan'lar çıkar. Dolayısıyla herkes tarafından kabul edilmelidir ki, incelenen kitap yani içindeki metin saf, özgün, el değmemiş olmalıdır. Pekiye Kur-an bu vasıflara uygun mudur? Hiç sanmıyoruz.

Burada açıkladığımız şeyleri bilip, keşfeden ve ortaya koyan da biz değiliz. Bu gerçekler Müslümanlığı gerçekten bilen kimselerin ki, bu kimselere Türkiye'deki İlahiyat okulları, Diyanet işleri başkanlığı ve İran'daki mollalar veya Arap ülkelerindeki üniversiteler de dahildir, çok iyi bildikleri, tarihi kayıtlarda vardır. Bunlar sadece halk kitlesine pek duyurulmaz. Saklanmazlar ama gereksiz yere de ilan edilmezler. Sebep ise, cahil kimselerin imanını sarsmamaktır.

KURAN ÖZGÜN DEĞİLDİR

Evet açıkça söylenmese de Tarih boyunca iki, üç defa Kur-an'ın tamamı toplanıp, yeni derlemeler yapılmış ve eski metinler de yakılmıştır. İlk olarak Kur-an'ın indirilişi sırasındaki kaydedilişini ve peygamberin yaşadığı sırada saklanılış şeklini görelim.

Şimdi bir çok kimse konuyu irdelemek gereği duymadığı için zanneder ki, Kur-an indirilirken elimizde bugün bulunan kitapta yani Kur-an metninde olduğu gibi belli bir sıra ile baştan sona indirildi, peygamber kendisine vahyedilene okurken de bir çok vahiy katibi çevresinde bulunup, söylenenleri kayıtlara geçirdi. Vahiy katiplerinin okunanı kayda geçirmeleri çoğu zaman için doğrudur fakat peygamber yalnızken alınan ve sonradan kayda geçen ayetler de vardır. Ayrıca Kur-an hiç bir zaman bildiğimiz, kitaptaki sırası ile vahyedilmemiştir. Surelere göre indiriliş sırasına göre yazılan içindeki metinlerin çok daha değişik bir şekilde sıralandığı kitaplar yani mushaflar da mevcuttur. Bu anlam ve içerik olarak fazla bir değişiklik yaratmaz fakat keşfedilecek bazı gizli mesajlar varsa önemli olabilir. Ayrıca surelerdeki ayetler de öyle düzgün bir sıra içinde gelmemiştir. Karışık olarak alınan ayetlerin de hangi surenin hangi ayeti oldukları sonradan belirlenmiştir.

Kur-an'ın ilk vahyedilişi sırasında Vahiyleri yazan kimseler yani vahiy katipleri kendilerine okunan ayetleri bulabildikleri, üzerine yazı yazmaya uygun olan her şeyin üzerine yazıyorlardı. Bu yazı işleminde kullanılan maddeler esas olarak dörde ayrılıyorlardı. Bu cisimler Arapça isimleri ile aşağıdaki cisimlerden ibaretiler:

- 1) Rıka: Ceylan derisi veya Hurma yaprağı gibi şeylerden yapılan parşömen veya papirüs benzeri şeyler.
- 2) Üsub: Ağaç kabukları ve düz tahtalar.
- 3) Ektaf: Kemikler.
- 4) Lihaf: Yazı yazılabilecek şekilde düzleştirilmiş ve inceltilmiş taş tabletler.

Günümüzde bir çok kimse bütün bu yazılı maddelerin peygamberin ölümünden sonra, onun evinde tomar halinde bağlanmış olarak saklanıldığını iddia ederlerse de gerçek tam olarak öyle değildi ve ayetlerin büyük bir kısmı değişik kimselerin ellerinde, sağa sola dağılmış durumdaydı. Bunun böyle olduğu da Kur-an'ın ilk derlenmesi hakkındaki kayıtlardan bellidir.

Halife Ebubekir döneminde yapılan savaşlarda Kur-an'ı ezbere bilen kimselerden bazıları ölür. Gene zannedilenin aksine o dönemde Kur-an'ı ezbere bilen kişilerin sayısı çok fazla değildi. Sahih kabul edilen bir çok hadise göre peygamberin yaşadığı sıralarda Kur-an'ı ezbere bilen kişilerin sayısı yedi veya sekizi geçmezdi. Hattaboğlu Ömer, hafızların birer birer ölüp, yok olmaları yüzünden Kur-an'ın tamamen kaybolacağından ya da en azından tamamen içinden çıkılmaz hale geleceğinden endişe ederek, Ebubekir'e Kur-an ayetlerinin bir mushaf halinde toplanmalarını tavsiye eder ve bu fikrinde ısrarcı olur. Ebubekir ilk başlarda, peygamberin yapmadığı bir şeyi yapmanın yakışık almayacağını ileriye sürerek bu fikre karşı çıksa da sonunda mantık karşısında teslim olur ve Kur-an'ı toplama görevi Zeyd ibn Sabit isimli güvenilir bir kimseye verilir.

Zeyd'in Kur-an'ı derlemesi bir yıl sürer. Kur-an'ın tamamını ya da bir kısmını ezbere bilen kimselerin de yardımı ile karışık durumdaki ayetler surelerine göre ayrılır, yerlerine koyulurlar. Zeyd bir ayeti kabul etmek için, o ayetin doğru olduğuna yani gerçekten peygamber tarafından söylenmiş olduğuna dair en az iki şahit arar. Fakat bazı durumlarda da iki şahide gerek duymadan, tek kişinin şahadeti ile de bazı ayetleri kabul eder. Tevbe suresinin sonundaki 128. ve 129. Ayetleri hiç bir yerde bulamaz ve sonunda bu ayetleri Ebu Huzeymetul Ensari isimli kimsede bulur ve sadece onun şahadeti ile gerçekliğini kabul eder. Derlediği ayetlerin bazılarını yazılı oldukları yerlerden bazılarını da ezbere bilenlerin hafızalarından alır.

Zeyd'in yaptığı derleme çalışmaları bazı gerçekleri belli etmekte en azından bazı soruları akla getirmektedir. Her şeyden önce bütün ayetlerin bir araya toplanıp, tomar halinde peygamberin evinde saklandıkları konusu gerçek olmamaktadır. Bir çok ayet ezbere bilenlerin hafızalarından alınmıştır. Ayrıca Zeyd ayetlerin doğruluğu için iki şahit istemektedir. Demek ki, hafızalarda olan ayetlerin de, peygamberin evinde saklanan yazılı cisimlerin de karışık olmaları ihtimali vardır. Yani Hiç kimse çıkıp da bütün Kur-an'ın bütün ayetlerinin, dağılmış bir parçalı bilmece gibi dağınık da olsa peygamberin evinde mevcut olduğunu ve yapılacak şeyin sadece bunları sıraya koymak olduğunu söyleyememektedir. Pekiyi bu durumda ya iki şahitle doğruluğu ispatlanamayan ayetler. Acaba

onların kaçta kaç araya karıştırılmış değişik metinlerdi, kaçta kaç da şahit bulunmadığı için reddilmiş gerçek ayetlerdi burasını kimse bilemez. Sonuç olarak ayet denilen mevcut metinlerin akla yakın olanları toplanır ve güvenilmeyenleri veya bilinmeyenleri atılır. Zeyd mushafını tamamlayıp halifeye teslim ettikten sonra herhangi bir karışıklığa ve fitneye sebep olmasın diye ayetlerin yazılı olduğu her cisim yakılır ve imha edilirler. Bu şekilde de Kur'an'ın birinci yakılışı gerçekleşmiş olur.

Zeyd tarafından derlenen bu ilk mushaf Halife Ebubekir yaşadığı sürece onun yanında kaldı. Daha sonra Halife Ömer'e geçti. Ömer de ölünce mushaf kızı Hafsa'ya verildi.

Halife Osman döneminde Müslümanların ellerinde dolaşan mushafların birbirlerini tutmadıkları ve bir çok karışıklık çıktığı gözlemlendi. Osman, Ömer'in kızı Hafsa'ya bir adam göndererek, işi bitince iade etmek üzere Ebubekir döneminde derlenen ilk mushaf'ı istedi. Amaç bundan kopyalar çıkartılarak resmi bir mushaf yapmak ve diğer karışık mushaflardan kurtulmaktı. Hafsa kitabı gönderdi ve kitap, kopyalanma işleminden sonra Hafsa'ya iade edildi. Yeni kopyaların dışında kalan bütün mushaflar toplatılıp, yakıldı. Bununla beraber yazılan bu yeni kopyalar da Zeyd'in hazırladığı ilk derlemeden farklıydı. Bu farklılığın da bilinçli olarak yapılmış olması gerekmektedir çünkü Hafsa ölünce ilk mushaf evinden acele ile alınıp yakılır. Bunda da amaç karışıklığa ve inançsızlığa sebep olmamaktı. Pekiyi ama kopyalar bu kitabın aynısı ise neden özgün şekli yakıldı. Yani birileri çıkıp da yeni kopyaların farklı olduğunu iddia ederse o kimseye "Özgün şekli burada. İşte buyurun kontrol edin" demek çok kolaydı. Ama öyle yapılmadı ve özgün şekil yakıldı. Böylece hiç kimse yeni kopyaların özgün derlemeden farklı olduğunu iddia edemedi.

Günümüzde kullanılan mushaf'tan başka bazı mushaflar'ın mevcut olduğu da iddia edilir. Mesela Alevilerin, Ali'nin mushafı dedikleri bir mushafları olduğu ve Hindistan'da saklanan bir mushaf'ın daha olduğu iddia edilmektedir ki, bu mushaflar bugünkü kur-an'dan oldukça farklıdır.

Ayrıca bazı tarihi kişiliklerin kendileri için peygamberin sağlığı sırasında hazırladıkları mushaflar da vardır. Bu kişilerden ve mushaflardan başlıcaları, Muhammed'in yakını olan ve peygamberin Kur-an için birşey sormak gerekirse ona sorun dediği İbn Mesud'un özel mushafı, Ali'nin mushafı ve peygamberin en sevdiği karısı Aişe'nin mushafı'dır. Bu mushaflardan, Suyuti'nin El İtkan'ında ve Buhari'nin bazı eserlerinde bahsedilir. Söz konusu mushafların hiç birisi günümüzde ortada değildir fakat içerik listeleri bellidir ve bazı ayetler, sureler değişik eserlerin içinde günümüze kadar ulaşmıştır.

Söz konusu mushafların bugünkü resmi mushaftan çok farklı oldukları bilinmektedir. İbn Mesud'un mushafında Fatiha suresi hiç yoktur ki, Bu kişi peygamberin "Kur-an'ı ondan sorunuz, en iyi o bilir" dediği kimsedir. Suyuti, El İtkan'da (2/32) Bakara ve Azhab surelerinin eşit uzunlukta olduklarını yazar. Halbuki günümüzdeki resmi mushafta Bakara 286, Azhab 73 Ayettir.

Osman döneminde yazılan yani çoğaltılan mushafların da hiç birisi bugün ortada yoktur. Bununla beraber o kopyalarda bulunduğu söylenen ve örnekle anlatılan bir çok ayet de bugünkü resmi Mushafta yoktur.

Özet olarak, Bugün elimizde bulunan Kur-an ile peygamber tarafından vahiy olarak alınan gerçek kur-an aynı değildir. Defalarca kısaltılıp, eklemeler yapılmıştır. Bu şekilde de Kur-an'da bulunduğu iddia edilen gizli mesajların, çözülen şifrelerin hepsi birer zan olmaktan ileriye gidemezler.

HZ. İBRAHİM: KODOŞLARIN PİRİ

İbrahim, ülkesindeki kıtlıktan dolayı Mısır'a gitmek zorunda kalır. Bu sırada Tanrı'nın mevcut bir, iki müridindeb biri ve Kahinidir. Zaten o sıralarda Tanrı'nın peygamberlerinden ve onların ailelerinin yakınlarından başka kulu da yok. İbrahim tabii ki, tanrısının onay ve refakati ile Mısır'a doğru yola çıkar.

İbrahim Mısır'a ulaşmıştır ve Mısırlıların ona kötülük yapmaları ihtimali vardır. Üstelik de İbrahim oldukça yoksul bir durumdadır. Mısırlılardan bazı maddi değerlerin de alınması gereklidir. Tanrı kendi gücünü kullanıp gereken değerlerin İbrahim'de olmasını sağlamak yoluna gitmemiştir. Yine, gücünü kullanıp, Mısırlıların isteneni vermesini sağlamamıştır. Acaba o sıralarda gücü bunlara yeterli değildi ve sadece kendi medyumları üzerinde mi etkiliydi? Yine gücü ile İbrahim'i koruma yoluna da gitmemiştir. Buna karşılık İbrahime sadece bazı kurnazlıklar öğretebilmiş ve İbrahime karısını pazarlamasını, başka bir ifade ile Pezevenklik ya da daha da uygun bir ifade ile kodoşluk yapmasını tavsiye etmiştir (Türkçe'de pezevenk kadın satana, Kodoş kendi karısını satana denilir). İnanmadınız mı? Tamam inanmayın. Pekiyi aşağıdaki ayetler ne diyorlar bir bakalım.

TEKVİN KİTABI Bap 12

10 Ülkedeki şiddetli kıtlık yüzünden Avram (Abram: İbrahim) geçici bir süre için Mısır'a gitti.

11 Mısır'a yaklaştıklarında karısı Saray'a, "Güzel bir kadın olduğunu biliyorum" dedi,

12 "Olur ki Mısırlılar seni görüp, 'Bu onun karısı' diyerek beni öldürür, seni sağ bırakırlar.

13 Lütfen, 'Onun kızkardeşiyim' de. Öyle ki, senin sayende bana iyi davransınlar, canıma dokunmasınlar."

14 Avram Mısır'a girince, Mısırlılar karısının çok güzel olduğunu farkettiler.

15 Kadını gören Firavun'un adamları, güzelliğini Firavun'a övdüler. Kadın saraya alındı.

16 Onun hatırı için Firavun Avram'a iyi davrandı. Avram davar, sığır, erkek ve dişi eşek, köle, cariye, deve sahibi oldu.

17 RAB Avram'ın karısı Saray yüzünden Firavun'la ev halkının başına korkunç felaketler getirdi.

18 Firavun Avram'ı çağırarak, "Nedir bana bu yaptığın?" dedi, "Neden Saray'ın karın olduğunu söylemedin?"

19 Niçin 'Saray kızkardeşimdir' diyerek onunla evlenmeme izin verdin? Al karını, git!"

20 Firavun Avram için adamlarına buyruk verdi. Böylece Avram'la karısını sahip olduğu her şeyle birlikte gönderdiler.

Burada da anlatıldığı gibi İbrahim önce karısını satıyor. Karısı da Ya kendisi de medyum olduğu veya İbrahimle cinsellik yoluyla yakın olduğu için, enerjiyi nakledebilecek hale geldiği için Firavunun sarayında olmadık tersliklere yol açıyor ve Firavun onu üstüne üstlük bir sürü haraçla birlikte İbrahim'e geri veriyor. Tabii bu İbrahim'in, karısını tek pazarlaması değil. Tekvin Kitabı, Bap 20 Ayet 1 ve 16 arasında bir satış olayı daha var. Yetmedi mi? Bap 26, ayet 6 ile 13 arasına bakın, İshak'ın da karısını aynı şekilde sattığını göreceksiniz.

Şimdi de bir bakalım. Müslümanları, Hz. İbrahim ve Hz. İshak'ın bu tutumlarına ne diyor.

DEYYUS

Hanımının nâmussuzluğuna, ahlâksızlığına aldırış etmeyen, göz yuman kimse.

Cennet, deyyûsa haramdır. (Hadîs-i şerîf-Zevâcir)

Üç kişi Cennet'e hiç girmeyecektir: Birincisi deyyûs, ikincisi, kendisini erkeklere benzeten kadınlar. Üçüncüsü, içki içmeye devâm edenler. (Hadîs-i şerîf-Zevâcir)

Hayâsızlık pek çoğalır, deyyûslara kalır meydan İnsanların en alçağı, Moskova'da okur ferman (M. Sıddîk bin Saîd)

(İhlas Holding Dini sözlüğü)

Valla ben kendiliğimden bir şey yakıştırmıyorum. Ayetler ortada. Müslümanların kendi yazdıkları yorumlar ortada. Bu durumda,

yukardaki sözlük maddesindeki Hadîs-i şerîf-Zevâcir'e göre İbrahim ve İshak asla cennete giremeyecekler. Yoksa girecekler mi? Yani Akıl verip, teşvik eden Allah oluyorsa insan cennete giriyor da, kendiliğiden yaparsa Cehenneme öyle mi? Bence Dini sözlük yanlış ve o sözlüğü yazanlar günaha giriyorlar. Karılarını pazarlayanlar pekala da İbrahim peygamber ve İshak peygamberin sünnetini yerine getiriyorlar.

Şimdi din komisyoncuları bu noktada ortaya çıkıp, bir sürü izah getireceklerdir. Birinci cansimitleri, "Tevrat değiştirilmiştir" diye cıyak cıyak bağırmaktır. Aslında Tevrat'ın değiştirilmiş olmasına hiç bir gerçek delil yoktur. Sadece Müslümanlar öyle der.

Gelin küçük bir ara verelim ve burada bahsedilen Peygamber pezevenkiliği hakkında bir yobazla yapılabilecek olan bir konuşma görelim.

YOBAZLA KONUŞMA

Ben - Hocam bakın Tevrat'ta neler var. Bu peygamberlerin mal ve para için karılarını satmalarına ne dersiniz? Bu İbrahim, hani her namazda salavat okuduğumuz İbrahim değil mi?

Yobaz - Tövbe! Tövbeeee! O nasıl laf. Günaha giriyorsun. Orada öyle mi, yazıyor? Bunu sen öyle yorumluyorsun. Baksana Hz. İbrahim, çok kötü insanların ülkelerine gidiyor ve kadın için kendisini öldürmesinler diye "Kardeşimdir" demek zorunda kalıyor. Burada canı tehlikede.

Ben - Ama sayın hocam. Tabii siz daha iyi bilirsiniz de, madem o derece tehlikeli, gitmesin oraya. Başka yer mi kalmadı ki, kalkıp sadece para var diye o tehlikeli adamların ülkesine gidiyor.

Yobaz - Onu, oraya Allah gönderiyor. Nasıl gitmem diyebilir. Görevi gitmek.

Ben - Sayın hocam lütfen yanlış anlamayın. Valla benim fikrim fikrim değil ama dün bazı arkadaşlarla konuşurken iddialaştık, çok üzerime gelip, beni kızdırdılar. Bu yüzden soruyorum yani. Ben de aynen sizin

gibi dedim de, kem, küm, bana dediler ki, "O zaman onu oraya gönderen Allah neden korumamış da karıyı kaptırmış. Adamlar karıyı hallederken Allah ne yapıyormuş, Bodygurad'lıkmı?" dedi, zındıklar! Valla, hala sinirim geçmedi.

Yobaz - Tövbee. Olurmu öyle şey. Onlar ne bilir. Allah'ın hikmetinden sual olmaz.

Ben - Sonra hocam. Bir de şu var. Yani, kem, küm. Dediler ki, Ayetlerde belli işte. Gittiği ülkedeki adamlar evli kadınlara dokunmuyorlar bile. Bilmeden dokunsalar bile cezasını bile ödeyip, özür diliyorlar. Bunlar uygar insanlar. İbrahim baştan karım dese, belki kimse dönüp bakmayacak bile. Sakın İbrahim, dokunmasınlar diye değil de, özellikle dokunsunlar diye "Kardeşim" demiş olmasın, yani, rahat pazarlama için filan.

Yobaz - Olurmu öyle şey. Onlar kadını geri vermez, Hz.İbrahim'i de öldürürlerdi. Bu olmadıysa, Allah onları korkuttuğu için olmadı ve öyle uygar davrandılar. Ayetler öyle diyor.

Ben - Ama Allah neden kadını almalarından önce gücünü gösterip, onları korkutmadı da, Firavun kadını aldıktan çok sonra onu korkuttu. Yani şu Bodyguard'lık meselesi. Biliyorum. Öyleleri Amerikan filmlerinde de var hani kadın götürüp, getiren, pembe ceketli zenciler var, öyle mi?

Yobaz - Günaha giriyorsun, beni de günaha sokuyorsun. Zaten Tevrat özgün değildir, değiştirilmiştir.

Ben - Ama sayın hocam. Hep böyle diyorsunuz. Tevrat'ın işinize gelen kısımları değiştirilmemiş oluyor da hep işinize gelmeyen, cevap veremediğiniz yerleri nedense değiştirilmiş oluyor. Yani Tevrat'ın değiştirildiğine dair hiç bir akılcı ve bilimsel delil de yok. Şimdi her mesleğin bir piri var derler. Hz. Muhammed efendimiz tüccarların piri oluyor, Hz Hamza pehlivanların piri imiş, Hz. Yunus Balıkçıların, Hz. İsa Marangozların piri. Şimdi Hz.İbrahim pezevenklerin piri mi olmakta?

Yobaz - Sus bre katli vacip! Seni dinlemek bile günah. Seni Cehennem kütüğü. Güzel dinimize hakaret ediyorsun. Defool.

Eğer merak eden varsa hemen söylemiş olayım ki, yukardaki gibi bir konuşma gerçek hayatta asla yapılmadı. Yapılsaydı büyük bir olasılıkla siz şimdi bu yazıyı okuyor olamazdınız çünkü beni çoktan vurmuş olurlardı. İslamın genel karakteri cevap veremeyecekleri sorularla karşılaşınca önce Kuran'ın Arapça olduğunu ve herkesin anlayamayacağını, Tevrat'ın ise zaten değiştirilmiş olduğunu söylemek ve aslında sizin anladığınız anlamda olmadığını belirtmek, eğer çok ısrar ederseniz sizi İslam düşmanı ilan edip vurdurtmaktır.

Sanal konuşmaları bırakıp, konumuza dönerek sorumuzu sorarak konuyu kapatalım: Koskaca tanrının gücü, bütün bu rezillikler olmadan, istenenin olmasına yetmiyormu acaba?

İBRAHİM KODOŞLUĞA DEVAM EDİYOR

Namazlarını aksatmadan kılarak Cennet'e girmeyi garanti etmek isteyen Müslümanlar, her namazda Muhammed'e ve İbrahim'e salavat okurlar. Yani onlar için Allah'a dua ederler. Bunu yaparken acaba Muhammed'in Deyyusluğunu, İbrahim'in kodoşluğunu biliyorlarmı? Bilmiyorlarsa derhal öğrenmeli ve Cennet'i hak etmek için derhal peygamber sünnetine uymalıdır.

Sünnet deyince, İslami terminoloji ile fazlayakın olmayan kimseler hep erkek çocukların cinsel organlarının ucundaki derinin kesilmesini anlarlar. Sünnet aslında çok başka anlam taşır. Ama özet olarak Muhammed'in yaptığı fakat, yapılması dinde mecburi olmayan, tercihe kalmış şeylerdir. Sünnete uymanın da dağlar kadar büyük sevapları olduğu söylenir. Şimdi Sünnet'in ne olduğuna İhlas Holding Dini sözlüğünden bakalım fakat okuyucu bilmelidir ki, sözlükteki bu madde oldukça uzundur ve buraya sizi sıkmamak için sadece konumuzu anlamaya yeterli olabilecek kadarını aldım.

SÜNNET

Yol, kânun, âdet.

1. Peygamber efendimizin mübârek sözleri, işleri ve görüp de mâni olmadığı şeyler. Unutulmuş bir sünnetimi meydana çıkarana yüz şehîd sevâbı vardır. (Hadîs-i şerîf-Hadîka)

(Yukardaki, Ayşe'nin Gerdanlığı başlıklı bölümde Muhammed'in deyyusluğunu belirttim. Demek ki, deyyusluk sünnettir. Unutulan ve gözden kaçan bu sünneti ortaya çıkartmak ve Müslümanların uygulamaları için topluma ifşa etmekle yüz şehid sevabı kazanmış bulunmaktayım.)

Sünnetimi terk edene, şefâatim harâm oldu. (Hadîs-i şerîf-Şerh-i Hadîs-i Erbaîn)

Allahü teâlâyâ götüren en emîn yol; bütün iş, hareket ve ibâdetlerde Peygamber efendimizin sünnetine tâbi olmaktır. (Ebû Ali Cürcânî)

Sünnet-i Gayri Müekkede:

(Kuvvetli olmayan sünnet) Peygamber efendimizin, ibâdet maksadı ile arasına yapıp, arasına terk ettikleri işler ve ibâdetler. Buna, müstehâb da denir.

İkinci ve yatsı namazlarının ilk dört rek'atlık sünnetleri, sünnet-i gayr-i müekkededir. (İbn-i Âbidîn)

Sünnet-i Müekkede:

Peygamber efendimizin devamlı yaptıkları, pek az terk ettikleri işler ve ibâdetler. Buna, Sünnet-i hüddâ da denir.

Sünnet-i Seniyye:

Övülen, medh edilen sünnet; İslâm dîni. Resûlullah'ın yolu.

Seâdete (kurtuluşa) ermek için; sünnet-i seniyyeye yapışmak ve bid'atlerden (dinde sonradan çıkan yeniliklerden, reformlardan) kaçınmak lâzımdır. (İmâm-ı Rabbânî)

Sünnet-i Zevâid:

Peygamber efendimizin, ibâdet olarak değil de, âdet olarak devâmlı yaptığı işler. Bunlara edeb de denir. Resûlullah efendimizin elbiseleri, oturması, kalkması, iyi şeyleri yapmağa sağdan başlaması sünnet-i zevâiddendir. (İbn-i Âbidîn)

Sünnet-i zevâidi yapmak mecbûrî değildir. Fakat yapanlara çok sevâb verilir. Zevâid sünnetleri terk etmek mekrûh olmaz. Bununla berâber, âdete bağlı şeylerde de Resûlullah'a tâbi olmak, dünyâda ve âhirette insana çok şey kazandırır ve çeşitli seâdetl ere (kurtuluşa, huzûra) yol açar. (İbn-i Âbidîn)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

Burada kesin karar veremediğim bir şey var. Bu noktayı okuyucunun anlayış

ve kararın bırakıyorum. Herkes kendi mantığına göre karar versin. Acaba "**Deyyusluk**", Sünnet-i Gayri Müekkede midir? yoksa Sünnet-i Zevâid midir? Bence Sünnet-i Zevâid'dir. Siz ne dersiniz.

Muhammed deyyusluk konusunda tabii ki, diğer peygamberlerin sünnetine uymuştur. Her namazda İbrahim'e selat ve selam okunduğuna göre onun sünneti de Müslümanların uymaları ve saygı göstermeleri gereken bir sünnettir. İbrahim'in sünnetleri içinde Kodoşluk da olduğuna göre Muhammed buna uymuştur. Aslında Kodoşluk İbrahim için bir alışkanlık olmuştur. İşin çok karlı olduğunu görmüş olmalı ki, İbrahim karısını bir daha pazarlar. şimdi bu konudaki ayetleri görelim.

İBRAHİM YİNE KARISINI SATIYOR

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI -BAP 20

- 1 İbrahim Mamre'den Negev'e doğru göçtü. Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerar'da kaldı.
- 2 Karısı Sara için, "Bu kadın benim kızkardeşimdir" dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sara'yı getirtti.
- 3 Ama Tanrı bir gece düşünde Avimelek'e görünerek, "Bu kadını aldığın için öleceksin" dedi, "Çünkü o evli bir kadındır."

- 4 Avimelek henüz Sara'ya dokunmamıştı. "Ya RAB" dedi, "Suçsuz bir ulusu mu yok edeceksin?"
- 5 İbrahim'in kendisi bana, 'Bu kadın benim kızkardeşimdir' demedi mi? Kadın da, İbrahim için, 'O benim kardeşimdir' dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bunu."
- 6 Tanrı, düşünde ona, "Temiz vicdanla bunu yaptığını biliyorum" diye yanıt verdi, "Ben de seni bu yüzden bana karşı günah işlemekten alıkoydum, kadına dokunmana izin vermedim.
- 7 Şimdi kadını kocasına geri ver. Çünkü o bir peygamberdir. Senin için dua eder, ölmezsin. Ama kadını geri vermezsen, sen de, sana ait olan herkes de ölecek, bilesin."
- 8 Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün adamlarını çağırarak olup biteni anlattı. Adamlar dehşete düştü.
- 9 Avimelek İbrahim'i çağırarak, "Ne yaptın bize?" dedi, "Sana ne haksızlık ettim ki, beni ve krallığımı bu büyük günaha sürükledin? Bana bu yaptığın yapılacak iş değil."
- 10 Sonra İbrahim'e, "Amacın neydi, niçin yaptın bunu?" diye sordu.
- 11 İbrahim şöyle yanıt verdi: "Çünkü, burada hiç Tanrı korkusu yok; karım yüzünden beni öldürebilirler, diye düşündüm.
- 12 Üstelik, Sara gerçekten kızkardeşimdir. Babamız bir, annemiz ayrıdır. Onunla evlendim.
- 13 Tanrı beni babamın evinden gurbete gönderdiği zaman karıma, 'Bana sevgini şöyle göstereceksin: Gideceğimiz her yerde, benim kardeşin olduğumu söyle' dedim."
- 14 Avimelek İbrahim'e karısı Sara'yı geri verdi. Bunun yanı sıra ona davar, sığır, köleler, cariyeler de verdi.
- 15 İbrahim'e, "İşte ülkem önünde, nereye istersen oraya yerleş" dedi.
- 16 Sara'ya da, "Kardeşine bin parça gümüş veriyorum" dedi, "Yanındakilere karşı senin suçsuz olduğunu gösteren bir kanıttır bu. Herkes suçsuz olduğunu bilsin."

Bu ayetlerde de görüldüğü gibi Tanrı da Bodygurd'lık işini bayağı benimsemiş ve hakkıyla yerine getiriyor durumdadır.

İSHAK DA GELENEĞE UYUYOR

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI -BAP 26

6 Böylece İshak Gerar'da kaldı.

7 Yöre halkı karısıyla ilgili soru sorunca, "Kızkardeşimdir" diyordu. Çünkü "Karımdır" demekten korkuyordu. Rebeka yüzünden yöre halkı beni öldürebilir diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi.

8 İshak orada uzun bir zaman kaldı. Bir gün Filist Kralı Avimelek, pencereden dışarı bakarken, İshak'ın karısı Rebeka'yı okşadığını gördü.

9 İshak'ı çağırarak, "Bu kadın gerçekte senin karın!" dedi, "Neden kızkardeşin olduğunu söyledin?" İshak, "Çünkü onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm" dedi.

10 Avimelek, "Nedir bize bu yaptığın?" dedi, "Az kaldı halktan biri karınla yatacaktı. Bize suç işletecektin."

11 Sonra bütün halka, "Kim bu adama veya karısına dokunursa, kesinlikle öldürülecektir" diye buyruk verdi.

12 İshak o ülkede ekin ekti ve o yıl ektiğinin yüz katını biçti. RAB onu kutsamıştı.

13 İshak bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çok zengin oldu.

MÜSLÜMANLIĞIN BİLİM VE SANAT DÜŞMANLIĞI

Allah, Müslümanlık ve Müslümanlığın Din komşyoncuları vasıtasıyla insandan iki önemli şey ister.

Bunlardan birincisi insandan istenen kulluk veya pillik görevi için onun beyninin şartlanması gerektirir.

İnsan sadece Tanrı'yı düşünmeli. Onun adını zikretmeli, devamlı ibadet halinde olmalı ve günlük işlerini yaparken bile Tanrı'nın adını zikretmekli, kafasından onunla meşgul olmalıdır. Buna ek olarak da günlük rutin ibadetlerini yapmalıdır. İnsan hayatında başka şeyler olmamalıdır. Eeğİnce, sarhoşluk, seks gibi zihinsel olarak tanrıya olan konsantreyi dağıtacak bir şeye asla rağbet edilmemelidir. Bilim yapmak ve bilimsel şeyleri düşünmek de haram olmalıdır çünkü bu da tanrıdan başka şeye konsantre olmaktır. Zaten bu gibi şeyler amaç için son derece gereksizdir. Felsefe, şiir gibi şeyler zaten hiç olamaz fakat olduğunu varsayarsak bunlar son derece zararlı ve Allah'ın istemediğı şeylerdir. Gerçekten de günümüz İslamiyetinde de bu böyledir. Kafada aile, çoluk çocuk kaygı ve düşünceleri de olmamalıdır.

Aile ve çoluk çocuk sevgisi ve hatta herhangi bir sevgi olmamalı. Sadece tanrı sevgisi ile yaşanıp bütün sevgi duyguları ona yönlendirilmelidir. Tabii ki cinselliğın olmadığı yerde aşk ve karşı cinse duyulan sevgi de zaten olamaz. Ayrıca aile kavramı ve sevgi, aşk gibi duyguların da sadece Tanrı'ya yöneltilmesi, Allah için ölmeyi ve öldürmeyi son derece kolaylaştıran birşeydir.

Günümüz Müslümanlığında da Kafayı çalıştıran ve isanı düşündüren ve zihni Allah'tan başka şeye konsantre eden her şey mekruh, haram ve günahtır. Tabii bunların başında şiir ve felsefe gelir. İnanmadınız mı? Pekiyi, siz gene inanmayın ama ben bir, ki örnek vereyim. Önce bazı Hadis-i şerifler'e bir bakalım.

KÜTÜBÜ SİTTE

2280 - Ebü Hüreyre (radiyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselâm) buyurdular ki: "Sizden birinin içine onu bozacak irin dolması, şiir dolmasından hayırlıdır." Buhârî, Edeb, 92; Müslim, Şiir 7, (2257); Ebü Dâvud, Edeb 95, (5009); Tirmizî, Edeb 71, (2855).

el-Hudri den Müslim'in kaydettiği bir diğer rivayette şöyle denmiştir: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselâm) yürümekte iken karşısına şiir inşad eden bir şâir çıktı. Efendimiz: "Şeytanı tutun" veya "Şeytanı yakalayın" diye emretti.

2281 - Hz. Aişe (radiyallâhu anhâ) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) şâir Hassan İbnu Sâbit (radiyallâhu anh) için mescide hususî bir minber koymuştu. Hassan, orada kurulup mufâhara yapar veya Resûlullah (aleyhissalatu vesselâm)'ı hasımlarına karşı müdafaa ederdi. Aleyhissalâtu vesselâm: "Allah (c.c.) Hassan'ı, Resûlullah'ı müdafaa ettiği veya onun adına mufâhara yaptığı müddetçe Rûhu'l-Kudüs'le takviye etmektedir" derdi."

2284 - Hz. Enes (radiyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) Umretu'l-kazâ sırasında Mekke'ye girdiği zaman şâiri Abdullah İbnu Ravâha, önünde yürüyor ve şu Şiiri okuyordu:

"Ey kâfir çocukları (Resûlullah'a) yol açın!
Bugün ona gelen vahiy adına, size,
Öyle bir vururuz ki, tepenizi yerinden uçurur,
Ve dostu dostuna unutturur."

Bunu gören Hz. Ömer:

"Ey İbnu Ravâha! Sen Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın önünde ve Allah'ın Harem bölgesinde şiir mi okuyorsun?" dedi. Ancak Resûlullah:

"Ey Ömer bırak onu. Onun şiirleri, Mekkeli kâfirlere okdan daha çabuk tesir eder!" diyerek müdahale etti."

2287 - Hz. Berâ (radiyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm), Kureyza günü, (şâiri) Hassân İbnu Sâbit'e:

"Müşrikleri hicvet, zîra Cebrâil seninle beraberdir!" dedi."

Buhârî, Edeb 91, Bed'u'l-Halk 6, Megâzi 30; Müslim, Fezâilu's-Sahâbe 153, (2486).

2288 - Hz. Aişe (radiyallahu anhâ) anlatıyor: "Hassân İbnu Sâbit, (Mekkelî) müşrikleri hicvetmek için Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vessellâm)'den izin istedi. Aleyhissalâtu vesselâm:

"Benim nesebimi nasıl hâriç tutacaksın?" dedi. Hassân (radiyallâhu anh):

"Senin (nesebini) sade yağdan kıl çeker gibi, onlardan çekip çıkaracağım!" Cevabını verdi."

Buhârî, Edeb 91, Menâkıb 16, Megâzi 33; Müslim, Fedâilu's-Sahâbe 156-157, (2489-2490).

Yukardaki hadislerde görüldüğü gibi Muhammed eğer şiir Allah'ı övmeye yönelikse yani gene zihinsel olarak Allah'a konantre olmaya hizmet ediyorsa, Muhammed'i diğer şairlere karşı koruyorsa ve Müslüman olmayanlara saldırıyorsa, şiire karşı oldukça hoşgörülü. Bunu dışında kalan her şiir onun gözünde Şeytan işidir. Yukardaki hadislerin arasında olan 2284 nolu hadis ise Ömer'in şaire kızma şekli ile belli etmektedir ki, şiir genel olarak kabahat sayılan birşeydir ve buradaki hoşgörü özel bir durumdur. Tabii şiire karşı çıkan sadece hadisler yani Muhammed değildir. Kuran'da da bu konuda bazı ayetler vardır.

ŞUARA SURESİ

221. Haber vereyim mi size şeytanların kime iner olduğundan?

222. Her bir döneke/iftiracı günahkâr üzerine iner onlar.

223. Kulak kabartırlar ama çoğu yalancılardır onların.

224. Şairlere gelince, onlara da çapkınlar-sapkınlar uyar.

225. Görmez misin onları ki, her vadide şaşkın-tutkun dolaşılar.

226. Ve onlar, yapmayacakları şeyleri söyleyip dururlar.

Felsefeye gelince. Onun yeri çok daha aşağıdadır. Gerçi bir İslam Felsefesi vardır ama bu Allah'ın büyüklüğünü düşünmekten başka birşey değildir. Düşünmekten ve düşünenlerden, şeytandan ve Cehennem'den fazla korkan günümüzdeki Müslümanlığın Felesefe'yi ne zanettiğini anlamak için aşağıdaki açıklama sanırım yeterli olur.

FELSEFE

Madde, hayat, yaratılış, kâinât, ruh, ölüm, ölüm sonrası gibi konularda insan gücünün akla dayanarak ortaya koyduğu düşünce ve görüşlerin tamâmı. Beğendiği düşüncelerini hakikat olarak anlatmak, yaldızlı, heyecan verici laflarla inandırmaya çalışmak. Tecrübeye, hesâba dayanmayan şahsî düşünceler.

Varlıklar yoktan yaratılmamış, böyle gelmiş böyle gider demek, îmân edilecek şeylere, helal-haram olanlara inanmaya gericilik demek felsefedir. Eski Yunan felsefesi başlıbaşına bir ilim değildir. Matematikçiler, geometri okuyanlar, mantık öğrenenler, tabiiyeciler ve tabibler arasında bu felsefeye kayanlar çok oldu. Felsefeciler ilâhiyyât üzerinde yâni Allahü teâlâ ve onun sıfatları, emirleri yasakları üzerinde, kendi akılları, görüşleri ile konuştular. Hesab, hendese, mantık, tabiat bilgisi, fizik, kimyâ, tıp bilgisi öğrenmek mubahtır. Bunların hepsi İslâm bilgileridir. Fakat bunları İslâmiyete karşı bozuk düşüncelerine âlet etmek, gençleri aldatmak için kullanmak felsefe olur. (İmâm-ı Gazâlî)

İmâm-ı Muhammed Gazâlî, İmâm-ı Ahmed Rabbânî ve daha birçok İslâm büyükleri, Yunan felsefesini inceleyip, didik didik etmiş ve o felsefecilerin ne kadar câhil olduklarını bildirmişlerdir. Müslümanların, böyle kimseleri beğenmemelerini onlara aldanmam alarını birçok kitaplarında yazmışlardır. (Abdülhakîm Arvâsî)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

FEYLESOF

Beğendiği düşüncelerini hakikat olarak anlatıp, yaldızlı, heyecanlı sözlerle inandırmaya çalışan kimse. Felsefeci.

Feylesoflar nakle değil akla inanırlar. Din bilgilerini fen bilgileri ile isbat eden mü'minlere Hukemâ denir. (M. Sıddîk bin Saîd)

İspanya fâciâsı olmasaydı, feylesof İbnü'r-Rüşd'ün ve İbn-i Hazm'ın bozuk fikirleri belki din ve îmân hâlini alıp dünyâyâ yayılacak, bugünkü hazin levha yüzlerce sene önce meydana çıkacaktı. (M. Sıddîk bin Saîd)

Âhiret azâbı hakkında peygamberlerin sözbirliği var iken, feylesofların sözlerine îtibâr olunmaz. Bu azâb aklî değil, hissîdir (bizzat tadılacak şekildedir). (İmâm-ı Rabbânî)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

Felsefe insana düşünmeyi öğreten bir bilimdir. Tabii ki Müslümanlık olan karşı olacaktır. Düşünen bir insan Müslümanlık üzerinde de düşünür ve açıklarını yakalar. Allah dememiş mi, kendi Kuran'ında **"Hiç bilenlerle, bilmeyenler bir olabilir mi?"** diye. Düşünen bir insan müslüman olabilir mi?

Şimdi de Müslümanlığın Bilim ve Bilimsellik hakkındaki gerçek düşüncelerini görelim.

FEN YOBAZI

Fen bilgisinde mütehassıs (uzman) olmadığı hâlde, kendisini fen adamı ve müslüman olarak gösterip müslümanların dînini, îmânını bozmağa, İslâmiyet'i içerden yıkmağa çalışan kimse.

Üniversiteden diploma alan bir kimse, sefâhete yâni zevk ve eğlenceye başlayıp, bulunduğu ilim dalında çalışmaz, okuduklarını da unutursa, bu kimse ilim adamı, fen adamı olamaz. İslâm düşmanlığı da yaparak, yalan ve yanlış sözlerini, yazılarını ilim ve fen olarak saçmağa kalkışırsa, cemiyet için zararlı olur. Bu fen yobazlarına aldanarak sonsuz felâkete sürüklenen zavallılara çok acınır. (Seâdet-i Ebediyye)

Fen yobazları, Allahü teâlânın varlığına inanmayıp, âlem, böyle kendiliğinden gelmiş ve böyle gidecektir. Hâşâ bu âlemin yaratıcı yoktur. Canlılar da böyle birbirlerinden üreyip sonsuz

olarak sürecektir, demektedirler. İslâmiyet'i içerden yıkmak ve küfre sebep olan şeyleri isbâtlamak için çırpınan fen yobazları ne kadar zavallıdır. (Fâideli Bilgiler)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

MÜSLÜMANLIĞIN BİLİM ANLAYIŞI

Müslümanlığın bilim hakkındaki düşünceleri yukardadır. Yukardaki Fen Yobazı başlıklı açıklamada, dışarıya karşı hoş görünmek amacıyla, sanki bütün bilim adamları kastedilmiyormuş da ancak inkarcılardan bahsediliyormuş gibi bir hava yaratılmıştır. Bu açıklamanın satır araları ise bilim denilen şeyin kötü ve İslam düşmanı olduğunu söylemektir. Tamam o devamlı karşı çıktıkları Darwin teorisini biz de kabul etmiyoruz ama Darwin'in yanlış anlaşıldığını da zannediyoruz. Ne yani bir bilim adamı kendisine mantıklı ve inandırıcı gelen bir tez ileriye süremez mi?. Darwin'i bir yana bırakırsak. Siz hangi akli başında ve Müslüman çevrelerden büyük menfaatleri olmayan bilim adamının kalkıp da, "Bu alemin yaratanı vardır. Evren ancak Allahü teala'nın iradesi ile ayakta durur ve o istediği zaman sona erecektir." diyeceğini sanıyorsunuz? Demek ki, Bütün gerçek bilim adamları Müslümanlığa terstir.

Müslümanlığın kendi bilim anlayışına gelince. Gerçek bilim sadece Müslümanlık bilimleridir. Kuran, hadis, Akaid, Tefsir filan. Şimdi bir çok okuyucu ve özellikle de gençler zannederler ki adamlar bu konularda gerçekten bilim yapıyorlar. Hayır efendim. Onların deyimi ile İlim yapmak, İlim adamı olmak hangi hadisin, hangi kitapta olduğunu bilmek, yüzyıllar önce yapılmış ve söylenmiş şeylerin bulunduğu eski kitapları bilmek, ezberlemek, asla anlamını bilmemek, Din büyüklerinin hangi konuda ne yapıp be dediğini ezberlemektir. Kendiliğinden bir yeni şey söyleyen bile hemen kafir damgası yer.

Şimdi bunlar bazı okuyuculara çok abartılı görüşler olarak görünebilir fakat ister inansınlar, ister inanmasınlar Müslümanlığın insandan istediği de tam olarak bunlardır. İstedığınız kadar hadis okuyun. din kitaplarına bakın, dağınık olarak bulunan bu gibi bilgileri kafanızda toplayın. Sonunda ulaşacağınız nokta budur.

CİNSEL ENERJİ - EŞCİNSELLİK

CİNSEL TECAVÜZLER

Seks ister grup seks, ister ikili ilişki olsun her durumda cinsel enerji üretmeli ve Şeytan'a ulaşmalıdır. Bir ifade ile, ona sunu olması ve tepki olarak da, Şeytan'dan enerji alınması için, cinsel enerji üretmelidir. Cinsel enerji üreten bir seks ilişkisi aynı zamanda Allah'ı da iter. Bu enerji yok olmadan kişi Allah veya YHVH, adı ne olursa olsun, onun etki alanının dışında kalır. Cinsel enerjinin uyarılması için de mutlaka her iki tarafın da zevk alması gerekmektedir. Yukarda da belirtildiği gibi, bir tarafın isteksiz olduğu, zevk almadığı, görev olarak veya menfaat karşılığı yaptığı cinsel ilişki, cinsel enerji üretemez. Tecavüzler veya sadizim vasıfları taşıyan ilişkiler de enerji üretemezler. Bununla beraber şunu da söylemek gerekir ki, iki tarafın da zevk aldığı, kendisini bütün zincirlerden hür bıraktığı ve isteyerek yaptıkları sadist ilişkiler de cinsel enerji üretirler.

Eşcinsel ilişkiler Şeytan açısından hoş görü ile karşılanırlar. Bu konudaki hükümler açıktır. Herkes kendi içinden gelen ne ise onu yapmalıdır. Kimse kimsenin cinsel isteklerine karışamaz ve ayıplayamaz fakat eşcinsel ilişkiler sadece duyulan zevk açısından, zihinsel enerji sayılabilecek bir enerji üretirler ve kişiler zevk aldıkları için gene Tanrı'nın gücünü uzak tutarlar. Hatta Şeytan'a da ulaşırlar fakat cinsel enerji dediğimiz şeyi tam olarak üretemezler. Çünkü erkek, erkekle veya kadın, kadınlardır.

Burada pozitif ve negatif'i olumlu, olumsuz, iyi, kötü anlamlarında kullanmıyorum. Tıpkı elektirikteki anlamı ile kullanıyorum. Pozitif ve pozitif enerji üretemez aynı şekilde, negatif ve negatif de enerji üretemez. Enerji için mutlaka Pozitif ve Negatif yani, dengeli enerjiler gerekir. Eşcinsel ilişkilerde ise cinsel enerji dengesi yoktur ve açıkçası eşcinsel ilişki Şeytan'dan çok Allah'a yakınlaştırabilir. Bunun olmasını önleyen tek şey eşcinsel ilişkinin zevk için yapılması ve zihinsel engelleri yani Allah'ın koyduğu zihinsel engelleri yıkmasıdır. Buyüzden de Şeytan tarafından onay ve destek görür.

Eşcinsel ilişkide enerji dengesi olmamasına karşılık karşı cinsler arasındaki anal veya oral seks böyle değildir. Larşı cinsler arasındaki Anal seks'le cinsel enerji uyarılabilir. Cinsel enerji için cinselliğin yolu değil, karşı cinslerin olması önemlidir.

CİNSEL TECAVÜZ ALLAH'A YAKINLAŞTIRIR

Tecavüz ister karşı cinsler arasında, isterse eşcinsel anlamda olsun, mutlaka ve mutlaka kişileri Allah'ın etki alanına sokar. Bu gibi şeyler Allah tarafından yasaklanmış görünmekle birlikte aslında onun tarafından belli edilmeden desteklenir ve teşvik edilir. Müslümanların savaşta ele geçirdikleri kadın ve erkelere tecavüz etmeleri normaldir.

Kadınlara yapılan tecavüzleri yanısıra erkeklere yapılanlar da desteklenir. Hatta Allah, insanların bilinçaltılarını besleyerek eşcinselliği devamlı olarak canlı tutar. Bu yorumların birinci kısmında Kuran'da yapılan Cennet tasvirlerinden ve Cennet'te oğlancılığın günah olmayacağını ima eden ayetlerden bahsettim. Bu gibi şeyler Müslümanlarda oğlancılığı ve oğlancılık fikirlerini canlı tutar. Başta Afganistan ve İran olmak üzere Müslümanlığın en yobazca uygulandığı ülkelerde, Eşcinsellik son derece yaygındır. İran'daki din komisyoncuları olan, her molla'nın dört beş tane oğlanı vardır. Araplar da bu işe çok düşkündürler. Neden?

ÜÇ SORU VE CEVAPLARI

- 1 - Allah, neden eşcinselliği yasakladığı halde destekler?
- 2 - Neden, müslüman ülkelerde bu gibi şeyler çok yaygındır?
- 3 - Allah, bu gibi şeyleri hangi yöntemlerle destekler?

Burada ortaya attığım, Allah'ın bu gibi şeylere destek göstermesi ve bunların kişiyi Allah'a yaklaştırmaları bir çok kişide hatta kendisini satanist zanneden bir çok kişide bile tepki uyandıracak ve inanılmaz, hatta yukardaki üç soru bile son derece saçma görünecektir. Fakat bunlar doğrudur. Dilerseniz önce eşcinsellik konusunu ele alalım.

Müslüman, Hristiyan ve Yahudi dinlerinde eşcinsellik kesin ve çok büyük günahı olan bir yasaktır. Gene de ben, Müslüman ülkelerde bir erkekle seks yaptığı için taşlanarak öldürülen bir sürü kadın duydum. Buna karşılık eşcinsellik suçlaması yüzünden taşlanarak öldürülen hiç kimseyi duymadım. Tamam belki bu da vardır, olmuştur, fakat ben duymadım. Belki de bu ceza, eşcinsellere, medyada görülüp, balleklerde iz bırakacak kadar çok uygulanmıyor. belki hiç uygulanmıyor. Neticede Müslümanlık kütüphanesinde hadisinden akla gelen her hurafeye dair, her alanda recmedilen yani taşlanarak öldürülen kadın ve erkeklerden bahsedilir, tarihsel olaylar nakledilir fakat, gene ben cahilliğimden bilmeyebilir veya görmemiş olabilirim, hiç, eşcinsellik yüzünden taşlanan ya da taşlanarak öldürülmek tehlikesi ile karşı karşıya kalıp da sonradan affedilen insanlara dair hikaye göremedim. Bu durum, Müslüman ülkelerde eşcinselliğin ne derece yaygın olduğunu bilince oldukça anlamlı görünmektedir.

1 - Allah, neden eşcinselliği yasakladığı halde destekler?

Şimdi birinci sorumuzu ele alalım. Allah eşcinselliği kesin olarak yasaklamıştır. Buna karşılık yeterli imkan verilerek eşcinsellik neredeyse resmi hale getirilmiş ve Cennet'teki gılmanlar, hizmet eden güzel, inci gibi gençler'den bahseden ayetlerle de canlı tutulmuştur. Allah eşcinselliğin olmasını ister fakat bu onun hoşgörüsünden değildir. Şimdi dinde ne kadar yasak olduğunu bilerek, eşcinsel ilişki kuran iki insanın kafalarındaki durumu değerlendirelim. Bu ilişkiyi gerçekleştiren kişilerin ikisi de büyük bir günah işlediklerini bilmektedirler. Bilinçaltıları ve bilinçleri suçluluk duygusu ile doludur. Suçluluk duygusu ise, Allah'ın beslendiği, istediği duygulardan biridir.

Kul suç işleyecek ki, günahını affettirmek için devamlı olarak ona dua edecek, af dileycek. yerlere kapanacak. Bu duygu ile günlerce yaşayacak ve devamlı olarak Allah'ın istediği negatif zihinsel enrijiyi üretecek. Sonra dayanamayıp, yine yapacak Yine af dileycek. Sonunda bu işe alışıp, boş verecek fakat bilinçaltı gene de bu büyük günahla dolu olacak. Eşcinselliğe vaz geçilmez şekilde alışıp, hayatlarını yaşayanlar da önce bilinçaltı olark negatif durumda olacaklar. Sonra, çevredeki yeni insanları eşcinselliğe teşvik edecekler ve suçluluk duygusu taşıyan kimseler çoğalacak. Bundan da Allah'ın beslenmesi atacak. **Yani, amaç bir şeyi yaptırtmamak**

değil. Suçluluk duyurarak, yasakları çiğneyerek yaptırtmak. Ayrıca zaten eşcinsel ilişki fazla bir cinsel enerji üretmez ki, bu enerji Allah'ı rahatsız eder. İnsanların cinsel istek ve zevklerini eşcinsel ilişkilerle tatmin etmeleri ve karşı cinsle sadece üremek için, zevk almadıkları birleşmelerde bulunmaları Allah için en ideal durumdur. Bu şekilde cinsel enerji yok olur.

Hristiyan kilisesinde de durum aynıdır. Bugün Vatikan'daki rahiplerin yüzde doksanı eşcinsel ilişkiler içindedirler. Geceleri uyurken rüyalarına kadın girmesin, uykuda boşalma olmasın diye cinsel organlarına haç koyup uyuyan rahiplerin, birbirlerine takıldıkları zaman nasıl sabahlara kadar dualar ettiklerini, tamamen tanrıya yönelerek ona nasıl da tam istenilen negatif zihinsel enerji gönderdiklerini düşünebiliyormusunuz? Tabii Hristiyanlıkta bir de rahibeler var. Onların arasındaki ve müslümanlıkta haremde istiflenip de ayda veya iki ayda bir, o da on dakika filan cisellik yaşayan kadınların başka çareleri varmı. Onlarda aynı şekilde ve aynı suçluluk duygularında.

İŞİN TECAVÜZ ŞEKLİ

Eşcinselliğin tecavüz şekli kadınlar arasında daha az olmakla birlikte erkekler arasında çok sıktır. Allah açısından bu şekil daha makbuldür çünkü Tecavüz edenin suçluluk duygusunun yanısıra tecavüze uğrayanın hem suçluluk duygusu, hem cinsel kompleksleri, hem depresif durumları, kafa karışıklığı Allah için en mükemmel negatif duygu enerjisidir. Tecavüze uğrayan kimse zamanla eşcinselliğe alırsa bile bilinçaltı yukarda anlatılan olumsuzlukları korur. Ve de en önemli nokta. İster isteyerek, ister bir tecavüz sonucu eşcinsel ilişkilere alışan kimseler yaşladıkları zaman cinsellikleri kalmayınca Allah'ın en büyük taraftarı olurlar. Hepsi kendilerini dine vererek, ölümlerine kadar ibadetlerini eksiksiz yerine getiriler ve devamlı af dilerler. Tabii bu da Allah için tatlının üzerindeki kaymak gibi oluyor. Türkiye'de mesleği bıraktıktan sonra kendisini ermiş ilan eden, dualar eden ve hatta büyücülük yaparak para kazanmaya çalışan bir çok eski eşcinsel vardır.

KADINLAR İÇİN DURUM FARKLIMI?

Tabii ki, hayır. Kadınlar da artık cinsel dürtüleri kalmıyacak kadar yaşlanınca kendilerini Allah'a bırakırlar. Kadınlar hatta eşcinsel olmasalar bile şayet serbest seks yaşamışlarsa ve profesyonel ilişkilere girmişlerse tamamen bu kalıba girerler. Hatta ismini burada anmak istemediğim beyaz perdenin eski bir seks sembolü de birisi ile evlenip, mesleği bıraktuktan sonra, aradan da zaman geçip, iyice yaşlanınca kendisini ermiş, evliya ilan edip, başına bir sürü mürid toplamıştır.

KADINDA KARŞI CİNSİN TECAVÜZÜ

Tecavüze uğrayan kadınların psikolojileri çok daha kötüdür. Tabii kadınlarda eşcinsel tecavüz daha ender görülen ve zor bir şey olmadığından dolayı burada erkekler tarafından tecavüze uğrayan kadınlardan bahsediyorum. Bu da Allah için makbul fiillerden biridir.

Tecavüz eden erkek belki fazla bir suçluluk duygusu taşımaz fakat uyandırdığı vahşi ve saldırgan zihinsel enerji gene istenen birşeydir. Bu gibi duyguları uyararak tecavüz eden erkek, o zamana kadar dışında kalmış veya fazla etkilenmemiş de olsa bu aktivitesi ile Allah'ın tesir dalgasına kapılır ve bundan kolay kolay kurtulamaz.

Kadına gelince. Allah belki de her kadının bir şekilde cinsel tecavüze uğramasını da isteyebilir çünkü tecavüze uğrayan kadın işlem sırasında cinsel enerji üretmediği için ilişki zaten zararsızdır ve bu sırada Allah'ın etki alanı iki tarafı da kavrar. Bundan sonra belki dayak yiyerek zorlanan kadın zaten yeteri kadar negatif zihinsel enerji uyardığı için Allah'ın etki alanındadır.

Tecavüzden sonra çoğu kadın artık erkekten korkar ve cinsel duyguları uyuşur. Hatta uzun süre cinsellikten de kendi cinsiyetinden de ve hatta cinsel organından da nefret eder. İşte ideal İslam kadını duyguları. Tabii İslam kadınları böyle değil ama İslami kaynaklara bakın, Kadının olması istenin bu olduğunu göreceksiniz.

Bu kadının artık Allah'ı rahatsız edebilecek cinsel enerji üretebilmesi çok zordur. Hele de tecavüz birkaç kişi tarafından yapılmış ve şiddet kullanılmışsa kadın büyük bir ihtimalle artık ömür boyu cinsel soğukluk içindedir. İlerde bir gün, bir erkekle evlenir, fakat büyük bir ihtimlle cinselliği düzelmez. Sadece çocuk üreten ideal İslam kadını olur. Tabii kendisinin müslümanlığa bağlı bir türbanlı olması gerekmez. Hatta dinsiz birisi bile olsa kaderi budur. Allah'a pil olmak. Bu noktada hatırlatmakta fayda vardır ki, Evli çiftler arasında oluşan tecavüz durumlarının da belki dayak veya fazla fiziksel zorlama olmamasının dışında hiç bir farklılığı yoktur.

TECAVÜZE UĞRAYANLARA BİR ÖĞÜT

Kadın veya erkek olun. Başınıza böyle birşey mi geldi? veya hayatınızda, ilerdeki günlerde böyle bir durumla mı karşılaşacaksınız? Fizik planda hakkınızı arayın, ne yaparsanız yapın fakat asla kendinizden nefret etmeyin, bunu yıllar yılı kafanıza takmayın. Duygusal olarak unutun gitsin. Bunu unutmaz ve kafanıza takarsanız ilerde aynı şeyle yine karşılaşmaya zemin hazırlamış olursunuz. Bu konu aşağıda anlatılacaktır. Karşı cinsten nefret etmeyin. Size bunu yapan bir veya birkaç tane Allah'ın kuludur. Herkes öyleolmayabilir. Kendinize yaşama şansı tanıyın ki ömür boyu ona mahkum olmayın.

ALLAH'IN ETKİ ALANINDA OLMAK NE DEMEKTİR?

Şimdi gelelim yukarda devamlı olarak tekrarladığım şu, "Allah'ın etki alanına girmek." deyimime. Öyle ya. Ne olur yani etki alanına girilirse? Zaten herkes Allah'ın etki alanında olmak istemezmi?.

Herkes ya da bunu iyi bir şey zanneden herkes ister tabii. Ama herkes bu derece yoğun giremez. Yoğun şekilde girmek için ya aşırı dindar veya böyle şeyler yaşamış olmak gerekir.

Yukarda anlattıklarımı bakarak kimse, Allah'ın herkesi özel olarak takip edip, izlediğini ve söz konusu olumsuz durumları yaşarken onunla ilgilenip, etki altına aldığı zannetmesin. Etki alanı farklı bir

durumdur. Allah'ın, zaten çevrede kendi medyumlarından birisi olmadan sizin ne olduğunuzu, nasıl bir durumda bulunduğunuzu bilmesi imkansız. Bunu da aşağıda göreceğiz.

Etki alanı dediğim şeye spiritüalistler etki veya tesir konisi de derler. Burada amaç yukardan tutulan bir el feneri ışığı gibi, konik şeklindeki bir etkiyi anlatmaktır. Ben etki alanı demeyi daha uygun bulmaktayım. Etki alanı Allah'ın yaydığı ve güçlendikçe de daha, daha geniş hale getirdiği ve en fazla da kendi kulları üzerinde güçlü olan bir etki dalgasıdır. Bu bir ağa benzer. Yada network diyelim. Bu etki alanı her zaman yanımızda, üzerimizde, içimizdedir. Onunla içiçe yaşarız fakat aynı Şekilde Şeytan'ın da etki alanı içindeyiz. Kişinin bu etki alanlarının birinin içinde olmaması çok zordur. Ancak birinin içinde olarak diğerini uzaklaştırmamız mümkündür.

Bu alanın veya ağın amacı hem Allah'a gereken ve insanlar tarafından üretilen enerjileri taşımak, hem de genel bir etki yayarak ağa takılan kimsenin kurtulmasını zorlaştırmak, kişi hangi nedenden takıldı ise o nedeni güçlendirmektir.

Söz konusu etki alanını ile Allah'ın durumu devamlı takip ettiği de zannedilmesin. O çoğu zaman gurumun farkında bile değildir. Etki alanı zamanında yerleştirilmiş olan otomatik çalışan bir enerji dalgasıdır ve Allah güçlendikçe o da gelişip, güçlenir. Aslında örümcek ağı benzetmesi daha uygun olabilir çünkü ona kapılanın kurtulması, örümcek ağına yakalanan sineğin kurtulması kadar zor da olabilir.

Bu enerji dalgası ne yapar. Herşeyden önce kendisine yakalanan kimselerin, Allah'ın tercih ettiği türde enerjileri üretecek yapıda olmalarına yardım eer. Mesela kızgınlık, aldırıcılık, Dinsel şeylere inangaçlık, Allah'ın istemediği şeyleri söyleyenlere inanmama. Mesela bı kitabı okuyup, gerekli ayetlere de baktığı ve yazılanların doğru olduğunu gördüğü halde bir çok kişinin okuduktan sonra unutması, doğru bulmaması, doğruluğunu ispatlayan ayet veya hadislerin gösterilmesine rağmen bunu görmemesi gibi, "Yatay kedi, Dikey kedi" durumunu güçlendirmek.

Bunların yanı sıra kendi din komisyoncularını desteklemek ve güçlendirmek. Bu ağın bir görevi de yukara belirttiğim gibi ağa yakalananın, yakalanma nedenini abartmaktır. Mesela dinsel duygularla bağlanın dinsel duygusu ve inangaçlığı zamanla artar dedik. Fakat dinsel hiç bir yanı olmasa da insan olumsuz duygularla bu ağa yakalanırsa aybı duyguları beslenir. Bu kişinin ibadetini ihmal etmeyen imanlı bir Müslüman veya Hristiyan olması gerekmez. Hatta devamlı olarak dine küfreden bir inançsız da olabilir. Allah için farketmez. Önemli olan onun zihinsel ve duygusal yapısından uyarılan negatif enerjinin Allah'a yönlenmesidir.

Bu açıdan baktığımız zaman bir teavüz olayında, tecavüze uğrayan dağılmış, perişan olmuş duygular içindeyken derhal etki alanını üzerine çeker veya daha doğru bir ifade ile etki alanını kendi üzerinde güçlendirir. Diyelim ki, bu kişi bir kadın olsun. Tecavüz olayı geçtikten sonra uzun zaman unutamaz, bu olayla yaşar ve devamlı olarak etkiyi güçlendirir. Üzerine çektiği etkiler ve özellikle de korkmuşsa onu devamlı olarak depresif durumlara sokacaktır. Depresyonu ve olumsuz duyguları arttıkça da etki güçlenecektir. Bu durum giderek hayatın değişik alanlarına da kayabilir. Kadın her konuda başarısız, silik veya korkak bir hale de girebilir. Bundan da duyacağı kompleks gene Allah'ı besler. Bu şekilde yıllar yılı başarısız, gayretsiz olan kadınlar vardır.

Zamanla sevme ve sevilme duyguları, insanlara saygısı, herşeyi körelir. Bunun başka kötü yanları da vardır. Msela kadın tecavüze uğradığı için veya o sırada etki alanına iyice dalmışsa etki alını onun tekrar tecavüze uğramasını kaderi haline getirecek şekilde işleyebilir. Tecavüze uğrayan bir çok kadın hayatları boyunca, farklı zamanlarda birden fazla tecavüze uğrarlar. Sanki bu onlarda bir alışkanlık olmuş gibi olur. Çünkü etki alanı onların üzerine bu gibi şeyleri çekici bir enerji yığar.

Tecavüzcü için de durum pek farklı değildir. O da bir defa yapınca bunu tekrarlar. Ya da vican azabı duyar. Her durum istenene uygundur. Yakalanıp hapse atılırsa olumsuz duyguları artar ve her olumsuz duygu Allah'ı besler. Hatta kendisine kızılıp küfür edilmesi bile onu besler.

Tabii buraya kadar behsettiğim şeyler etki alanına, cinsel tecavüz veya suçluluk duygusu ile kapılanlar için. Allah'ın etkisini ve bunlara nasıl direnileceğini aşağıda ele alacağız.

Öet olarak söylemek gerekirse bazı kimseler vardır ve çoğumuz bu gibi kimseleri tanırız. İşleri bir kere ters gitmeye başlayınca davamlı ters gider. Bir türlü olumsuzluktan kurtulamazlar. Bu yüzden Allah'a dualar ederler ama bir işe yaramaz. Dua ettikçe daha çok dibe batarlar çünkü dualar da onun etki alanına yakınşalmayı arttırır ve tabii onu besler.

2 - Neden, müslüman ülkelerde bu gibi şeyler çok yaygındır?

Şimdi ikinci sorumuza geldik. Hemen endişelenmeyin. Bu sorunun cevabı, birinci sorunuki kadar uzun değil.

Eşcinsellik, cinsel tecavüz gibi şeyler sadece Müslüman ülkelerde değil, iki cinsiyetin ayrıldığı, uzaklaştırıldığı, her yerde olur. Allah ya kasıtlı yapıyor veya insan psikolojisini ve cinsel dürtülerini bilmiyor. Müslümanlık. Kadın şeytandır. Kadın pistir. Kadın kötüdür. Kadın ortalarda görünmemelidir der. Abartmıyorum. Bunları söyleyen bir çok hadis var. Kadın, erkekten ayrı tutulur. Örtülere sarılıp, sokağa poşetle çıkartılır. Bunun sonucu ne olur.

Bir erkek, bir kadınla ilişki kurabilmek için evlenmek zorundadır veya eski günlerdeyse cariye satın alır. Yani köle. Mddi durumu buna uygun olmayan erkekler ya da işi gereği, evli olduğu halde evlerinden uzak yerlerde bulunan erkeklerin bir kadınla cinsel ilişkiye girebilmeleri imkansız birşey. Bir kadına yaklaştıkları anda farkedilirler. Fakat buna karşılık erkekler ve kadınlar kendi aralarında cinsel ilişkiye rahatça girebilirler çünkü iki erkek aynı çadırda yatabilir, yalnız başlarına dağa, ormana gezmeye gidebilir ve her imkana sahiptirler. Kadınlar da haremde zaten bir aradadırlar. Kısacası, cinslerin, kendi cinsleri ile bir arada olmaları çok kolay ve şüphe çekmeyen birşey. Dolayısıyla ya cinsel bunalımdan kuduracaksınız ya da eşcinsel ilişkiye gireceksiniz. Başka çare yok.

3 - Allah, bu gibi şeyleri hangi yöntemlerle destekler?

Bu sorunun cevabı zaten yukardaki, ikinci sorunun cevabının içinde. Allah, islam şeriatı ile, cinsleri ayırarak, kadını kirli, pis, şeytan göstererek, Cennet'te oğlancılığın günah olmayacağını hissettirerek belli etmeden eşcinselliği desteklemiş olur fakat bir yandan da dehşetli tehditler savurarak yasklar. Bunların hepsi bir plan dahilindedir.

EŞCİNSELLİK KÖTÜMÜDÜR?

Bütün bu durmları gördükten sonra eşcinselliğin kötü olduğunu söylemeye çalıştığımız da düşünülebilir. Hayır. Kötü değildir. Fakat Şeytan'ın kuralları içinde, isteyerek, Allah'a ve onun günahlarına gerçekten boş vererek, korkmayarak, suçluluk duygusu olmadan yapılırsa kötü değildir. Allah'a bağlı olarak ve günah kaygıları içinde yapılırsa o zaman kötünün kötüsü olur.

Ve Şeytan açısından da insanın, kendi kafasındaki zincirleri kırması ve Allah'ın kurallarının ve etki alanını dışına kaçması nedeni ile kutsanan birşeydir.

CİNSEL ENERJİNİN UYGUN UYANDIRILIŞI

Bu yazının amacı cinselliğin, cinsel enerjinin önemini belirtmek ve yukardaki uzun arayı verip, tecavüz ve eşcinsel ilişkileri anlatmak zorundaydır. Özet olarak Zevksiz bir cinsel ilişkide veya zorlama durumlarında cinsel enerji üretilmez .

Özellikle Şeytan'a inananan kimselerin hem ona ulaşabilmeleri, hem Allah'ın etki alanından çıkabilmeleri, hem Şeytan'dan tam tersi etkiler alanılmaları için cinsellik konusunda hür, serbest, heyecan uyandırıcı ilişkilere girmeleri, utanmamaları gerekir. Kafalar tamamen boş olmalı ve herşey içgüdüsel yapılmalı. Herkes serbest seks yaşayabilmeli. Yukarda da belirtildiği gibi bu durum insanın evinde istediği eşi ile gerçekleşebilir. İlle de herkesin grup seks yapması gerekmez. Ama bu tek eş tercih edildiği için yapılmalı veya öyle istendiği için olmalı. Utanmaktan, kıskançlıktan ve namusluluk taslamaktan değil.

GAZABIN TANRISI

Allah'ın özellikle gazabın ve şiddetin tanrısı olduğunu söylemek çok kolaydır. Üzerinde düşünmeye felsefe yapmaya, olayları ve ayetleri ezip, büzüp, isteğimize göre yorumlamaya çalışmamıza hiç gerek yok. Doğrudan, önce kendi kitaplarına bakmamız, bunu görmek için yeterli. Ama siz Tevrat ve Kuran olumaktan sıkıntı duyuyorsanız bu konuda yazılmış bir sürü "Eser!!" var. Din ya da Cennet komisyoncuları bu alanı hiç boş bırakmamışlar. Hemen hemen her yerde Allah'ın yok ettiği kavimlerden bahseden, gazaplarını anlatan kitaplar dolu. Doğrusu bu kimseler o kadar mükemmel çalışmalar yapmışlar ki, daha iyisini yapabilmek çok zor görünüyor. Onları alın ya da bir şekilde bulup okuyun.

Bu kitaplardaki şaşılacak şey, adamların bütün söz konusu katliamları birer övünç vesilesi olarak görmeleri. Yok edilmeyi hakkeden kavmi anlatmaya başlıyorlar, derken bir peygamber gelip tehditler savuruyor, anlatılan olaydaki gerilim tırmandırılıyor ve son kısım büyük bir orgazm patlaması ile geliyor. Allah o kavmi yok ediyor. Din komisyoncuları da bar, bar bağılıyorlar, "En büyük tanrı biim tanrı, başka büyük yok. Bizim tanrımız sizinkini döver!" Bir yandan Allah'ın ne kadar iyi ve sevecen olduğunu anlatırken bir yandan da yapılan katliamdan sevinç duyup orgazm olmaları anlaşılır şey değil. Ama korkarım ki, burada yanlış bir şey söyledim çünkü bu tutum çok kolay anlaşılır. "Müslüman olmayan ölsün. Allah'a pil olmayan, başka bir varlığa pil olup, onu güçlendirmesin." düşüncelerini bilmek bunu anlamak için yeterlidir. Kafirin ölmesine sevinmek Cennetlik olmaya yardımcıdır. Ana mantık bu. Kötülemek için birşey söylememe hiç gerek yok. Allah'ın, gazap ve şiddetin tanrısı olduğunu ispatlamak için bir araştırma yapıp gayret sarfetmeme de gerek yok. Adamlar bunu zaten yapmışlar. Ama onlar kan kokusundan orgazm olarak övgü için yapmışlar. Bunları tarafsız gözle bir okuyun yeter. Bakalım içinzide Allah sevgisi mi uyanacak yoksa dehşet ve tiksinti mi?

Kitabı Mukaddes ve Kuran, Allah'ın yok ettiği kentler ve öldürüp kuruttuğu kavimlerle doludur. Müslümanlar, Tevrat hakkında sık sık, "O değiştirilmiş, Yahudilerin işine geldiği gibi yazılmış bir kitaptır."

derler. Tevrat kaynak gösterilerek işlerine gelmeyen bir ayet'ten bahsedildiği zaman asla kabullenmezler. Hemen Tevrat'ın değiştirilmiş olduğu masalına sarılırlar fakat Allah'ın gazapları söz konusu olunca Tevrat ala değiştirilmemiştir. Bakarsınız ki sanki adamlar Tevrat'ın hangi ayetlerinin değiştirildiğini satır satır biliyorlar. Aslında bu Allah'larının gazapları ile övünmek her dinde ortaktır. Hristiyan kilisesi yüzyıllarca insanları Şeytan'la korkutarak kendisine bağlamasının yanısıra bu gazapları da korkutmak için her fırsatta kullanırlar. Yahudiler de farklı değildir. Onlar, kendilerinden sonraki kitapları kabul etmezler de o Kitapların gazap bölümlerine ses çıkartmazlar. Zaten hepsi Tevrat'ta var, şeklinde düşünürler. Aslında Yahudilik tarihi, Tevrat'taki Yahudilik tarihi bir bakıma Allah'ın gazaplarının e baskısının tarihi gibidir.

Biz veya herhangi birisi Allah için "Gazabın Tanrısı" derse çok kızarlar. Ama kendileri de bu gazaplarla övünüp, "Benim Tanrım ne güzel öldürdü binlerce kişiyi." diye sevinç duyarlar.

Kutsal kitaplarda detaylı bir şekilde kontrol edildikleri zaman şu görülür: Allah'ın bir kenti, bir kavmi kalkındırdığından, iyilik yaptığından bahseden ayet pek yoktur. En fazla "Rızkını biz verimiz.", "Onları kurtardık, yaşattık." gibi genel bahisler görürüz ama iş gazaba geldi mi, en kanlı senaryolarla karşılaşırız. Üşenmeyip, Kuran ve haydi Kitabı mukaddes de dahil olsun, bütün kitaplardaki Allah'ın iyiliklerinden ve gazaplarından, tehditlerinden bahseden ayetleri ayırın. Bakalım hangisi çok.

Nasıl olsa kimse buna teşebbüs etmiyecek. Ben bir ipucu vereyim de inanmayan kontrol etsin. Tabii ki, gazaplar, tehditler, cezalar kat kat fazla. Büyük bir sanat gücü gösterilerek her gazap için ayrı bir senaryo bulunmuştur. İyiliklere gelince, doğruluğu sadece kendisinden belli olan bir, iki kuru söz.

Gazapları, işin psikolojisini, Allah'ın bu gazaplarındaki gerçek amacını, ve benzeri şeyleri aşağıda inceleyeceğiz. Önce belli başlı gazaplarını özetleyelim.

1 - NUH TUFANI: Kutsal kitaplarda kayda geçmiş ilk gazap. Nuh tufanının medyumu Tabii ki, Nuh. Kavini uzun zaman uyarır ve sonunda Allah bütün kavmi suda boğarak öldürür. Nuh tufanında Allah Yahudi ve Hristiyanlara göre bütün dünyayı, Müslümanlara göre sadece belli bir bölgeyi sular altında bırakarak, ya bütün insanları veya yüzbin ile üçyüzbin kişi arasında insanı öldürmüştür. Tabii, bu sayıları o zamanki nüfus yoğunluğuna göre tahmini olarak söylüyorum.

2 - AD KAVMI: Burada peygamber Hud'dur. Bu kavim yok edilişi şiddetli bir fırtına ile, herkesin yaprak gibi sağa sola çarpılmasıyla ve kuma gömüleek olmuştur.

3 - SEMUD KAVMI: Semud kavminin felaketini taşıyan meduyum Salih'tir. Semud kavmi kuranın değişik ayetlerine göre Deprem, yıldırım veya şiddetli fırtına ile ve en akla yakını bunların üçü de kullanılarak yok edilmiştir.

4 - MEDYEN KAVMI: Peygamber Şuayib onlara Korkunç depremler ve kahreden bir ses getirdi.

5 - EYKE KAVMI: Felaketin taşıyıcısı gene Medyen kavminin yok edilişindeki medyum Şuayib. Bu kavmin yok ediliş şekli bir buluttan yağan ateş ile ölmek.

6 - SODOM KAVMI: Peygamber Lut. Gökten yağın kükürt ve ateşle öldüler.

7 - SABA KAVMI: Şu çok ünlü Saba Melikesi Belkıs'ın vatani. Bunların üzerine şiddetli bir sel gönderilerek barajları yıkılır, arazileri verimsizleştirilir.

8 - İREM KAVMI: Kasırğa ve kumlara gömülerek öldürüldüler.

9 - NİNOVA KAVMI: Peygamber olarak Yunus gönderilir fakat Yunus dehşete kapılarak kaçır. Allah, Yunus'u geriye döndürür fakat Ninovalılar imana geip tövbe ettikleri için affedilirler.

Eğer çok üzerinde durulur ve bilimsel bir tarama yapılırsa Kutsal kitaplarda ve Kutsal kitaplara geçmemiş olan daha bir çok lanet ve gazap sonucu yok edilen kent ve kavim bulmak mümkündür. Kutsal kitapların dışında da nulmak mümkündür dedim çünkü Adnan Hoca ve Harun Yahya isimleri ile tanınan Adnan Oktar, kendi yazılarında Pompei'nin Vezüv yanardağından fışkıran küller altında yok olmasını da Allah'ın gazapları arasında saymaktadır.

Evet, "Allah'ın sünnetinde (kurallarında) hiçbir değişiklik" yoktur. Allah'ın kurallarına aykırı davranan, O'na başkaldıran herkes, aynı ilahi kanunla karşılık görür.

Roma İmparatorluğu'nun dejenerasyonunun sembolü olan Pompei de, aynı Lut Kavmi gibi, cinsel sapkınlıklara batmıştı. Sonu da Lut Kavmi'yle benzer oldu.

Pompei'nin helakı, Vezüv Yanardağı'nın patlamasıyla gerçekleşmişti.

(Adnan Oktar)

Buna itiraz etmiyorum ama aynı dönemlerde bir de Etna Yanardağı'nın yok ettiği kent var. Onu da eklemek olası.

Sonuç olarak Allah bir çok kavmi ve kenti yoketmiş. Yukarda sayılan gazapların dikkat çekici olanlarını aşağıda daha geniş ve anlamlı olarak göreceğiz. Şimdi bütün bu yok edilen kavimlerin ortak oktalarını ve ortak, gerçek yok ediliş sebeplerini görelim.

GAZAPLARDAKİ ORTAK NOKTALAR

Bütün bu felaketlerdeki en önemli ortak nokta, ilk bakışta çok önemli görünmese de aşağıdaki tezimiz açısından çok önemli olan bir durumdur. **Allah kuran'daki bir çok ayetinde, hiç bir kavmi, kendilerine bir uyarıcı veya peygamber gönderip, önceden uyardıktan yok etmediğini kuvvetle vurgular.**

Bunun vurgulanmasının nedeni ise Kuran'a göre Allah'ın haksızlık yapmadığını, durup dururken zulm etmediğini ve ne kadar adaletli ve sevecen bir tanrı olduğunu belirtmek içindir.

İkinci ortak nokta, yok edilen kavimlerin uygarlıkta oldukça ileri olmaları, yüksek binalar kurmaları, refah içinde yaşamaları, sanat, müzik, eğlence içinde olmaları, cinsel özgürlüklerinin olması ve başka tanrılara tapmalarıdır.

Bu durum da Kuran'da oldukça sık vurgulanır. Özelelikle yüksek binalara duyulan garaz belirtilir. Bu yüksek bina garazi ve uygarlık karşıtlığı Allah'ın, Müslümanlığın ve Muhammed'in ortak tutumlarıdır.

Allah'ın ve müslümanların uygarlık düşmanlıkları her yerde belirtilen fakat yüzeysel geçildiği için ancak şartlanmadan uzak bir gözle bakılınca anlaşılan bir şeydir. Muhammed'in mimari eserlerden ve yüksek binalardan nefret etmesini, **"Kütübü Sitte"** isimli Hadis kitabından aldığım bir Hadis'le örnekleyeyim.

404 - Yine, Hz. enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir gün Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) yanında biz olduğumuz halde (gezintiye) çıktı. Derken, etrafındaki binalara rağmen (daha yüksek olduğu için) sivrilen bir kubbe görmüştü: "Bu da ne?" diye sordu. "Ensardan falancaya ait" dendi. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) sükut buyurdu, ancak binaya karşı içinden hoşnutsuz olmuştu. Bir müddet sonra, sahibi geldi. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'e cemaatin içinde selam verdi. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) yüzünü çevirdi ve selamını almadı. Tekrar tekrar selam verdi ise de aynı şekilde davranarak selamını almadı. Adam anladı ki Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) kendisine kızgındır ve yüz çevirmektedir. Durumu arkadaşlarına açarak: "Allah'a kasem olsun, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın bakışını iyi bulmuyorum. Hakkımda ne olup bitti, bilemiyorum da dedi. Kendisine: "Gezinirken kubbeni gördü. "Bu kimin?" dedi. Sana ait olduğunu haber verdik" dediler.

Adam hemen dönüp, kubbesini yıktı, öyle ki yerle bir etti. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bir başka gün yine gezintiye çıktı. Kubbeyi göremeyince: "Kubbeye ne oldu?" diye sordu.

Kubbe sâhibiyle olup biten gelişmeler haber verildi. Bunun üzerine Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) "Bilin ki, zaruri olmayan her bina, sahibine bir vebaldir" buyurdu. **Ebu Dâvud, Edeb 169, (5237).**

Aslında konumuz çok farklı olmakla beraber, şunu da söylemeden geçemiyeceğim. İslam teröristlerinin ABD'ye yaptıkları saldırıda ana hedef olarak İkiz Kuleler'in seçilmesinin ardında, söylenen her sebepten ayrı olarak bir de bu, Allah'ın nefretini kazanan binalara saldırmak ve peygamberin sünnetine uymak amacı da vardır. Aynı şekilde İstanbul'daki İslam Teröründe de seçilen banka, aynen İkiz Kuleler gibi, politik yaklaşım kadar dinsel sembolizm açısından da "Bina" olarak seçilmişti.

Şimdi Yukardaki gazap olaylarının belli başlılarını, teker teker ve daha detaylı olarak ele alıp Bu gazapların neden ve nasıl gerçekleştirildiklerini inceleyebiliriz.

NUH TUFANI

Allah'ın gazapları içinde en tanınmış Nuh tufanıdır. Her ne kadar Musa zamanında Mısırlı'lara yapılanlar, Sodom'un yok edilişi ve bir kaç gazabı daha filmlere konu olmuşsa da bilindiği kadarıyla çocuk masallarına ve çizgi filmlere konu olan tek gazabı Nuh tufanıdır. Herhalde konu hayvanlar olduğu için çocuk filmlerinde tercih edilip, genç pillerin beyinleri, ilerde iyi pil olsunlar diye yıkanıyor.

Nuh tufanı hakkında çok fazla araştırma yapılmıştır. Dönem dönem bazı arkeologlar, Nuh tufanına işaret ettiğini iddia ettikleri, bazı kalıntılar bulurlar. Tufan olayı kızılderililerden, Hindistan'a kadar birbirinden çok uzak olan bir çok yerde ve zamanda anlatılır. Her kavmin kendisine göre değişik bir kişisi tanrıdan haber alarak tufandan kurtulur. Bütün bu efsaneleri burada tek tek saymıyacağım.

Bazı kimseler Tufan olayının Sümerler'den çıktığını ve sonraki dinlerin hikayeyi Sümerler'den kopyalayıp kendi kitaplarına koyduklarını da söylerler fakat bu çok önemli bir nokta değildir.

Özet olarak Allah Nuh'u kendi kavmine elçilik yapmakla görevlendirir. Nuh, kavmini defalarca uyarır fakat sözünü dinletemez. Hiç kimse ona inanmaz. Deli zannederler. Zamanla onunla alay etmeye başlarlar ve daha sonra da, eğer sesini kesmezse kendisi için kötü olacağını söyleyerek tehdit etmeye başlarlar. Nuh Allah'tan aldığı emir ve tariflere uyarak bir gemi yapar. Gemiye bütün hayvanlardan birer çift alır ve herşey tamam olunca yağmur yağmaya veya bazı ifadelerle göre yerden su fışkırmaya başlar ve Nuh'un gemisindekiler hariç her canlı ölür. Şimdi konuyla ilgili ayetlerin bazılarını görelim.

TEVRAT - TEKVİN KİTABI, BAP 6

5 RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte.

6 İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.

7 "Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları yarattığıma pişman oldum."

8 Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu.

9 Nuh'un öyküsü şuydu: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü.

10 Üç oğlu vardı: Sam, Ham ve Yafet.

11 Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.

12 Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.

13 Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onların yüzünden yeryüzü zorbalık doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim."

14 Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.

15 Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak.

16 Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap.

17 Yeryüzüne tufanı ben göndereceğim. **Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim.** Yeryüzündeki her şey ölecek.

18 Ama seninle antlaşmamı sürdüreceğim. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin.

19 Sağ kalabilmeleri için, her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.

20 Türlü çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler.

21 Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola."

KURAN - HACC SURESİ

45. Zalim olduğu için helâk ettiğimiz nice kent/medeniyet var ki, duvarları, tavanları üzerine çökmüş halde. Nice kullanılmaz halde bırakılmış su kuyusu, nice görkemli/süslü/bakımlı köşk var.

46. Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, kalpleri olsun da onunla akıllarını çalıştırsınlar, kulakları olsun da onlarla duysunlar. Şu bir gerçek ki, kafadaki gözler kör olmaz ama göğüslerin içindeki gönüller körleşir.

47. Senden aceleyle azabı istiyorlar: Allah, vaadine asla ters düşmez. Şu da bir gerçek ki Rabbinin katındaki bir gün, sizin saymakta olduğunuzun bin yılı gibidir.

48. Nice kent/medeniyet var ki, zulme saptığı halde, ona süre tanıdım. Ama sonra kendisini yakalayiverdim. Dönüş yalnız banadır.

ANKEBUT SURESİ

14. Yemin olsun, biz Nûh'u toplumuna göndedik de o onların arasında bin yıldan elli yıl eksik kaldı. Sonunda onları tufan yakaladı. Çünkü zalimlerdi onlar.

15. Biz, Nûh'u ve gemi halkını kurtardık ve o gemiyi âlemlere ibret yaptık.

ŞUARA SURESİ

105. Nûh kavmi de hak elçileri yalanladı.

106. Kardeşleri Nûh onlara şöyle demişti: "Siz hiç sakınmıyor musunuz/"
107. "Ben sizin için gelmiş, güvenilir bir resulüm."
108. "Artık **Allah'tan sakının** da bana itaat edin."
109. "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm sadece âlemlerin Rabbi'ndedir.
110. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
111. Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."
112. Nûh dedi: "Onların yaptıklarına ilişkin bir ilmim yok."
113. "Onların hesabı Rabbimden başkasına ait değildir. Bir düşünebilseniz!"
114. "Ben iman etmiş insanları kovamam."
115. "Ben sadece açık bir biçimde uyarmaktayım."
116. Dediler: "Ey Nûh! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi taşlananlardan olacaksın."
117. Nûh şöyle yakardı: "Rabbim, toplumun beni yalanladı."
118. "Artık benimle onlar arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."
119. Bunun üzerine biz, onu da beraberindekileri de o yüklü gemide kurtardık.
120. **Sonra dışta kalanları boğduk.**

Tufan olayı ile ilgili daha başka ayetler de var fakat buradakiler de ana fikri izah edebilmek için fazlasıyla yeterlidirler. Sonuç olarak Allah binlerce insanı suda boğarak öldürmüştür. Şimdi akla gelen soru bu insanların suçlarının ne olduğudur.

Nuh kavminin birinci suçu Allah'tan başka tanrılara tapmalarıydı. Bu önemli suçun yanısıra fazla uygarlaşmış olmaları da yine affedilmez suçlarından biriydi. Uygarlaşmış, kendisine güvenen, bolluk ve eğlence içinde yaşayan bir toplum. Yaptıkları kötülükler de cinsel özgürlük içinde olmaları ve başka tanrılara kurban kesmeleri gibi şeylerdir.

Şimdi yukardaki ayetlerden bazılarını kendi bilgi ve inanışlarımız doğrultusunda değerlendirelim.

Tekvin, Bap 5, 6 ve 7. Ayetlerde Allah insan'ın kötülük içinde olduğunu görüyor ki, bu kötülükler yukarda anlattığım cinsellik, eğlence ve başka tanrılara kurban vermekten ibaret. Anlaşılan şudur ki, Allah bazı şeylerden iyice rahatsız oluyor ve insanı yarattığına pişman oluyor. Aslında pişman olan bir tanrı, oldukça komik bir kavram olmakla birlikte (İnsanın gözünün önüne saçını başını yolan, dizlerini döven bir tanrı gelmiyormu?) bunun fazla üzerinde durmayalım çünkü Allah, zaten Tevrat'ın bir çok yerinde, bir sürü şeyden pişman oluyor. Burada dikkat edilmesi gereken nokta Allah'ın, **"Yüreği sızladı"** sözleri ile ifade edilen rahatsızlığıdır. Bu rahatsızlığın nedenleri hakkındaki tezlerimizi bir kaç satır aşağıya bırakarak önce bir iki noktaya dikkat çekmek isterim.

1 - İnsanı Allah yarattı ise, Yarattığı insanın hatalı yaratıldığını ve ilerde kendi istemediği şeyleri yapacağını bilmiyorsa, **CAHİLDİR**.

2 - İnsan'ın, kendisinin istediği gibi yaratılamadığını biliyor ve düzeltmek, istediği gibi yapmak elinden gelmiyorsa **ACİZDİR**.

3 - Hem biliyor, hem engellemek elinden geliyor ve hem de bilerek düzeltmeyip, olduğu gibi bırakıyorsa **APTALDIR**.

4 - Herşeyi biliyor ve "Bırak kötü olsunlar da, ilerde onları ibret olsunlar diye zevkle öldüreyim" şeklinde düşünüyorsa **KÖTÜDÜR**.

5 - Allah insanın yaratıcısı değilse ve kendisine kul toplayarak giderek güçlenen bir tanrıysa ve aslında Nuh kavmi, önceden umursamadığı bir kavimse, zamanla yaptıkları bazı şeyler kendisini rahatsız etmeye başladığı, tahtını tehlikede görmesine sebep olduğu için onları yok etmeye karar vermişse ve Nuh'u da anten, medyum olarak kullanmışsa, amacı zaten insanları uyarmak değil de yok etmekse herşey **NORMALDİR**.

Şimdi şu yürek sızlaması ve rahatsız olma konusuna dönebiliriz. Yukarda da değindiğim gibi Allah cinsel enerjiden rahatsız olmakta hatta bir ölçüde zarar görmektedir. Cinsellikte izin verdiği ölçü Kullarının ya da Pillerinin üremesi için yetecek kadardır. Zaten cinselliğin amacı Allah'ın gözünde budur ve mesela İslami kesim

küraji günah kabul ettiği gibi, gebelik olmasın diye herhangi bir tedbir alınmasını da günah sayar. Aynı şey Yahudilikte ve Hristiyanlıkta da geçerlidir. Mesela, **Tekvin, Bap 38**'de bir olaydan bahsedilir.

- 6 Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamar'dı.
- 7 Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.
- 8 Yahuda Onan'a, "Kardeşinin karısıyla evlen" dedi, "Kaynı olarak ona karşı sorumluluğunu yerine getir. Kardeşine soy yetiştir."
- 9 Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa, kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu.
- 10 Bu yaptığı RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden **RAB onu da öldürdü.**

Onan, çocuk yapmamak için kendisine göre bir doğum kontrol yöntemi uygular ve dışarıya boşalır. Allah bunu asla hoş karşılamaz ve Onan'ı öldürür. Çünkü Allah'ın gözünde zevk almak için cinsel ilişki ve cinsel enerji üretmek affedilmez suçtur. Onan böyledavrnark aynı zamanda Allah'ın, kendi kutsayacağı ve medyum olarak hazırlayacağı bir çocuğun doğmasına da engel olmuştur ve bu yüzden cezayı haketmiştir.

Uzun sözün kısası Nuh kavminin, kendi sınırlarına uymayan cinselliği Allah'ın bazı açılardan zarar görmesine ya da en azından huzursuz olmasına neden olmuş olabilir.

Bunun dışında kesilen kurbanlarla, yapılan ibadetlerle bazı varlıklar gereğiden güçlü duruma girmeye başlamış da olabilirler. İlerde kesin olarak tek tanrılık iddiası ile ortaya çıkacak olan bir tanrı buna hoşgörü gösteremez. Ayrıca Nuh kavmindeki bazı medyumlar da kendi tanrıları ile, tıpkı Allah'ın Nuh'la iletişim kurması gibi kontaklar kurmaya başlamış olabilirler. Bu durumda başka tanrıların da antenleri yeryüzünde etkin olmaya başlayabilir ve daha da kötüsü diğer medyumlar insanlar arasında, onun zayıflıklarını ve gerçekte ne olduğunu da yaymaya başlayabilirler. Ve belki de bu zaten olmuştu bile. Kutsal kitapları yazdıran da Allah değil mi? neden işine gelmeyen gerçekleri anlatsın. Aslında bu son ihtimal daha akla yakın. **Amaç**

neden bilgiyi söndürmek, kökünü kurutmak olmasın? Aksi takdirde neden bu derece büyük katliamlar yapılsın.

Bap 6:6 ayetindeki yürek sızlamasını, bu tür huzursuzlukları anlatan bir ifade olarak kabul etmememiz için bir neden varmı?

Şimdi de yukarda verilen Kuran ayetleri üzerinde düşünelim. Bu ayetlerde nakledilen hikayeye dikkatle bakarsak şunu farkedebiliriz. Nuh, kavminin dinine ve tanrılarına karşı çıkmaktadır. Kavmini, Allah adına tehdit etmektedir. Buna karşılık kavmi Nuh'a ne yapmıştır? Bu önemli bir noktadır. **Kavmi onu hasta saymış ve bir süre kendi haline bırakmış. Sonra gözetim altına almayı düşünmüşler.** Tabii bunlar yukardaki ayetlerde yok fakat konuyu din komisyoncularının kitaplarından okursanız, bunların ballandıra ballandıra anlatıldığını görürsünüz. Daha sonra da Nuh rahatsız edici derecede ısrar edince, onu sesini kesmezse taşlamakla tehdit etmişler ve alay edip aşağılamışlardır.

Şimdi bir an için düşünün lütfen.

Cebrail karşınıza çıksa. Size yeni peygamber olduğunuzu ve Müslümanlığın geçerliliğinin kaldırıldığını söylese. Üstelik de bu sizin hayal ürününüz olmayıp da, gerçek olsa. Siz inanç içinde Türkiye'yi uyarmaya başlasanız. Bunları her yerde anlatsanız, hoşgörü sahibi Müslümanlar size nasıl davranırlar. Sonunuz, kısa zaman içinde ya Sivas'taki gibi yakılmak, Ya domuz bağıyla bağlanarak, canabet ölün ki, ölünce cehenneme gitmeniz kesinleşsin diye önce ırzınıza geçilerek diri diri gömülmek veya Turan Dursun gibi öldürülmek olur. Her durumda fazla yaşamanız imkansızdır. Şimdi soruyorum. **Acaba Küfre sapmış, Allah'ın doğru yolunda olmayan, azgın ve gururlu Nuh kavmi mi daha hoşgörülü ve insancıl yoksa Allah'ın has kul ve pilleri olan Müslüman toplumu mu daha insancıl ve hoşgörülü?** Üstelik bu iki toplumdan biri binlerce yıl önce, diğeri günümüzde yaşıyor.

AD KAVMI'NİN KATLEDİLMESİ

Allah'ın, Nuh tufanından sonraki gazap gösterisi Ad kavmine karşı olmuştur veya en azından Kuran'a göre sonraki kurban Ad kavmidir. Ad Kavmi de zengin, gelişmiş bir toplum. Onlara da haberci olarak Hud gönderilmiş. Suçlarıysa Aynen Nuh kavminin suçları.

HUD SURESİ

59. İşte buydu Âd. Rablerinin ayetlerine kafa tuttular, O'nun resullerine isyan ettiler. Ve her inatçı zorbanın emrine uydular.
60. Bu dünyada ve kıyamet gününde arkalarına lanet takıldı. Dikkat edin; Âd, Rablerine nankörlük etmişti. Dikkat edin, Hûd'un kavmi olan Âd geri gelmez oldu.

ŞUARA SURESİ

123. Âd da peygamberleri yalanladı.
124. Kardeşleri Hûd onlara: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?" demişti.
125. "Ben sizin için, güvenilir bir resulüm."
126. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
127. "Ben sizden bu iş için bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm âlemlerin Rabbi'ndendir."
128. "Her yüksek tepeye/yola şaşılabacak bir bina kurarak/bir işaret dikerek mi eğleniyorsunuz!"
129. "Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlaşmak ümidine mi düşüyorsunuz?"
130. "Yakaladığınız vakit zorbaca yakalıyorsunuz?"
131. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
132. "O bildiğiniz nimetleri önünüze yayandan korkun."
133. "Size bir yığın nimet lütfetti: Davarlar, oğullar,
134. Bahçeler, pınarlar."

HAKKA SURESİ

6. Âd ise gürleyen sesle gelen rüzgârlı bir fırtınayla mahvedildi.
7. Onu, onların üzerine yedi gece-sekiz gün hiç ara vermeden saldı. Topluluğu orada yerlere serilmiş görürsün. İçleri boşaltılmış hurma kütükleri gibidirler.

8. Onlardan geri kalan birşey görüyor musun?

Ad kavminin katledilmesi, Nuh kavminden farklı olmuş. Bunlar suda boğulmamışlar, Kumlara gömülerek ölmüşler. Ad Kavminin suçları, NUH kavmi ile aynı olduğu için burada aynı şeyleri tekrarlayarak vakit kaybetmemiz saçmalık olur.

SEMUD KAVMİ'NİN HELAKI

Bazı kimseler Semud kavmini Ashabı Hicr şeklide de isimlendirirler çünkü Semudlar, Hicaz yakınında olan, Hicr adlı bölgede yaşamışlar. Aynı bölgeye, Salih'in kentleri anlamında, "Medines Salih" ismi de verilir. Arkeologlar, Semudların İsa'dan önce 400 ile 600 yılları arasındaki bir zamanda, volkanik felaketler sonucunda yok olduklarını söylerler. Uygarlık seviyeleri oldukça yüksekti. Dağları, taşları oyarak evler, binalar inşa ederler. Bu evler günümüzde hala ayakta dururlar.

Onların başlarını yiyen sebeplerden birisi de uygarlık seviyesinde ileri olmalarıydı. Bu gibi şeylere hiç tahammülü olmayan Allah'ın, onların şehirlerini ve uygarlıklarını beğenmeyip, bu yüzden gurura kapılmalarına kızdığı kuran'daki bir çok ayette belirtilir. Semudluların yok edilmelerine sebep olan suçları oldukça büyüktü. Uygarlıkta ileri olmalarının yanı sıra başka tanrılara tapıyorlardı. Kendi dönemlerine göre daha rahat, eğlenceli ve hoşgörülü bir hayatları vardı ki, bunlar Allah'ın gazabını çekmek için yeterliydi.

Dönemlerine göre mimaride ileri seviyede olan Semudlar ne derece gururlu olabilirler ki? İnsanlar bu gibi şeylerle çevre kavimlere karşı gururlu olurlar. Hangi dönemde olurlarsa olsunlar insanlar, mimari üstünlük ve bilimsellikle, bir tanrıya karşı gururlu olmazlar. Günümüzde de bir çok bilim adamı Allah veya Tanrı kavramlarını kabul etmemektedirler fakat bu kimseler, "Biz bilim ve teknoloji'de çok üstünüz. Buyüzden de Allah'ı kabul etmiyoruz. Biz ondan daha büyüğüz." demiyorlar ki. Onlar kendi bilimsel verilerine dayanarak, Labaratuarda göremedikleri tanrıya inanmıyorlar. Türkiye'deki (Ve dünyadaki) Tanrı'yı kabul etmeyen bilim adamları ve Ateistler, Tanrı diye bir varlığın gerçekten mevcut olduğuna inansalar hepsi de onu

kabul ederler. Bunu da, Bilim adamlarını ve Ateistleri aşağılamak için yazmadığım iyice bilinsin. Sadece bu kimselerin kötü niyetli olmadıklarını, sadece inanmak için sebeplerinin olmadığını belirtmek istedim. Bir şeye inanmamak başkadır, gurura kapılarak ona üstünlük taslamak başkadır.

Semudlar da kendi tanrılarına tapan insanlardı ve tanrılara karşı gurur ve üstünlük duyguları olamazdı. Olsaydı kendi taptıkları tanrıları da olmazdı.

Dolayısıyla Semudlar hakkındaki, gururlu olmak sözü de, anladığımız şekildeki gururu ifade etmemektedir.

SEMUD KAVMİ'NİN GURURU GERÇEKTE NEYİ İFADE EDER?

Semud kavmi hakkında çok fazla bilgimiz yok buyüzden Semud kavmini anlamak için bildiğimiz başka uygarlıkları incelememiz gerekir. Eski Mısır'ı düşünün. Bir çok Tarihçi ve Arkeolog "Mısırlılar dünyanın en dindar toplumuydular." derler. Eski Yunanistan'ı düşünün. Büyük bir kısmı da, Türkiye'de olan koca koca tapınakları düşünün. Tanrıların tavsiyelerini, öngörülerini ve emirlerini halka nakleden kahinler vardı. Efes yakınındaki Apollon tapınağını çoğu okuyucu ya görmüştür, ya da bilir. Büyük İskender bu tapınağın girişindeki basamaklarda tam üç gün oturup tanrıdan kehanet beklemiştir. Aynı uygulamalar ve Tanrılarla iletişim Mısır'da da vardı.

Bunlara karşılık gerek Mısır'ın, Gerek Eski Yunanistan'ın çevrelerindeki daha az gelişmiş uygarlığa sahip olan ülkelere bakalım. Onlarda hayat daha zordu ve insanların öyle kalkıp da tanrılar için dev tapınaklar yapacak ne zamanları vardı ve ne de paraları. Onların kendi değişik tanrılarına ibadetleri basit törenler, kurbanlar ve kutlamalarla sınırlıydı fakat tanrılarla iletişim kurabilecek medyumlar veya ruhban sınıfları geliştirecek kadar refah ve uygarlıkları yoktu.

Yine Semudlara dönelim. Daha önce gördüğümüz Nuh ve Ad kavimleri gibi Semud kavmi de kendi dönemleri içinde en uygar

toplumlardı ve yukarda anlatılan şekilde rahipler sınıfı beslemeye, onları yetiştirmeye ve tanrılarla iletişim kurabilmeye zaman, para ve bilgileri vardı.

Bu açıdan bakınca durum, Allah için birazcık zorlaşmaya doğru yönelmişti. Her an için onun, kendi iddia ettiği gibi "Tek" ve en güçlü tanrı olmadığı (O sıralarda pek öyle tek tanrılık politikası da gütmüyordu.) yayılabilirdi. En azından biraz geç kalırsa durum Semudların onu asla kabul etmeyecekleri ve daha da kötüsü, kendisinin de onlara fazla birşey yapamayacağı hale ulaşabilirdi. Sonuç olarak Mısırlı'lara da, Mısır'ın içindeyken fazla birşey yapamamıştı. Bazı lanetler oldu fakat Kutsal kitaplar ne derlerse desinler, Bu felaketler Mısırı tam olarak pes ettiremedi. Sadece firavunu geçici olarak etkileyebildi ki, o da Musa yakınında olduğu için. Ne zaman ki, Musa, Yahudileri toplayıp, Mısır'dan çıktı, firavun da üzerindeki etkiden kurtulup, peşlerinedüştü. Ama Mısır'dan ve kendi tanrılarından da uzaklaşmış oldu. Musa'nın ve dolayısıyla da Allah'ın etki alanına girince de bildiğimiz denizin açılması olayı oldu veya başka birşey oldu da olaylar sonradan abartıldı. Bu önemli değil.

Şimdi şöyle düşünelim. Firavun, sonradan peşlerine düşeceği yerde Mısır'ın içindeyken Yahudilerin ve Musa'nın öldürölmelerini emretseydi ne olurdu? Allah'ın gücünün, orada Firavunu ve Mısırlıları annda yok etmeye yeteceğinden emin değilim.

Allah'ın, Mısırlılar üzerinde, Mısır'ın içinde fazla etkili olmadığı ve Kutsal kitaplarda anlatılan lanetlerinde çok fazla dehşete sebep olmadığı şundan bellidir. Mısırlılar çok dindar ve bu gibi şeylere inanan insanlardı. Roma istilasından sonra kendi tanrılarının yanısıra Roma tanrılarını bile kabul etmişlerdi. Allah onlara fazla bir etki yapabilseydi kendi istekleri ile bir tapınak da Allah için yapıp, onu da kendi tanrıları arasına alırlardı.

Bu durumda da Yahudilerin Mısırdan çıkarken firavunun ordusundan kaçmalarına sebep olamazdı. Ya orada rahatça kalırlar veya isterlerse güle oynaya giderlerdi. Öyle deniz yarılmasına filan da gerek olmazdı.

Eğer Allah Semudlara zamanında müdahale etmeseydi orada ipin ucu kaçacak ve işiştten geçecekti. Dolayısıyla Semud Kavmine Salih'in gönderilme amacı elçilik veya imana davet değildi. Düpedüz Semudların idam fermanıydı. Kutsal kitaplarda anlatıldığı gibi, Salih'in orada zaman geçirmesi, Semudların iman gelmelerini beklemek için de değildi. O üç gün, beş gün mühlet vermeler, hep enerji yoğunlaşmasını sağlamak, enerjiyi kanalizе edebilmek başka bir deyimle, şarj edebilmek için gereken sürelerdi.

Özet olarak ne olduysa oldu ve Semudlar da uygarlaşmalarının, bilgilenmeye başlamalarının ve başka tanrıları güçlendirmelerinin ve seks hayatlarının cezasını gördüler ve Kuran'ın değişik ayetlerine göre, deprem, yıldırım veya korkunç bir sesle ve muhtemelen de hepsiyle birlikte yok olurlar.

Semud kavminin yok olmasından sonra Salih'in ne olduğu belli değildir. Bazıları, onun kendisine inanan birkaç kişi ile birlikte Mekke'ye gittiğini söylerken bazıları da başka yerlere gittiğini ileriye sürerler fakat bunların hiçbirisi için kesin bir delil yoktur. Sadece Kuran, onun kendisine inananlarla beraber kurtarıldığını söyler. Bu durum da biraz şüpheli görölmektedir. Yani, koskoca Allah kalkıp da Kuran'ında, "Semud Kavmi'nin yok edilmesi için gereken enerji Salih'i de yok etti. Salih enerji nakli konusunda zayıftı ve Semud Kavminden uzaklaşsaydı enerji hedefi bulamazdı. Buyüzden onu orada bırakarak yok ettim. Zavallı son ana kadar onu kurtaracağımı zannetti." diyecek ya da böyle ayetler indirecek değil ya.

Semud kavmi ve alih'in olayını bir de, biraz uzun olmakla beraber, İslami açıdan anlatıldığı gibi görelim. Fakat peşinen hatırlatmam gerekir ki Semud kavminin imha edilişinden sonra Salih'e ne olduğu, nereye gittiği konusunda hiç bir gerçek kayıt olmadığı gibi Kuran'da da bu konuda bilgi yoktur. Sadece Salih'in kurtarıldığı söylenir. Aşağıdaki açıklamanın sonunda olan nereye gitti, nerede öldü, nerede gömüldü gibi şeyler tamamen tahmini, yakıştırmalardır.

SÂLİH ALEYHİSSELÂM:

Semûd kavmine gönderilen peygamber. Nûh aleyhisselâmın oğullarından Sâm'ın neslindendir. Hazret-i Âdem'in on dokuzuncu kuşaktan torunudur.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki: Biz Semûd kavmine kardeşleri Sâlih'i peygamber olarak gönderdik...

(Hûd sûresi: 61)

Semûd kavmi, gönderilmiş olan peygamberlerini (Sâlih aleyhisselâmı) yalanladılar. Onların (nesebde soyda) kardeşleri olan Sâlih aleyhisselâm onlara dedi ki: "Allahü teâlâdan korkmaz mısınız ki, O'na şirk (ortak) koşarsınız. Ben, Allahü teâlâdan size gönderilen emin bir peygamberim. Şimdi Allahü teâlâdan korkun. Size bildirdiğim, O'nun emir ve yasaklarında bana itâat edin. Bunun için sizden ücret istemem. Bilin ki, benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi Allahü teâlânın üzerinedir." **(Şuarâ sûresi: 141-145)**

Sâlih (aleyhisselâm) ve onunla olan mü'minlere necât (kurtuluş) verdik. Onlar küfür ve günâhtan sakınırlardı. (Neml sûresi: 53)

Hûd aleyhisselâmın peygamber olarak gönderildiği Âd kavmi helâk olduktan sonra, felâketten kurtululardan olan Semûd, berâberindekilerle birlikte Şam ile Hicâz arasındaki Hicr denilen yere giderek yerleştiler. Semûd'un torunları tekrar Âd kavminin helâk edildiği yerlere gittiler. Dağlardaki kayaları oyup evler yaptılar. Allahü teâlâ onlara çok mal verdi. Zamanla daha da çoğalarak bağlar, bahçeler ve köşkler yaptılar.

Her türlü nîmetler içinde bulunup azgınlığa, taşkınlığa saptılar. Taşlardan yaptıkları putlara taptılar. Allahü teâlâ, küfür ve azgınlık içinde bulunan Semûd kavmine Sâlih aleyhisselâmı peygamber olarak gönderdi. Sâlih aleyhisselâm onları putlara tapmaktan ve azgınlıklardan sakındırdı. Allahü teâlâyâ îmân ve ibâdete dâvet etti. Nûh aleyhisselâmın dînini tebliğ etti. Sâlih aleyhisselâma az sayıda kimse tâbi olup, diğerleri yalanlayıp karşı çıktılar. Semûd kavmi, Sâlih aleyhisselâmı, büyülenmiş

yalancı ve büyüklenen diye ithâm etmelerine rağmen Sâlih aleyhisselâm yılmadan, tatlı bir dille kavmini î mânâna dâvete devâm etti. İnanmadıkları takdirde, şiddetli azâbla korkuttu. Fakat Semûdlular onun dâvetini kabûl etmediler. **Allahü teâlâ, Semûd kavminin küfür ve taşkınlığı sebebiyle kadınlarını kısır bıraktı. Ağaçlar kuruyup meyve vermedi. Hayvanlar yavrulamaz oldu.**

Bu durum karşısında Semûd kavmi Sâlih aleyhisselâma karşı hakâret etmeye başladılar. Ölümle tehdîd ettiler. Eğer hakîkaten peygamber isen mûcize göster dediler. Mûcize gösterdiği takdirde inanacaklarını söylediler. Kayadan bir deve meydana gelmesini istediler. Deve olmasını istedikleri kaya büyüyüp gebe bir deve şekline döndü. Deve yavruladı. Bu mûcize üzerine bâzı Semûdlular î mânâ ettiler. Devenin memesinden akan sütten Semûdlular bütün kaplarını doldurdular. Daha sonra Semûdlular deveyi öldürdüler. Sâlih aleyhisselâma karşı düşmanca tavır takındılar. Eğer hakîkaten peygamber isen bize vâd ettiğin azâbı getir dediler. Bir takım acâib hâller görmeye başladılar. Devenin bastığı yerden kan fışkırdığını, ağaçların yapraklarının kızardığını, kuyularındaki suyun kan kırmızısı, yüzlerinin de sapsarı olduğunu görüp birbirine haber verdiler. Allahü teâlâ Sâlih aleyhisselâma vahy edip, kendisine inananlarla o beldeyi terk etmelerini ve kısa zamanda şiddetli azâbın geleceğini bildirdi.

Sâlih aleyhisselâm kendisine inanan 4000 kişi ile birlikte o beldeyi terk ettiler. Semûdluların yüzleri kana boyanmış gibi kırmızı oldu. Daha sonra simsiyah oldu. Allahü teâlâ Cebrâil aleyhisselâma Semûdluları bir sayha (korkunç gürültü) ile helâk etmesini emir buyurdu. Bir sabah vakti azâb sayhası Semûd kavmini yakalayiverdi. Cebrâil aleyhisselâmın sayhası onları muhkem (sağlam) binâlarda helâk etti. Sayhanın şiddetinden hepsinin ödleri patlayarak helâk oldular.

Sâlih aleyhisselâm, kavminin helâk olmasından sonra kendisine î mânâ edenlerle birlikte Mekke veya Şam taraflarına gitti. Remle'de yerleşti. Mekke-i mükerremede vefât edip Kâbe-i

muazzama yanında defnedildi. **(İbn-ül-Esîr, Râzî, Taberî, Nişâncızâde)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

PEYGAMBERLERİN EN BAŞARILISI ŞUAYİB

Dinler tarihi içinde, Allah'ın gazabını naklederek kavimleri yokeden peygamberler içinde en başarılısı Şuayib'dir. Onun için Lanetçilerin şampiyonu dememiz bile mümkündür. Lanet taşıyan peygamberlerin ya da Allah'ın medyumlarının hepsi birer tane kavmi veya kentin yok edilişinde rol almışken Şuayib iki kavmi yok etmiştir.

ŞUAYİB ALEYHİSSELÂM:

Medyen ve Eyke ahâlisine gönderilen peygamber. İbrâhim aleyhisselâmın, dînini insanlara tebliğ etti. İbrâhim aleyhisselâmın veya Sâlih aleyhisselâmın neslinden olduğu rivâyet edilir. İsminin Arabça Şuayb, Süryânicede Yesrûb olduğu bildirilmiştir. Mûs â aleyhisselâmın kayınpederidir.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki:

Biz evlâd-ı Medyen'e (neseben) kardeşleri Şuayb'ı (aleyhisselâm) gönderdik. O, onlara, "Ey kavmim! Allahü teâlâyı tevhit edip (bir olduğuna inanıp) O'na ibâdet edin. O'ndan başka ilâhınız yoktur. Alışverişinizde ölçü ve tartıyı noksan etmeyin. Ben zenginlik ve refâh içinde olduğunuzu (bu zenginlik ve bolluğa şükretmediğiniz takdîrde elinizden çıkacağını veya bu bolluk içerisinde, ölçü ve tartıda noksanlık yapmanızın size uygun olmadığını) görüyorum. Bu hıyânetiniz sebebiyle kıyâmette Cehennem azâbının (veya dünyâda iken şiddetli bir azâbın) sizi kuşatarak hiçbirinizin kurtulamayacağından korkarım" dedi. **(Hûd sûresi: 84)**

Bu kavmin suçu ticarette hile yapmaktır. Doğrusu ya bu suçtan dolayı bitin bir kavmin Erkeğiyle, kadınıyla, çocuğuyla yok edilmesi son derece saçma bir şey değil mi? Düşünün ki, tamamı yok edilecek kadar azgın bir şekilde ticarette, tartı ve ölçüde hile yapan bir tüccra ceza vermeye hiç gerek yoktur ki. Bu derece tanınmış bir hilekar satıcıdan zamanla kimse alış veriş yapmaz. O tüccar artık düzgün çalışmaya başlasa bile insanlar artık ona güvenmezler ve tüccar kendiliğinden iflas eder. Bu durum günümüzde de geçerlidir. Yaşadığınız kentin büyük marketlerinden birinin adı bu şekilde kötüye çıksa siz oradan alış veriş edermisiniz? Ayrıca bir kentin veya kavmin tamamının, kralı, askerleri, hizmetçileri, uşakları, kent halkının tamamı, çocukları, fahişeleri, hepsi ve hepsi ticaret yapabilir mi? Bir kentte ticaret ile uğraşan belli sayıda insan bulunur. Bir de tabii bunu yöneten, ymnetici kadro. Şimdi merak konusu olan şey şudur: Acaba Allah'ın gücü, cezalandırmak için belli sayıdaki azınlığı ayırıp, onları yok etmeye yetmiyormu ki, bir kenti, içinde yaşayan ortalama olarak yüzde otuz nüfusunun hatası yüzünden yok ediyor?

Ve daha önemli olan ikinci soru: Neden, yüzyıllardan beri kimse nu soruyu sormadı? Yatay kedi, Dikey kedi meselesi mi?

Anlaşılmaktadır ki durum Aslan ve Eşek fıkrasındaki gibidir. Aslan ve eşek nehirde su içerler. Eşek suyun akış yönünde, daha aşağıdadır. Aslan'ın canı eşiği parçalayıp, yemek istemiş. Buna bir bahane bulmak için eşiğe, "Suyumu bulandırıyor sun." diye kükremiş. Eşek korku içinde, "Ama kral hazretleri. Ben sizin suyunuzu nasıl bulundırırim. Ben daha aşağıdayım" demiş. Aslan da, "Uzun etme. Bulandırsan da seni yiyeceğim, bulandırmasan da" demiş ve eşiği parçalamış.

Yani niyet belli. Tartı düzgün de olsa helak olacaklar, yanlış da olsa. Ayrıca bu Allah'ın aklı nerede acaba. Günümüz türkiye'sinde bile yok etmesi gereken o kadar çok esnaf var ki, Medyen kavmi onların yanında masum çocuklar gibi kalırlar. Tabii din komisyoncuları burada ve bu sefer haklı olarak, "Ama Medyenliler başka tanrılara tapıyorlardı, çok zenginlerdi, uygarlıkta ileri seviyelere gelmişlerdi." diyeceklerdir. Bu yok edilen Kavimler hakkında aşağıdaki bölümlerde yani Gerçekler Kitab'ının sonraki bölümlerinde daha akla yakın başka

bigiler verilecektir. Şimdi Şuayib'in felaketlerini görmeye devam edelim.

Azâb emrimiz gelince, Şuayb'a ve onunla olan mü'minlere (rahmetimizle) necât (kurtuluş) verdik ve küfürle nefislerine zulm edenleri (Cebrâil aleyhisselâmın) sayhası (korkunç, heybetli sesi) yakalayıp, evlerinde helâk oldular. **(Hûd sûresi: 94)**

Burada başka bir noktaya işaret etmek isterim. Bu açıklamaların alındığı Dini sözlüğün yazarları, gösterdikleri kaynakları yazanlar, bunları okuyan sağlam Müslümanlar Allah'ın söz konusu gazaplarında olayları zevkten orgazm olarak naklediyorlar. Büyük bir zafer duygusu ile konuşuyorlar. Bir an için düşünün. Bir kent, Kadını erkeği, çocuğu, kundaktaki, içind az da olsa yaşayan (Hepsini günahkar ve haketmiş kabul edersek) masum kişiler. Hepsi bir anda tarihten izi silinecek şekilde yok ediliyorlar ve adamlar buna sevinip, Allah'ı övüyorlar. O zaman ABD neden Japonya'ya attığı iki nükleer bombadan dolayı ayıplanıyor. eden her yıl törenler yapıp, o olay hatırlanıyor. ABD'nin atom bomnalarında bile kurtulan oldu.

Şuayb aleyhisselâm, Medyenlilerin neseben (soy yoluyla) kardeşleridir. Onlara ve Eshâb-ı Eyke'ye peygamber gönderilmiştir. **(Hadîs-i şerîf-El-Bidâye ven-Nihâye)**

Arabistan'da Akabe körfezinden Humus vâdisine kadar uzanan Medyen bölgesinde doğup büyüyen Şuayb aleyhisselâm, azıtlıp sapıtan Medyen halkına peygamber gönderildi. İbrâhim aleyhisselâmın dînini tebliğ etti. Putlara tapan Medyen halkı, alışverişte hîle yapmakta da ileri gitmişlerdi. Şuayb aleyhisselâm, Medyen halkını Allahü teâlâyâ îmân ve ibâdet etmeye, putlara tapmaktan, alış-verişteki hîlekarlıktan ve diğer azgınlıklarından vazgeçirmeye dâvet etti. Medyenliler, Şuayb aleyhisselâmın dâvetini kabûl etmedikleri gibi, karşı çıktılar. Şuayb aleyhisselâm onları gelecek şiddetli bir azâbla korkuttu. Şuayb aleyhisselâmın peygamberliği Şam'a kadar duyuldu. Birçok kimse gelerek ona îmân ettiler. Fakat inanmayanlar, îmân etmek için gelenlere mâni olmaya çalışıp Şuayb

aleyhisselâma çeşitli iftirâlarda bulundular. Şuayb aleyhisselâm ve ona inananları kendi sapık dinlerine dönmedikleri takdirde yurtlarından çıkaracaklarını söyleyip tehdît ettiler. Şuayb aleyhisselâm bu azgın kavmi Allahü teâlâyâ havâle etti. Allahü teâlâ, Şuayb aleyhisselâma inanmayan ve azgınlıklarına devâm eden Medyen halkı üzerine azâbını gönderdi. **Cebrâil aleyhisselâmın bir sayhası (korkunç, heybetli sesi) ve bir zelzele onları hakîr ve zelîl kıldı. Hepsi helâk olup, yok oldular. Sanki o beldede yaşamamışlardı.** Şuayb aleyhisselâm ve ona inananlar bu korkunç azâbdan kurtuldular.

Şuayb aleyhisselâm kavminin helâk olmasından sonra, Medyen'e yakın, yeşillik, ağaçlık ve bolluk içinde bir şehir olan Eyke ahâlisine, doğru yolu göstermekle vazifelendirildi.

Anlaşıldığı kadarı ile bu doğru yol dosdoğru ahrete gitmektir. Şuayib şimdi de lanetini Eyke'ye taşıyor.

Medyen ahâlisinin bütün özelliklerini taşıyan Eyke ahâlisi de onun bu dâvetine karşı çıkıp, mûcize istediler. Gösterdiği mûcizeler karşısında birçok kimse îmâna geldi. **Ancak pekçok kimse de inanmadı. Allahü teâlâ kıtlık ve kuraklık verdi, yine inanmadılar. Allahü teâlâ, kâfirlerin üzerine azâb olarak gönderdiği buluttan, ateş ve kıvılcımlar yağdırdı. Bütün kâfirler ve onlara âit olan şeyler yanarak helâk oldular. Şuayb aleyhisselâm, Eyke halkının helâk olmasından sonra Medyen'e yerleşti.** İnananlardan birinin kızı ile evlendi. İki kızı oldu. Kendisi iyice yaşlandı, kızları büyüdü. Gözleri zayıfladı, vücûdu kuvvetten düştü. Bu sıralarda Mûsâ aleyhisselâm Mısır'dan çıkıp, Medyen'e geldi. Şuayb aleyhisselâmın hizmetinde bulundu ve kızlarından birisiyle evlendi. Sonra Mısır'a gitti. Mısır'da Mûsâ aleyhisselâmı ziyâret eden Şuayb aleyhisselâm, bir müddet sonra Mekke-i mükerremeye gelip yerleşti. Daha sonra orada vefât edip Zemzem kuyusu ile Makâmı İbrâhim arasında Kâbe'nin altınoluk tarafında defnedildi. **(İbn-ül-Esîr, Taberî, Nişâncızâde)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

SODOM KAVMI

Allah'ın bütün felaketlerinin içinde en dikkat çekici olanı Sodom kavminin yok edilişidir. Sodom'un özelliği ne nükleer bomba ile yok edilmiş izlenimleri vermesi ve ne de kentin celladı olan Lut'un karısının da yok edilen kafirlerden olmasıdır. Sodom'un özelliği cinsel tutumlarından yani eşcinselliklerinden dolayı yok edilmeleri ve en önemlisi de Sodom imha edildikten sonra Lut'un yaptıklarıdır. Lut'un yaptıklarını sonraya bırakarak önce Sodom'un başına gelenleri görelim.

LÛT ALEYHİSSELÂM:

Kur'ân-ı kerîmde ismi bildirilen peygamberlerden. Bugün Ürdün ile Filistin arasında bulunan Lût gölü yanındaki Sedûm şehri halkına peygamber olarak gönderildi. İnsanlara İbrâhim aleyhisselâmın dînini tebliğ etti.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki:

Lût (aleyhisselâm), kavmine; "Bu âlemde sizden önce hiç kimsenin yapmadığı hayâsızlığı mı yapıyorsunuz? **Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere varıyorsunuz. Doğrusu çok aşırı giden azgın bir kavimsiniz**" dedi. **(A'râf sûresi: 80, 81)**

Lût kavminin işini (livâta) yapan mel'ûndur. **(Hadîs-i şerîf-Ahmed bin Hanbel)**

Acaba İmam bin Hanbel günümüzdeki İran, Afganistan ve Arap ülkelerine mi göndirme yapıyor?

Benden sonra ümmetim hakkında en korktuğum şey; Lût kavminin yaptığını yapmalarıdır. **(Hadîs-i şerîf-Tirmizî, İbn-i Mâce)**

Eğer Muhammed bu sözü gerçekten söylemişse gene halk arasındaki İslami deyimlerden birisini söylüyorum "Şu anda mezarında fırıl fırıl

dönüyordur." Çünkü İran, Afganistan ve Araplardaki oğlancılık hevesinin ünü dünya sınırlarını bile aştı.

İbrâhim aleyhisselâmın kardeşinin oğlu olan Lût aleyhisselâm bugün Ürdün ile Filistin arasında bulunan Lût gölü yanındaki Sedûm şehri halkına peygamber olarak gönderildi. İnsanlara İbrâhim aleyhisselâmın dînini tebliğ etti. Onları Allahü teâlâyâ îmân ve ibâdet etmeye dâvet etti ve yaptıkları çirkin işten (livâtadan) sakındırdı. Onlara birçok Mûcizeler gösterdi. **Kavmi onun dâvetini dinlemeyip, gittikçe azgınlaştı. Karısı da onu dinlemedi.** Lût aleyhisselâm Allahü teâlânın emri ile kendisine inananlarla birlikte şehirden çıktı. Allahü teâlâ şehri yerin dibine batırmak sûretiyle o kavmi helâk etti. Lût aleyhisselâm kavminin helâkinden sonra, Şam bölgesine gidip, amcası İbrâhim aleyhisselâmın yanında yedi sene kaldı. Sonra Hicâz'a gidip seksen yaşında orada vefât etti. **(Taberî, İbn-ül-Esîr, Nişâncızâde)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

LÛTÎ:

Lût kavminin çirkin işini (livâta) yapan. (Bkz. Livâta)

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Yeri gelmişken şu Livata sözünün İslami anlamını da bir görelim.

LİVATA

Erkekler arasındaki cinsî sapıklık. Homoseksüellik.

Allahü teâlâ âyet-i kerîmede meâlen buyurdu ki: Sizden önce âlemlerden hiçbirinin yapmadığı hayâsızlığı mı yapıyorsunuz? **(A'râf sûresi: 80)**

Tefsîr âlimleri buradaki çirkin işin livâta olduğunu bildirdiler. **(Celâleyn)**

Lût kavmi gibi livâta yapanları, suç üstü yakalarsanız, ikisini de öldürünüz. **(Hadîs-i şerîf-Birgivî Şerhi)**

Erkek, erkek ile livâta yaparken arş titrer, sallanır. Melekler de bu iğrenç işe muttali (haberdâr) olup, yâ Rabbî emr etsen de, yeryüzü o ikisini ta'zir etse (cezâlandırırsa), gökyüzü onların üzerine taş yağdırsa derler. Allahü teâlâ; "Ben (hilm sâhibiyim) acele etmem. Benden bir şey kaçmaz" buyurur. **(Hadîs-i şerîf-Hüsn-üt-Tenebbüh)**

Bu Hadis düpedüz yalan. Doğru olsaydı bugün bütün İslam ülkeleri bir birasyon makinası gibi tirtir titrer durumda olurlardı.

Üç şeyden dolayı, Allahü teâlâ gadaba gelip Arş titrer. Haksız yere adam öldürme, erkeğin erkeğe, kadının kadına gidip livâta yapmasıdır. **(Ebû Tâlib Mekkî)**

Livâta yapanlarda çok tehlikeli olan İt uru ve Aids hastalığı hâsıl olmaktadır. **(Seâdet-i Ebediyye)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Burada Sodom lentinin nasıl yok edildiğini, kent halkının, yok edilişten önce, Lut'a gelen melekleri de insan zannederek nasıl cinsel ilişki kurmak için zorladıklarını anlatmak kentin yıkılışını bir de Tevrat'tan vermek eğlendirici ve ilginç olabilir fakat gaaplardan bahseden her yazı ve kitap bunları zaten yapıyor. İsteyen her okuyucu da Tevrat'ı açıp, bunları okuyabilir. Dolayısıyla burada doğrudan doğruya felaket sonrasına geçmeyi uygun görmekteyim. Şimdi gelelim felaket sonrasında Lut'un başına gelenlere.

LUT KENDİ KIZLARI İLE SEKS YAPIYOR

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI - BAP 19

29 Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrahim'i anımsamış ve Lut'un yaşadığı kentleri yok ederken Lut'u bu felaketin dışına çıkarmıştı.

30 Lut Soar'da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti. İki kızıyla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı.

31 Büyük kızı küçüğüne, "Babamız yaşlı" dedi, "Dünya geleneklerine uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok.

32 Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım."

33 O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığıнын farkında değildi.

34 Ertesi gün büyük kız küçüğüne, "Dün gece babamla yattım" dedi, "Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat."

35 O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığıнын farkında değildi.

36 Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldı.

37 Büyük kız bir oğlan doğurdu ve ona Moav adını verdi. Moav bugünkü Moavlılar'ın atasıdır.

38 Küçük kızın da bir oğlu oldu ve adını Ben-Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

Alah kocabir kavmi, Yine erkeği ile, kadını ile, çocuğu ile, halktan bazılaerının eşcinsel olmaları nedeni ile yok ediyor ama nedense Lut'un kendi kızları ile cinsel ilişki kurmasına bir şey demiyor. Demek ki, Allah'a göre Eşcinsellik yasak, ensest serbest. Buradaki bahane de çok güzel doğrusu **"Soyumuzu sürdürmek."** Şimdi, bilmekteyiz ki, çevrede yaşayan başka insanlar vardır. En fazla üç, beş günlük yolda insan ve erkek bulmak kolaydır. Ayrıca herşeyi yapabilen Allah bu kızlara neden iki tane hayıllı kısmet bulmadı ki? Kitabı Mukaddes ve Kuran boyunca durmadan herkese hayırlı eşler gönderen çöpçatan Allah bu kızları neden babalarına muhtaç etti acaba?

Tabii bunun bizim açımızdan akılcı cevabı var. Burad sadece dinsel açıdan bakarak bunları soruyoruz. Bizim açımızdan olan cevaplara gelince. Onlar Gerçekler Kitabı'nın daha ilerdeki kitabında, peygamberlerden bahseden bölümde ele alınacaklardır. Burada Sodom'un cinsellik yüzünden yok edilmesi ile Lut'un cinselliği

arasındaki çelişkiye ve Allah'ın Sodoma kızıp, Lut yaparken kafasını başka tarafa çevirmesine dikkat çekilmesi yeterlidir.

Şimdi İslam din komisyoncuları yine bağırıp, çağıracaklar. Tamam anladık. Tevrat değiştirilmiş değil mi? O zamanlar Yahudiler arasında böyle ilişkiler normal di değil mi? Yahudiler hala böyle ilişkiler kuruyorlardı değil mi?.

Olabilir. Tevrat'ın değiştirilmiş olması hariç hepsine tamam. Zaten bu gibi ilişkiler biz gör, kişilerin tercihi kalmış şeylerdir ve zorlama olmaması şartıyla herşey olabilir fakat burada söz konusu olan Satanistler değil ki. Allah'ın peygamberi.

Sodom'un yok edilişinden sonraki Saba ve İrem kavimlerinin felaketleri çok önemli değil. Saba kavminin zenginlik ve uygarlığı nefret çekmiş ve insanların barajları yıkılarak ekonomileri bozulmuş, İrem kavmi de Allah'a yakışan şekilde kumlara gömülerek hepsi öldürülmüş.

Önemli bir felaket olmasa da Yunus ve Ninova olayı oldukça anlamlıdır fakat bu olay aşağıdaki bölümde görülürse daha iyi anlaşılabilir.

AMAÇ DAVET ETMEK DEĞİL. YOK ETMEK!

Yukarda da belirtildiği gibi, değişik kavimlere gönderilen felaketler incelendiği zaman, Allah'ın bütün gazaplarında bazı ortak noktalar olduğu görülmektedir. Bunlardan bizim açımızdan en önemlisi aşağıdaki ayetlerde söylenilmektedir. Dilerseniz önce bu iki ayeti görelim, sonra kendi yorumumuzu yapalım.

KASAS SURESİ

58. Yaşayışı şımarıklık ve gösterişe yol açmış nice kenti helâk ettik biz. İşte yerleri yurtları! Onlardan sonra oralarda çok az oturuldu. Biziz vâris olanlar, biz.

59. **Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez.** Biz; ülkeleri/medeniyetleri, halkları zulme sapmadıkları sürece helâk etmeyiz.

Allah bir kavime onları tehdit edecek, korkutmaya çalışacak ve Allah'ı kulluğuna çağırarak bir peygamber veya antenini göndermedikçe o kavime ya da kente bir felaket göndermediğini söylemektedir. Bu konunun Allah'ın gücü, bilgisi, gerçekleştirmek istediği amaçları ve neler yapıp, neler yapamayacağı açılarından incelenmesi gerektiğine inanıyorum.

Yukardakiki bir çok konuda, Gazabın Tanrısı'nın peygamberlerinin onun medyumları yani onunla iletişim kurabilen hassas kişiler olduklarını belirttim. Yine aynı şekilde bu medyumların aynı zamanda enerji nakledici birer organik anten olduğundan da bahsettim. Şimdilik bu bilgiyi aklınızda tutun. Birkaç satır sonra bu konuya tekrar döneceğim fakat burada bazı sorular sormak istiyorum ki, bunların cevabını zaten biliyorum. Bu soruların amacı size, bu konuda nasıl bir mantıkla düşünmek gerektiğini, en azından bir kere de bu açıdan düşünüp, tartmanızın daha mantıklı olabileceğini anlatabilmektir.

Eğer bir din komisyoncusu bu kitabı okursa veya onunla konuşan bir kimse buradaki verilere dayanarak ona soru sorarsa vereceği cevaplar, Gazabın Tanrısı'nı yüceltmek için yapacağı bazı kurnazlıklar var. Gene dilerseniz, aklımdaki soruları bir din komisyoncusu ile yapılan bir konuşma şeklinde ona sorayım. Bu sayede sizler de onun nasıl cevaplar verebileceği hakkında bir ön fikre sahip olun.

YOBAZLA KONUŞMA

Ben: Sayın Hocam! Allah gazabına uğratmayı uygun gördüğü yere önce bir elçi gönderip onları uyarıyor. Onlar Allah'ın doğru yolunu

kabul etmeyince de, çeşitli uyarılardan sonra hepsini helak ediyor. Pekiyi Allah'ın bir sıfatı da Alim, değil mi? Allah geçmiş, hal ve gelecekteki herşeyi de biliyor! Zaten İslam'ın, inanıp, iman etmemiz gereken bir şartı da kader. Kaderi yazan Allah. Pekiyi bu durumda Allah o kavimin kabul etmeyeceğini bilmiyor mu? Neden önceden elçi gönderiyor da uyarıyor? Nasıl olsa sonucu biliyor. Böyle Tiyatral işler yapmadan doğrudan yok etse olmaz mı?

Yobaz: Allah herşeyi bilir. Kafirlerin imana gelmeyeceğini de bilir ama onların aralarında bazı inanmış kimseler var. Onları kurtarmak için peygamberini gönderiyor.

Ben: Ama hocam, o zaman Allah bu inanmış kimselerin kimler olduklarını da bilir. Peygamber onlara söylese yeter. Neden günlerce o kentin, hiç bir zaman imana gelmeyecek olan ileri gelenleri ile peygamberini konuşturuyor?

Yobaz: Bunu diğer insanlara hem örnek olsun, kendisi tarafından yapıldığı bilinsin de ibret alsınlar (Yani korkudan ödleri patlayıp onlara ültimatom gidince kabul etsinler) diye yapılıyor. Ayrıca diğer insanlar, Allah haksızlık etti. Uyarmadan yok etti. Bir defa uyarsaydı belki o kafirler de imana gelirlerdi, demesinler diye, uyarısını yapıyor.

Ben: Hocam, Allah'ın böyle medya önündeymiş gibi reklama neden ihtiyacı var ki. O en büyük değil mi, dilerse herkes zaten kabul eder. Neden kendi iradesi ile insanları doğru yoluna çekmiyor da böyle cezalar veriyor. Sonuçta onları, kabul etmeyecek yapıda yaratan kendisi değil mi? Neden önce kendisi öyle yaratıp, sonra kendi yarattığı şekilden dolayı onları cezalandırıyor?

Yobaz: Allah insana akıl verdi. Ayrıca insana özgür iradesini de verdi. İnsanın düşünüp, doğru yolu bulmasını ve özgür iradesi ile kendisine gelmesini istiyor. Aklını kullanmamak günahdır.

Ben: Ama Hocam, madem akıl verdi adamlar da o akli kullanmışlar ve kabul etmemişler. Bunda kızacak ne var. Sonra hangi özgür irade vermek ki, kabul etmeyen ölüyor?

Yobaz: Bunlar hep ilerde yaşayacak insanlara ibret olsun diye olmuş. Allah en iyisini bilir.

Ben: Ama buna gerek yok ki. Koskoca Tanrı neden bize tiyatro oynatıyor. Baştan kendisini kabul edip, küfre sapmayacak şekilde yaratsaydı. Neden hem akıl verip, hem de o aklın kullanılıp, seçim yapılmasına kızıyor?

Yobaz: Allah'ın hikmetinden sual olmaz. Günaha giriyorsun. Allah sorgulanamaz.

Ben: Ama ben soruyor ve yaptıklarını mantıksız buluyorum. Bu durumda da onun verdiği aklı kullanmış oluyorum. Bana bu konuda mantıklı açıklama yapacak bir makam yok mu? Yani, **"Herkes sadece, özgür iradesi ile Müslümanlığı kesinlikle kabul etmekte mi, özgür?"**

Yobaz: Bunlar çok derin konular. Anlamak için Arapçayı çok iyi bilmek gerekir. Siz Kuran'ı mealden okuyup yanlış anlıyorsunuz.

Ben: Pekiyi hocam. Allah Türkçe bilmez mi? Bir dil kursu filan yaratıp sonra oradan Türkçe öğrense. Biz neden dilini bilmediğimiz ve en aydınımızın bile anlamadığı bir dili dinini kabul edelim. O zaman Araplar Müslüman olsun. Madem Allah bana akıl verdi. ben kendi aklımla anlamak isterim. Aracılarla değil. Yoksa kullanmamı istemediğine göre bu aklı bana veren Allah değil de başka tanrı mı?

Yobaz: Sus bre katli vacip. Seni dinlemek bile günah. Seni Cehennem kütüğü. Güzel dinimize hakaret ediyorsun. Defool.

ALLAH İNSAN PSİKOLOJİSİNİ BİLMEZ Mİ?

Gazap tanrısının gazaplarıyla ilgili ikinci önemli nokta da Allah'ın gazabına uğrayan kavimlerin genellikle uygarlık seviyesinde kendi zamanlarının ilerlemiş kavimleri olmalarıdır. Bu aslında benim belirlediğim birşey değil. gazap tanrısının, gazaplarının faziletleri

hakkında kitap yazmış olan önemli bir din komisyoncusunun kitabından aldım. Reklamı olmasın diye kaynak göstermiyorum.

Bu din komisyoncusunun belirlelemeleri doğrudur ve bu konuya ilerde tekrar döneceğim. Burada da bazı tutarsızlıklar vardır. Bir düşünün şimdi. Eski günleri değil. Şimdiyi düşünün. Güney doğu anadolu'nun en az gelişmiş bölgesinden veya Kuzey Irak'taki az gelişmiş bölgelerden birisi çıkarsa, Ankara'ya gelse Bir yolunu bulup, başbakanın, cumhurbaşkanının karşısına çıkarsa ve dese ki, "Ben Allah'ın en yeni peygamberiyim. Sizin dininiz artık eskimiş ve Allah tarafından kaldırılmıştır. Bundan sonra o dine inanmak sapıklıktır. Hemen yeni dine inanın, Camiilerinizi filan da yıkın." Evet bu olabilse ve gelen adam da delinin biri olmayıp, gerçekten de bir peygamber olsa da Allah, onu Türkiye'yi yeni dine davet etmek için göndermiş olsa. Adam bazı mucizeler de gösterse. Kim inanır ona. Türkiye din mi değiştirir? Yaptığı mucizeler gerçek olarak mı kabul edilir. Asla. Hatta çok konuşur ve halk arasında yeni dini yaymaya çalışırsa ya Müslümanlar tarafından öldürülür veya devlet onu, "Toplumsal dinsel hislerini rencide etmek" suçundan hapse atar, ya da tımarhaneye kapatır.

İnsan psikolojisi hep aynıdır. Biz burada, bu çağda inanmayız da bundan bin yıl önce yaşayan ve bizlerden daha gururlu, daha kalın kafalı kimseler nasıl inanır. Çölden baldırıçıplak bir adam gelip, hiç bilinmeyen yeni tanrıdan meaj getiriyor ve mucize dediği bazı şeyler gösteriyor. Ona kim inanır?

Anlaşılan Allah yarattığı? insanların psikolojilerini fazla bilmiyor ki, bu şekilde haberciler gönderip, kabul görmeyi bekliyor. Ya da insan psikolojisini zaten biliyor da gerçek amacı kimseyi uyarmak filan değil. Niyeti üzüm yemek değil, bağcı dövmek. O, başka tanrılara tapan ve kendisinden başka bir varlığı güçlendiren o kavmi yok etmeyi kafasına koymuş. "Düşman fazla güçlenmeden onun pillerini yok et." Habercisini gönderme sebebi, kendisinin mevcut veya sonraki kullarına göz dağı vermek istemesi. Yani ya Allah insan psikolojisinden habersiz, ya ard niyetli ve zaten öldürmeye kararlı veya bir üçüncü ihtimal daha var. Fikrimizce asıl doğru olan da bu ve bu aynı zamanda Allah'ın büyük sırlarından biri. Aslında, sır sözünü

kullanmak biraz fazla olabilir. Allah bundan bahsetmez ama dikkatli bir gözle kutsal kitapları tarayanlar bunu hemen farkedebilirler.

FELAKETLER, SADECE BÖLGEDE BİR ANTEN BULUNMASIYLA MÜMKÜN OLABİLİYOR

Allah kendisine inanaların olmadığı yerde fazla etkin olamıyor. Bir peygamberibin, yani medyumunun, alıcı verici anteninin olmadığı bir bölgeye de enerji gönderemiyor. Yıkma kararı verdiği uygarlıklara önceden bir habercisini göndermesinin ana sebebi bu.

Bu onun zayıf noktası. İşte bu yüzden de hep, ben apaçık bir uyarı için haberci gönderiyorum da, kabul etmeyi helak ediyorum önsözleri kullanılıyor. Çünkü o habercinin gidişinin gerçek sebebi söylense, antenin istenilen yere gitmesi daha zor olabileceği gibi Allah, kendisinin güç ve erişiminin sınırlı olduğunu da kabul etmiş olacak. Bu durumda da istediği kadar felaket yağdırsın en güçlü ve tek tanrının kendisi olduğunu, istediğini yapabileceğini, gücünün her yere ve her şeye ulaşabileceğini iddia etmesi mümkün olmayacak.

Bu durumun bir ispatı da Yunus ve Ninova kavmidir. Yunus, belki de olayı tam olarak anladığı için korkar veya insanlara acır. Allah'ın, Ninova'ya gitmesi emrine uymayıp kaçır. Bu durumda Allah, Ninova üzerinde felaket yaratamaz. Yunus, çaresiz kalıp emri kabul ederek Ninova'ya gidince de Ninova halkı durumu anlayıp Allah'a boyun eğirler ve felaketten kurtulurlar. Aşağıdaki Kuran ve Tevrat ayetleri her ne kadar Ninovalıların doğru yola girdikleri için affedildiklerini söylüyorlarsa da belki de, Kutsal kitaplarında bir çok defa gerçeği saklayan tanrı, bu konuda da doğru söylemiyor olabilir. Yunus'un bilinçaltı ve/veya bilinçli direnci yüzünden felaket gerçekleştirilememiş olamaz mı? Belki de yoğunlaştırılan enerjinin kullanılamaması yüzünden Ninova felaketi fiyasko ile sonuçlandı. Nu durumlardan birisi olmuşsa Allah asla kendi kutsal kitaplarında, "Yunus istemediği için fiyasko ile karşılaştım." diyemez. Sizce, böyle bir şeyi diyebilir mi?

YUNUS ALEYHİSSELAM

Musul yakınındaki Nineve (Ninova) ahâlisine gönderilen peygamber. Babasının ismi Metâ'dır. Yûnus aleyhisselâm Âsûr Devleti'nin başşehri ve önemli bir ticâret merkezi olan Nineve şehrinde doğdu.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki: Muhakkak Yûnus (bin Metâ aleyhisselâm) da peygamberlerdendir. **(Sâffât sûresi: 139)**

Biz Yûnus'un (aleyhisselâm) duâsına icâbet edip, onu gamdan (gecenin, denizin ve balığın karnındaki karanlıktan) halâs eyledik (kurtardık) . Bunun gibi biz mü'minleri halâs ederiz. **(Enbiyâ sûresi: 88)**

Balığın karnındayken Yûnus'un (aleyhisselâm) yaptığı duâ "Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minez-zâlimîn" idi. Müslüman kişi bu duâyı her ne şey için okursa, Allahü teâlâ elbette kabûl eder. **(Hadîs-i şerîf-Rûh-ul-Beyân)**

Yûnus aleyhisselâmın babası olan Metâ sâlih bir kimseydi. Allahü teâlâdan sâlih bir evlâd ihsân etmesi için duâ etti. Allahü teâlâ ona Yûnus'u (aleyhisselâm) ihsân etti. Kavmi içinde emîn, yalan söylemeyen, yardımsever bir kişi olarak meşhûr oldu. Ot uz yaşına gelince, Nineve ahâlisine peygamber olduğu bildirildi. Yûnus aleyhisselâm senelerce kavmini îmâna dâvet etti. Putlara, heykellere tapan Nineve ehli onu dinlemediler. Heykellere tapmaktan vazgeçmediler. Yûnus aleyhisselâm üzüldü. Dicle nehri kenarına geldi. Gemiye bindi. Hâlbuki Allahü teâlâ böyle emir vermemişti. Gemi yürümedi. Kur'a çektiler. Yûnus aleyhisselâma isâbet etti. Suçlu benim buyurdu. Denize attılar. Balık yuttu. Tövbe etti. Balık bunu bir kenâra çıkardı. Ölüm hâlinde idi. Tekrar kuvvet buldu. Yeniden Nineve'ye gitmesi emrolundu. Yûnus aleyhisselâm gelmeden önce hava kararmış, her yeri kara duman kaplamıştı. Kavmi korkup, tövbe etmiş, tövbeleri kabûl olup azâb geri alınmıştı. Yûnus aleyhisselâm gelince, onun sözlerini dinlediler. Kavmi mes'ûd ve iyilik üzere yıllarca yaşadı. Şarkta Midyalılar,

Bâbil'de Keldânîler meydana geldi. Yûnus aleyhisselâm seksen üç yaşında iken, Nineve'de vefât etti. **(Nişâbü'rî, Nişancızâde, Taberî)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Yunus olayı Tevrat'ta da Kuran'a uygun olarak ve çok daha detaylı şekilde anlatılmaktadır.

YUNUS KİTABI - BAP 1

1-2 RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve halkı uyar" diye seslendi, "Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi."

3 Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşış'e kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya inip Tarşış'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşış'e doğru yola çıktı.

4 Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı.

5 Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiye hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.

6 Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, "Hey! Nasıl uyursun sen?" dedi, "Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız."

7 Sonra denizciler birbirlerine, "Gelin, kura çekelim" dediler, "Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi." Kura çektiler, kura Yunus'a düştü.

8 Bunun üzerine Yunus'a, "Söyle bize!" dediler, "Bu bela kimin yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?"

9 Yunus, "İbrani'yim" diye karşılık verdi, "Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı RAB'be taparım ."

10 Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. "Neden yaptın bunu?" diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.

11 Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a, "Denizin dinmesi için sana ne yapalım?" diye sordular.

12 Yunus, “Beni kaldırıp denize atın” diye yanıtladı, “O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız.”

13 Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu.

14 RAB'be seslenerek, “Ya RAB, yalvarıyoruz” dediler, “Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB.”

15 Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti.

16 Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki, O'na kurbanlar sundular, adaklar adadılar.

17 Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

BAP 3

1 RAB Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi:

2 “Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.”

3 Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi.

4 Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, “Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!” diye ilan etti.

5 Ninova halkı Tanrı'ya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı.

6 Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu.

7 Ardından Ninova'da şu buyruğu yayımladı: “Kral ve soyluların buyruğudur: Hiçbir insan ya da hayvan -ister sığır, ister davar olsun- ağzına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek.

8 Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı'ya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin.

9 Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmayız.”

10 Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

TEVRAT, PEYGAMBERLERİN ANTEN OLDUĞUNU AÇIKÇA YAZIYOR

Bu, peygamber veya medyumun anten olması durumu en iyi şekilde Tevrat'ta anlatılmıştır. **Çıkış kitabı Bap 17**'de Musa'nın ordusu ile Amalekilerin savaşı anlatılır. Musa, komutan olarak, kendisinden sonra yerine medyum olarak bırakacağı Yeşu'yu görevlendirir ve kendisi savaşı bir tepeden takip eder. Şimdi önce bu olayı anlatan ayetleri görelim.

9 Musa Yeşu'ya, "Adam seç, git Amalekliler'le savaş" dedi, "Yarın ben elimde Tanrı'nın değneğiyle tepenin üzerinde duracağım."

10 Yeşu Musa'nın buyurduğu gibi Amalekliler'le savaştı. Bu arada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar.

11 Musa elini kaldırdıkça İsraililer, indirdikçe Amalekliler kazanıyordu.

12 Ne var ki, Musa'nın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanda Hur Musa'nın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musa'nın elleri yukarıda kaldı.

13 Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi.

Görüldüğü gibi burada, yukarda bahsedilen türde bir felaket söz konusu değildir. Sadece, çarpışan iki ordudan birisine enerji vermek veya birisinin enerjisini çekip, güçsüz bırakma durumu söz konusudur. Bu durumda Musa'nın bedeni gerçek bir anten ve dinamo olarak görev yapmakta, kolları ise yansıtıcı olmaktadır. Ellerini ordulara doğrultmadığı zaman enerji akışı kesilmektedir. Bu ayetlerde anlatılan durum Allah'ın medyumunun olmadığı yerde etki olmasının ne kadar zor olduğunu göstermektedir.

ALLAH NOKTA ATIŞI YAPAMIYOR

Bütün bu felaketlerden çıkartılacak bir sonuç da Allah'ın nokta atışı yapabilmek konusunda, günümüz ADB ordusundan daha zayıf olduğudur. Son yıllardaki, özellikle Irak, ABD savaşlarında gördük ki,

ABD ordusu sivil binaların arasındaki küçük bir askeri hedefi uzaktan vurabilmektedir. Tamam bazı sakarlıklar, kazalar olmaktadır fakat sonuçta bu yapılabilir. Hatta adamlar çok isterlerse yüz kilometre uzaktan belli bir binanın veya askeri hedefin küçük bir kısmını bile vurabiliyorlar. Buna karşılık aynı şeyi Allah yapamıyor. Yapabilseydi bir kenti bütün olarak çoluk çocuk demeden öldüreceğine sadece suçluları ya da kızdıklarını hedef alırdı. Bu durum, suçsuzları kurtarmaktan başka şeylerde de faydalı olurdu. Kent halkının üçte biri veya üçte ikisi yok olup da diğerleri sağ kalınca, sağ kalanlar Alah'a karşı daha bir köle olur, ondan daha fazla korkarlar ve bu korkuyu çevre uygarlıklara da yayarlar. Sarayında oturan bir kral, oturduğu yerde hedef olabileceğini bilir ve ona gör davranırdı. Buna karşılık Allah ne yapmaktadır? Kentin tamamını yok ediyor. Zarar vermek istemediği kişileri de önceden uyararak, belli bir zamana kadar kenti terketmelerini söylüyor.

Sonuç olarak Allah çevredeki antenleri vasiyasıyla büyük alanlar ve kitleler üzerinde etki gösterebilmekte, buna karşılık kişilere ulaşamamaktadır. Ne bir iyilik, ne bir kötülük yapamıyor. Yaptığı bazı şeyleri ise sadece kişinin yakınında bir anteni, medyumunu yani peygamberi varken yapabiliyor.

UFO'CLARA BİR HATIRLATMA

Dünyada yaygın olan ve Türkiye'de sayıları hiç de az olmayan Ufocular yani herşeyi uzaydan gelen, uzaylılara bağlayanlar. Allah'ın gazaplarını da Uçan dairelerden atılan Atom bombası veya değişik şeylere yoranlara, Allah'ın aslında uzaylı bir yönetici olduğunu söyleyenlere küçük bir hatırlatma yapmak istiyorum. Bugün ABD ordusu yukarda anlattığım şekilde nokta atışı yapabiliyor. Halbu ki, biz daha Ay'a turist bile gönderemiyoruz. Bilimsel ve teknolojik olarak başka bir yıldız sisteminden kalkıp, buralara kadar gelebilecek olan uzaylılar o nokta atışını en azından Amerikalılardan iyi yapabilirler, değil mi? Eğer bu işleri yapan uzaylılar olsalardı bütün bir kenti yok etmezler ve yine yukard anlatılan şekilde kişileri belki de mesela bir kral, biz vezir gibi önemli bir, iki kişiyi hedef alarak çok daha korkutucu olabilirler ve propagandalarını da çok daha güçlü yaparlardı.

ŞEYTAN'IN, ALLAH'I İLK ALDATMASI

Müslümanlar, Saman Rüşdi'nin Şeytan Ayetleri romanını çok önemsiyorlar fakat eğer Şeytan'ın, Allah'ı aldatmasını, ona karşı zafer kazanmasını yazmak suçsa önce Kuran'ı toplayıp yakmalılar, sonra da Muhammed'i din düşmanı ilan etmeliler. Neden?

O romanı siz okudunuz mu? Bilmiyoruz fakat biz okuduk! İnanın kızmayı gerektiren birşey olmadığı gibi bu okuduğunuz yazı bile ondan çok daha büyük hakarettir. Roman gerçekten temiz. Pekiyi. Salman Rüşdi'ye bu derece kızan yobazlar neden Kuran'ın tamamını toplayıp yakmazlar. Çünkü Kuran'da anlatılan aldatma, Salman Rüşdi'nin aldatmasından kat kat büyük. Adem ve Havva cennette iken ve Şeytan cennetten kovulmuşken. Şeytan cennete gizlice girip, Allah'a belli etmeden Adem ve Havva'yı aldatmıştır diye Kuran'da yazmaz mı?

Çünkü bizzat Kuran, Şeytan, Allah'a karşı olan ilk zaferini, onu ilk aldatmasını ve yenmesini anlatıyor ve Allah'ın zannedildiği gibi ya da kendi kutsal kitaplarında, kendi iddia ettiği gibi güçlü ve herşeyi bilen olmadığını ispat ediyor. Şimdi, Allah'ın kendi kutsal kitaplarındaki ve onun din komisiyoncularının, onun hakkında söyledikleri herşeyi, geçici olarak doğru kabul edelim ve şu şekilde düşünelim.

- 1 - Tanrı Şeytan'ı Cennet'ten Kovmuştur.
- 2 - Cennet de, diğer herşey ve her canlı ve her melek gibi Allah tarafından yaratılmıştır.
- 3 - Allah herşeyi bilir. Herşeyden anında haberdar olur.
- 4 - Allah gaybı da bilir, geleceği de. Zaten o bütün zamanları bilir. Onun için zaman yoktur.
- 5 - Hiçbir alemde, hiçbir şey Allah'ın izni ve, bilgisi haricinde olamaz.
- 6 - Hiç bir melek Allah'ın istemediği birşeyi yapamaz, düşünemez.

Şimdi bir deneme yapalım. Lütfen Yukardaki altı maddeyi bir kağıda kocaman kocaman harflerle yazın ve çevrenizde bulabileceğiniz her Müslümana, Her Hocaya, ulaşabilerseniz her din bilgini geçinen kişiye

sorun. İslami gazetelerin köşe yazarlarına gönderin ve bu maddelerin doğru olup, olmadığını sorun. Alacağınız cevabı şimdiden söyleyeyim. Kesinlikle doğrudur diyecekler ve bunlardan şüphe ettiğiniz için sizi ya aptallıkla ya da dinsizlikle itham edeceklerdir.

YILAN ALAH'TAN GÜÇLÜ MÜ?

Pekiye o zaman. Şeytan Allah'ın koruması altında olan, onun melekleri ile dolu olan, kovulduğu ve giremeyeceği Cennet'e nasıl girdi. Şimdi Yobazlar diyecekler ki, **"Şeytan Cennet'e girmek için Yılan'ı kullandı. Onun suretine girdi veya onun bedenine girdi, Yılan onu gizledi ve Cennet'e soktu."** Yaaaa. Demek Şeytan yılanı sığınıp girdi. Bu durumda Yılan, Allah'tan güçlü oluyor. Herşeyi bilen Allah'tan, Şeytan'ı saklıyor ve Allah'ın, deyim yerindeyse, ruhu bile duymadan Cennet'e sokuyor, Yani Allah'ı aldatabiliyor. **O zaman Allah'ı bırakıp, Yılan'a tapalım! En güçlü o.** Herşeyi bilen Allah, Şeytan'ın o anda ne yaptığını neden bilemedi? Neden ancak herşey olup bittikten sonra farkına varabildi? Yobazlar, Allah bunu da biliyordu diyorsa o zaman da neden durdurmadı. Gücü mü yetmedi?

"Allah, Adem ve Havva'nın Şeytan'a direnmesi için onları kendi özgür iradelerine bıraktı." derlerse. Herşeyi bildiğine göre onların direnemeceklerini de bilmesi gerekmez mi? İkinci olarak, madem özgür iradeye bırakıyor, günahı ve Şeytan'ı özgür iradesi ile seçip, kendisine tapmayanları içine atmak için neden koskoca cehennemler yaratıyor?

Ne kadar kıvrırırlarsa kıvrırsınlar işte durum ortada. Şeytan, bal gibi onu aldatmış hakimi ve yaratıcısı olduğu Cennet'in içine girip, istediğini yapmış ve yine Allah'ın haberi olmadan, elini kolunu salayarak çıkıp gitmiştir.

Şimdi şükürler olsun ki, bu durum Kuran'da da yazılı. Yazılı olmasaydı yobazlar hemen "Tevrat değiştirilmiştir. Böyle birşey olmamıştır. Şeytan Adem ve Havva'yı Cennet'in dışında yakalamıştır. Allah o sırada kareli bilmece çözmeye çalıştığı için kafası çok meşguldü." gibi bahaneler sıralayacaklardı. Neyse ki, bu sefer iş Tevrat'ın değiştirilmiş

olup olmamasına kalmadan, Kuran'la hallediliyor. Yobazlar da buna kılıf hazırlayabilmek için Keloğlan kurnazlıklarını biraz daha zorlayıp terliyecekler fakat buna cevap bulamazlar.

Kuran bunları açık açık yazıyor. Yobazlar bu duruma neden kızmıyorlar. Şimdi aynen Salman Rüşdi gibi Kuaran'ın yazarı yani Allah için de ölüm emirleri vermeleri gerekmez mi?

ALLAH'IN KIZLARI

LAT MENAT UZZA

Lat, Menat ve Uzza, Müslümanlık öncesi Araplar'ın en büyük ilahelerinden üçüdür. Burada kullandığımız isim sıralamasının hiyerarşik bir anlamı yoktur. İslami kaynaklar onların en eski bilineninin **Menat** olduğunu ileriye sürerler ve en büyüklerinin **Menat** olması gerektiğini söylerler.

Buna karşılık Arkeolojik bulgular Onların üçünün de çok eski olduklarını ve Al Lah isimli tanrının kızları olarak kabul edildiklerini ispatlamıştır.

Kuran'da da, **Necm suresinde Lat ve Uzza'dan sonra Menat** ismini üçüncü sıfatı ile geçmesini bir aşağılama olarak kabul ederler.

19- Siz de gördünüz mü, **Lât'ı ve Uzzâ'yı?**

Eferaeytumul late vel uzza

20- Ve üçüncü öbür putu, **Menât'ı?**

Ve menates salisetel uhra

Buradaki isim sıralamasının bir alay etme ve küçümseme anlamında olduğu, En büyük ilahe olan Menat'ın en son ve üçüncü sıfatı ile belirtilmesinin, diğer ilk ikisini hiçe indirdiğini söylerler. Müslüman Arapların bu konudaki Alay etmek yorumları da anlamlıdır. Şu şeklide anlamlıdır ki, insanlar genellikle kompleks duydukları kişi, olay ve şeylerle alay ederler. Bir de eğlence ve öfkenin söz konusu olduğu alay etmek vardır. Fakat bunların herhangi biri söz konusu olursa olsun, temelinde bir kompleks vardır. Örnek olarak zaman zaman biz, Müslümanlıkla alay etmekteyiz! Bu bizim, müslümanlığa karşı kompleksimizi gösterir. Bunu da inkar etmiyoruz fakat uzun zamanlardan beri Müslümmanlığın cehaleti, baskısı, kan dökücülüğü, bunaltıcılığı ve benzeri şeyleri bizde bu kompleksi yarattı. Arapların da genel olarak kompleksli olduklarını biliyoruz da, kompleks, alay etme ihtiyacı ve benzeri duygular herşeyi yaratan kadiri mutlak Allah'a

ne kadar yakışır? Bu biraz da, tıpkı bizim, müslümanlığa karşı olan duygularımız gibi, uzun zaman karşısında aciz kalmaktan kaynaklanan bir duygu.

Bize göre bunların bir anlamı yok. İsim sıralaması istenilen herhangi bir şekilde olabilir. Yukardaki başlıkta da telaffuz olarak dile kolay geldiği şekilde yapılmış olan bir sıralama vardır. Önem sırası düşünülmemiştir.

KURAN'DA İLAHELERİ AŞAĞILAMA YOK!

Yukarda, Menat'ın ilk ve en güçlü ilahe olmasına rağmen Kuran'da, Allah'ın Menat'ı aşağılamak için isminin üçüncü olarak zikredildiğini, söylediklerini belirtmiştik. Elmalılı Hamdi Yazır bunu ispatlamak için sayfalar dolusu yazılar yazmış (Necm suresi tefsirinde) ve Allah'ın, ilaheleri aşağılaması ile bayağı böbürlenmiş fakat gerek Elmalılı Hamdi Yazır ve gerekse onun gibi düşünenler oldukça boşa emek sarfetmişler çünkü Necm suresi ayetlerinde bir alay veya aşağılama yok. Nasıl yok? Şimdi, Şeytan ayetleri romanına konu olan üç mısralık şiiri tekrar hatırlayalım.

El **Late** vel **Uzza** ve **Menates** Salisete Luhra
Tilke Kavanikül ila
Ve innekel şefaate hünnel Turna

Lat ve **Uzza** ve üçüncüleri olan **Menat**
Bunların şefaati kesinlikle umulur
Ve bunlar yüce kuğulardır.

Bu şiirin Müslümanlık'dan çok önce mevcut olan bir tapım duası olduğunu yukarda gördük. Şiirin özgün şeklinde de sıralama **Lat**, **Uzza** ve **Menat** şeklinde gidiyor. Yani bu şiirin ilk tanzim edilişinde Araplar kendi ilaheleri ile alay etmek istememişlerse ve Kabe'yi tavaf ederken bu duayı edip, şefaati isterken, şefaati istedikleri tanrıçaları aşağılamak gibi bir niyetleri yoksa ve ayrıca Tanrıça tapımı için bu duayı da Allah yazmadıysa, burada aşağılamak veya alay etmek diye birşey söz konusu değildir.

Kuran da aynı sıralamayı, aynı üçüncü sıfatı ile tekrarlıyor. Yani bırakın aşağılamayı Kuran, kendi yobazlarına inat, gayet saygılı bir dil kullanıyorduk bile demek mümkündür.

Ayrıca yine arkeolojik kazılardan elde edinilen bilgilere göre bu ilahelerin isim sıralaması, Kuran'dan da, Muhammed'den de çok çok eskidir ve aynı şekilde Lat, Uzza ve Menat olarak geçer.

Araplar bu ilahelere hürmet olarak çocuklarına, Abdüllet: Lat'ın kulu, Abdülmenat: Menat'ın kulu ve Abdüluzza: Uzza'nın kulu gibi isimler verirlerdi. Kuran'da adı geçen ve lanet edilen Ebu Leheb'in gerçek ismi de Abdüluzza'dır. Ebu Leheb, Ateş'in babası anlamında olan aşağılayıcı ve lanetleyici bir isim olarak Allah ve Müslümanlar tarafından yakıştırılmıştır.

Araplar arasında yemin ifadesi olarak kullanılan, "Lat ve Uzza isimleri adına" anlamına gelen, "Bismilati veluzza" deyimini de yaygındı.

ESKİ TANRILARIN NEDEN SADECE TAŞ HEYKELLER OLDUKLARI İDDİA EDİLİR?

Ebu Ubeyde gibi bazı Müslüman din bilginleri Arap ilahelerini sadece taştan yapılmış olan ve her türlü ruhsel enerjiden yoksun olan putlar ve sadece heykeller olarak göstermek için aşırı derecede telaşlanırlar. Bu kimselerin kaygıları, Allah'tan başka ruhsal güçlerin, ilah ve ilahelerin varlığının bilinmemesi, üzerini örtme gayretidir.

Burada sizlere garip gelecek fakat bir soru sormak istiyoruz. "George Orwell'in 1984 isimli kitabını okudunuz mu? Ya da filmini seyrettiniz mi?" Bu romanda mevcut yönetim "Düşünce suçu"nu önlemek için dili yok etme cabaları içindeydi. Yani ana fikir şuydu, Kötü, berbat, fena gibi kelimeler olmazsa insanlar yönetim hakkında olumsuz düşünemezlerdi bile. "İyi" ve "Az iyi" düşünmek ve konuşmak için yeterliydi.

İşte eski ve yeni Müslümanlık bilginlerinin Eski İlah ve İlahelerin varlığını kabul etmemeleri, onları sadece heykeller ve tapımlarının da,

sanki insanların hiç yoktan, tapacak bir şeylere ihtiyacı varmış da Allah ortada olmadığı için taşlara taparlarmış gibi göstermelerinin sebebi yukarda söz konusu edilen 1984'deki, düşünce suçunu önleme gayreti gibidir:

"Başka bir ilah yoksa, Allah'tan yüz bulamayan, duası kabul olmayan, Müslümanlığın bunalımlarından ve baskısından bıkan kimselerin dönecekleri ve yardım umacakları başka ilah da olmaz!"

Anlaşılan şudur ki, Allah, Hristiyanlık denemesinden bazı dersler almış. Hristiyan kilisesi eski tanrıları şeytan ilan etti. Şeytan'ı büyüttü ve insanları onlarla korkuttu. Varlıklarını kabul etti ve sonunda Kilise baskısından bunalan insanlar Satanizm'e döndüler. Bundan ders alınmış olmalıdır ki, Müslümanlık eski tanrıları tamamen yok sayma yoluna gitmiştir. Tabii Avrupa Satanizmi ile Müslümanlık arasında kronolojik uyuma olmayabilir. Burada tarihsel çizgiyi ve Satanizm'in ortaya çıkışını değil, İlk dönem Hristiyanlarının halk tabakasının eski tanrılarına kaçışlarından bahsediyoruz.

Başta Ebu Ubeyde olmak üzere bir çok İslam bilgini Söz konusu olan ilahelerin heykellerinin Kabe'nin içinde olduğunu söylerler. Bununla beraber başka yerlerde bu ilaheler adına kurulmuş olan tapınaklar olduğunu söyleyenler de vardır. Müslümanların kafalarını karıştıran şeylerden birisi de budur.

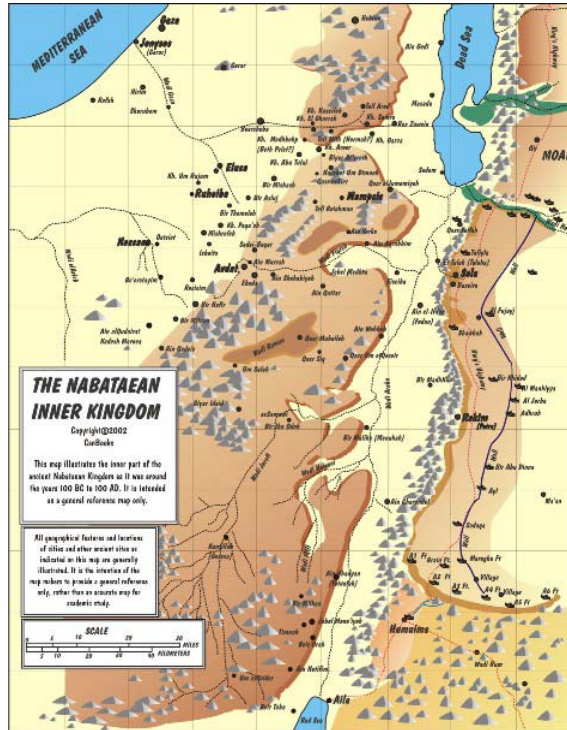
Onlar, ilahelerin gerçekten mevcut olmadıklarını ve sadece birer taş heykel olduklarını ileriye sürerler, buna inanmak isterler ve her ismi sadece bir heykele ait saymak isterler. Yani elli tane aynı heykelden olsa bile mesela Lat bunlardan sadece biridir ve o heykel kırılırsa artık Lat da olmaz. Halbuki durum hiç de öyle değildi. Lat, Menat ve Uzza var olan gerçek spiritüel güçlerdir ve heykeller sadece onların tapımında odak noktaları olan obbjelerdir. Tabii bazı çok cahil Aaplar aynen yukarda anlatıldığı gibi isimleri, cisimlerin isimleri zannediyor olmuş olabilirler. Dolayısıyla birçok yerde Lat veya Menat heykeli ve tapınağı olabilir. Neden olmasın. Yani Eski Yunanistan'da sadece bir tanecik mi Apollon tapınağı ve Heykeli vardı? Şimdi birisi çıkıp da, "Topu topu bir tek Camii vardır. Allah da o camii'nin mihrabının

kendisidir. O mihrap yıkılırsa Allah da olmaz." derse ne kadar saçmalamış olursa, eski ve yeni İslam bilginleri de Lat, Menat ve Uzza konusunda o kadar saçmalamaktadırlar.

Kabe'nin içinde Hubal'ın veya Hübel'in ve başka tanrıların heykellerinin olduğu kesin olarak kabul ediliyor ve bu yüzden de Lat, Menat ve Uzza'nın tapınaklarının başka yerlerde olmaları gerektiği ileriye sürülüyor. Çünkü onların düşüncelerine göre bu isimler tek olan heykellere ait ve bir cisim iki ayrı yerde olamaz.

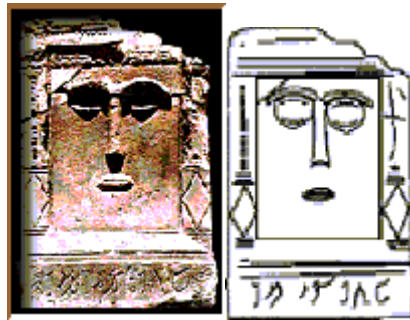
Bilinen şudur ki, Kabe'deki Lat, Menat ve Uzza heykellerinin dışında Lat için Taif'de, Uzza için Nahle'de ve Menat için de Kudeyd'de birer tapınak vardı. Bu da Müslümanların kafalarını karıştırıp, kendi aralarında fikir anlaşmazlıklarına düşmelerine sebep oluyordu. Aslında hala da olmaktadır. Sanki kendilerinin bir tek camiileri varmış gibi.

1974 yılında Utah üniversitesi Ürdün'de'ki Petra harabelerinde günümüzde de devam etmekte olan bir kazı çalışması başlattılar. Petra, aynı zamanda Sela ismi ile de bilinir.

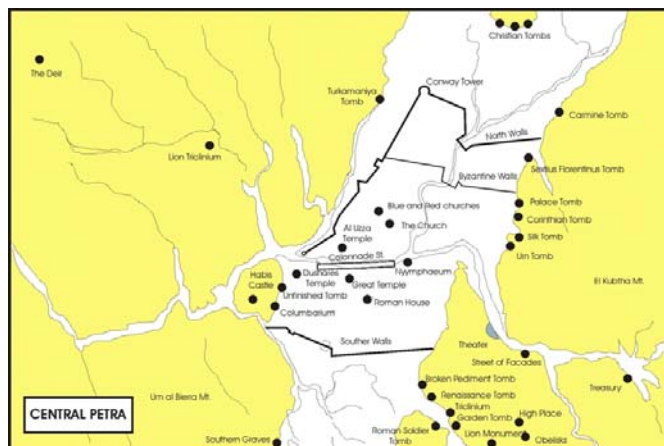
Sela, Ölüdeniz'in birkaç kilometre güneyindedir.

Bu kazılarda, diğer arkeolojik bulguların yanı sıra Uzza'yı temsil eden blok taştan yapılmış heykelde bulundu. Tabii, buna heykel demek ne kadar mümkünse. O dönemdeki araplar, Eski Mısır gibi heykel ve taş işleme sanatlarında fazla ileri değillderdi. Gene de bu blok veya heykel hem tanrıçaların nasıl tasvir edildikleri hakkında fikir verdiği gibi Müslümanların, Uzza'nın bir ağaç, Menat'ın kara bir taş olduğu hakkıjdaki iddialarını havada bırakmaktadır.

Daha da önemlisi, Perta kentinin surları içinde bulunan Uzza tapınağıdır.

Uzza tapınağının kent kalıntıları içindeki tam yeri aşağıdaki kent haritasındadır.

Yukardaki iki resim Uzza tapınağının bugünkü durumunu göstermektedirler.

Görüldüğü gibi Lat, Uzza ve Menat Müslümanların boş iddialarındaki gibi sadece Mekke çevresinde olan birer ağaç ve taşın isimleri değil, tapımları geniş bir alana yayılmış olan tanrıçalardı. Yukarda resmi görülen tapınak Ürdünde'dir ve Mekke'den çok uzak bir mesafededir. Aşağıda göreceğiz, Muhamed'in, Halid ibni Velid'i gönderip, Uzza olarak kabul edilen bir ağacı kestirmesi, Ali'yi gönderip, Menat'ın tapınağını yıktırması gibi şeylerden bu tanrıçaların yok olup, öldüklerini söylemesi saçmadır.

EL LAT

Lat heykelleri ve tapınakları bir çok yerde vardı. Hatta sadece Kabe'de ve Taif'deki merkezinde eğil, Mekke'deki her evde de ailenin özel tanrıalarının yanında küçük bir Lat temsili de bulunabilirdi.

Kabe'nin çevresinde bir çok satıcı ve imalatçının olduğu ve bunların, gelen hacılara küçüklü büyüklü heykeller sattıkları bilinen bir şey. Bu satıcılar ne kadar büyük artistik kabiliyete sahip olurlarsa olsunlar milyonlarca farklı tanrı heykeli yaratamazlar. Tabii burada, hatıra eşyası sayılan bu heykelleri hepsinde Manevi güç vardı demiyoruz. Esas Spiritüel öz, Mekke için, Kabe'deki heykelde ve Taif'deki tapınakta odaklanmıştı.

"Mu'cemu'l-Büldân" Lat'in merkezinin Taif'deki "Sakif" kabilesinin olduğunu belirtir. Sakifler beyaz bir taş üzerine Lat'in tapınağını kurmuşlar ve tapınağa özel hizmetliler tahsis etmişler. Bu hizmetliler tapınağın temizlik, bakım gibi işleri ile ilgilenen kimselerdi. Ayrıca Lat'in ve diğer ilahelerin kendi kahinleri'nin de olduğu bilinmektedir. Mu'cemu'l-Büldan'a göre başta Kureyş olmak üzere bütün araplar Lat'a saygı gösterir ve taparlardı. Lat'in bu ana tapınağının yerinin bugünkü Taif camii'nin sol minaresinin bulunduğu tarafta olduğu söylenir.

Sakifler Müslüman olduktan ya da Müslümanlığı kabul etmek zorunda kaldıktan sonra Muhammed, Ebu Sufyân ibni Harb ile Muğire ibni Şu'be'yi göndererek Lat tapınağını yıktırtmıştır.

EL UZZA

Uzza, üç tanrıçanın en önem verileniydi. Uzza'nın Müslümanlık tarafından kısıtlanması ki, yok edilmesi demiyoruz. İlah ve ilaheler öldürülemez, sadece pasifize edilebilirler, dolayısıyla kısıtlanması, iletişiminin kesilmesi baştan beri olan, ilahelerin gerçek oldukları, sadece birer heykel olmadıkları iddiamıza İslami kanıttır.

Uzza'nın spiritüel merkezi Nahle'de bulunan bir ağacın yanındaki heykeldi. Uzza'nın enerjisinin odak noktasının bir heykel değil de oradaki ağaçlardan biri olduğu iddia edilir. Bize göre bunların ikisi de doğrudur. Uzza'nın çevresinde olan ve hizmetini yapanlar Gatafan kabilesi idi. Bilinen en eski kahini Murreoğullarından olan Sayreme idi. Uzza'yı ilahe edinen kişinin Zâlim ibni Es'ad olduğu söylenir. Bu belki de ilaheleri o zaman göre çağdaş, köklü olmayan, nispeten yeni putlar olarak gösterebilmek için ortaya sürülen bir iddiadır. Çünkü Uzza da

diğer ilaheler gibi oldukça eskidir. Zalim ibni Esad olsa olsa onun son kahinlerinden biridir.

Uzza tapınağı Nahle-i Şâmiyye vadisi içindeki Hurad mevkiinde bulunuyordu. Mekke'den Irak'a doğru giderken Mus'ad'ın sağ tarafında, Amir'in hizasında ve Zat-ı İrk'in üst kısmında, Bustan'a dokuz mil mesafede idi. İbni Es'ad onun üzerine Bess ismi verilen bir tapınak yaptırtmıştı ve gariptir ki, İlahelerin gerçekte olmadıklarını, sadece birer ruhsuz heykel olduklarını söyleyenler aynı zamanda, bu tapınağın içinden ilahenin sesinin duyulduğunu da yani dışarıdan da duyulduğunu iddia etmektedirler.

Kureyşliler Uzza'ya aşırı saygı gösterirler, onun tapınağını ziyaret eder, kurbanlar ve hediyeler verirlerdi. Yine Kureyş kabilesi Uzza asına için Hurad vadisinde Sükam adını verdikleri bir koruluk kurmuşlardı ve onu Kabe'nin Harem'ine benzetmek istiyorlardı. Şeybân ibni Câbir ibni Mürre oğullarından olan hizmetlisi Beni'l-Haris ibni Abdilmuttalip ibni Hâşim'in adamlarındandı.

Uzza'nın son kahini, Dübeyye ibni Harmeselemi idi. Mekke'nin Müslümanlar tarafından işgalinden sonra Muhammed Halid ibni Velid'i Uzza tapınağını yok etmekle görevlendirdi. Bu yok ediş hikayesi aslında Müslümanlar tarafından ortadan kaldırılması gereken bir belgedir fakat ilkel kafa ile düşünen din bilginleri, Muhammed'in ne büyük ve Halid ibni Velid'in ne kahraman olduğunu ortaya koymak için bu hikayeyi ortada tutular ve böylece kendileri de İlahelerin gerçek varlıklar ve ruhsal enerjiler olduklarını belgelemiş oldular.

Muhammed, Halid ibni Velid'e, "Batn-ı Nahle'ye git orada üç semüre ağacı bulacaksın, birinciyi kes!" emrini verir.

Halid ağacı kesip, geriye döner ve Muhammed ona ağacın kesilişi sırasında birşey görüp, görmediğini sorar. Hayır cevabını alınca da bir ağaç daha kesmeye gönderir. Halid, bir ağaç daha kesip dönünce Muhammed yine aynı soruyu tekrarlayarak, bir şey görüp, görmediğini sorar. Tekrar hayır cevabını alınca, "O zaman gidip, üçüncü ağacı da kes." der.

Halid ibni Velid, üçüncü ağacı kesmek için gidince orada çıplak bir kadınla karşılaştı. Saçlarını dağıtmış, ellerini ensesine koymuş olan bir kadın görür. Bu anlatımdan kadının ağaca yaslanmış olduğu sonucunu çıkartmak veya uygun bir konumda uzandığını düşünmek mümkündür. Kadın'ın, çıplak olduğu kesinlikle belli olan bir durum. Söz konusu kadının oldukça çekici görüldüğü ve Halid ibni Velid'i, cinsel olarak baştan çıkartmaya çalıştığı da açıktır. Cinsel olarak baştan çıkartacak fakat olmazsa elinden geldiğince karşı çıkıp, engellemeye çalışacaktır. İlaheler, Müslümanlar ne derlerse desinler, savaşçı değildiler. Menat için ölüm tanrıçası denilse de özlerinde savaş yoktur. Bu yüzden de savaş ve ölümle ilgili şeyler söz konusu olursa fazla bir şansları yoktu. Savaşçı olan Muhammed'i tanrısıydı. İlaheler insanların zevk, mutluluk hislerine hitab ederler, bilgi ve sanat esasıydılar. Dolayısıyla burada söz konusu olan da cinsel cazibe ve baştan çıkartmadır.

İlahelerin hepsi, insan gözü ile görünür hale girdikleri ender durumlarda son derece çekici, güzel ve cinsellik titreşimleri yayan enerjilerdi. Bu yüzden aşağıda göreceğimiz gibi, araplar onları beyaz kuğular şeklinde tarife ederlerdi. Buna karşılık İslam otoriteleri yaptıkları ender tariflerde onları son derece çirkin, yüzüne bakılmaz, kuma duygusu veren cadılar olarak anlatırlar. ki, bu tarifler rüya, efsane ve çok ender olarak da görülmüş bir fiziksel olgu olurlar. Buradaki anlatım da fiziksel tezahür örneklerinden biridir. Mesela Elmalılı Hamdi Yazır kendi Kuran tefsirinde aşağıdaki ifadeyi kullanmıştır.

Kendisini vazgeçirmek isteyen çıplak bir kadınla karşılaştı. Saçlarını dağıtmış, ellerini ensesine koymuş ve **dişlerini gösteren bu şeytan kılıklı kadının** arkasında da bakıcı olan Dübeyye b. Harmesselemi eşşeybânî Halid'e bakıp şöyle diyordu:

"Ya Uzza! Haydi yalan çıkar, Halid'in üzerine şiddetli bir şekilde saldır. Örtüyü bırak ve kollarını sıva, çünkü sen bu gün Hâlid'i öldürmezsen peşin bir zilletle dönecek ve hristiyanlaştırılacaksın."

Halid de şöyle dedi

"Ya Uzza nankörlük sana, senin için tenzih (berî kılma) yok. Gördüm ki Allah seni zelil kıldı."

Ve sonra kılıçla başına vurdu ve onu öldürdü, peşinden de ağacı kesti ve Dubeyye'yi de öldürdü Daha sonra da Resulullah'a gelip durumu haber verdi. Peygamber de, "O, Uzza idi, artık bundan böyle Araplara Uzza yok." dedi.

Görüldüğü gibi Uzza için Elmalılı Hamdi burada kendisinden beklenilmeyecek kadar nazik bir dil kullanarak sadece "Şeytan kılıkli kadın." diyor.

Sonuç olarak bu hikaye ilahelerin yapılarını gösterdiği gibi onların ruhsuz taş parçaları olmadıklarını da ortaya koyuyor.

Bu noktada İslam kurtarıcıları, itiraz edeceklerdir. Bulacakları en son iki bahane aşağıdadır.

İlk silahları: Burdaki hikaye mecazi bir anlam taşır. Aslında ortada Uzza filan yok. Bu anlatılan cahil araplara Uzza öldü hissini vermek ve onların kafalarından putprestliği silmek için, iyi niyetle uydurulmuş olan bir hikayedir.

Bu klasik yöntemlerinden biridir. İşlerine gelince son derece materyalist kesilen din komisyoncuları ne derlerse desinler, ilahelerin gerçek olduğunu ortaya koyan bir çok şey vardır. Ayrıca amacımız zaten onları ikna etmek veya doğru yola çekmek de değil.

İkinci bahaneleri ve daha doğrusu sarılacakları şey ise Arapça'nın anlaşılmasıdır. Her zamanki klasik cevapları. Bir İslam klasiği: Arapça bilmiyorsunuz. Bu olay Arapça'dan okunmalı. Kelimelerin çok anlamını vardır ve siz yanlış anladınız. Bu gibi şeyler Türkçeye çevrilirken hata oluyor.

Bu anlaşılması Arapça her yere karşınıza çıkar. Yobazlar herhalde her gün fazladan iki rekat namaz kılıp, Arapça böyle diye

şükrediyorlardır. **Ya Arapça anlaşılır olsaydı halleri nice olurdu.** Sanırız onlar aslında Kura'ın dünya dışı, mesela şayet varsa, Mars dilinde olmasını ve kendilerinin de anlamamalarını isterlerdi ki, aslında zaten anlamıyorlar.

Bizden istenilen iman aslında budur. Hiç anlamıyacağız ve anladığını söyleyen, fındık kadar beyni olmayan bir, iki yobazın tevatürüne göre dine iman edip, ibadet edeceğiz.

EL MENAT

Menat ismi Kader, ölüm veya ilah anlamlarına gelen "**Mena**"dan alınmıştır denilir. Heykelinin yanlarında kurban kanlarının dökülmesi için çanaklar bulunduğu söylenir. Menat'ın özgün şeklinin Eski Mısır savaş, intikam ve ölüm tanrıçası olan aslan başlı **Sekmeth** olması ihtimali oldukça güçlüdür.

Mu'cemu'l - Büldan'a göre Menat'ın bilinmesi diğer iki ilaheden daha ekidir . Bununla beraber bu bilgi hatalı olabilir çünkü bu üçlü daima birlikte olmuş ve birlikte anılmışlardır. Müslümanların yani o dönem araplarının bazı bilgilerde tahrifat yapmış olmaları olasıdır. Bunun nedeni ise Menat'ın hep üçüncü isim olarak kullanılmasından istifade ederek, "Asında en büyük ve en eski fakat üçüncü anılarak alçaltılıyor" demek istemeleri olabilir. Tamam çocukça bir düşünce tarzı fakat bu çocukça düşünce ve sidik yarışını İslam bilginleri hep yapıyorlar.

Menat'ın heykelinin ya da tapınağının Mekke ve Medine arasında Muşellel bölgesinde bulunan Kudeyd isimli yerde, deniz kenarında dikili bir heykelin adı olduğu söylenir. Menat temsilinin bir hykel değil de orada duran birkara taş olduğunu iddia edenler de vardır. Bu da herhalde Müslümanların Kabe'deki kendi taş tapımlarından üretilen bir düşünce olabilir.

Menat heykelini yapan veya yerleştiren kişinin Amr ibni Lühayyi Huzai olduğu, onu Şam'dan getirip Kabenin etrafına diktiği de rivayet edilmektedir.

Kureyş kabilesi ve diğer araplar da ona saygı gösterir, ibadet eder, kurban ve değişik sunular takdim ederlerdi. Bu heykelin daha sonra Kudeyd'e dikildiğini, Evs ve Hazrec kabilelerinin onu ziyaret etmedikçe hac ibadetlerinin tamam olduğuna inanmadıkları nakledilmektedir.

Burada yine, yukardaki açıklamamızı hatırlatmak isteriz. Menat da bir taş heykelin ismi değildi. Dolayısıyla Kabe'de bir heykel varken başka yere de onu temsil eden bir tapınak yapılmaması anlamsızdır. Ayrıca şunu düşünmek gerekir ki, o dönemin arapları hem korkunç gururlu, hem dindar, hem bir tanrı veya tanrıçanın kendi bölgelerinde olmasıyla övünen kimselerdi. Bir tanrıça heykelinin kabeye koyulduktan sonra oradan alınıp, başka bir yere götürülmesinin değil gerçekleşmesi, fikir olarak ortaya atılması bile kabileler arasında inanılmaz bir savaşa sebep olabilirdi. Araplar herhangi bir nedenle Menat tapımından vaz geçmiş değildiler ki, Menat heykelini kabeden çıkartsınlar. Muhammed'in hayatını okuyanlar bilirler ki, Kabe'in tamiri sırasında bir tek kara taşın yerine koyulması için bile, büyük bir savaş çıkmak üzereydi. Her kabile bu işi kendisinin yapması gerektiğini ileriye sürüyordu. Bu durumda, aynı araplar nasıl olur da, Kabe'de duran, bir tanrının odak noktalarından birisinin, alınıp götürülmesine razı olurlar. Bunun olabilmesi için bütün arapların ölmüş olması veya Müslümanlaşmaları gibi toptan din değiştirmiş olmaları gerekmezmi? Halbuki buradaki taşıma olayı Müslümanlıktan öncedir. Demek ki burada bir yanılma ve yanlışta söz konusudur. Menat heykeli Müslümanların Mekke'yi işgal edip, kabe'yi ele geçirmelerinden sonra kırılmıştır fakat Kudeyd'deki heykel ve tapınağın saldırıya uğraması başka bir olaydır.

Kudeyd olayı: Hicretin sekizinci yılında Muhammed, Ali ibni Ebu Tâlib'i (Yani Hz. Ali adıyla tanınan adamını) Menat'ın tapınağını yıkmak üzere Kudeyd'e gönderdi. O da gidip yıktı ve oradaki değerli olan ne varsa hepsini alıp getirdi. Getirdiği şeyler arasında Mihzem ve Resub adında iki de kılıç vardı. Muhammed kılıçları Ali'ye verdi. Bu kılıçlardan birinin, Alevilerin en gözde sembolü olan, ünlü efsanevi kılıç **Zülfikar** olduğu iddia edilir. Menat'ın bilinen en son kahini Ezd kabilesinden Gataif idi.

KUĞU BENZETMESİ

Yakutu'l Hamevi, "Mu'cemü'l Büldan"da tanrıçaları aşağıdaki şekilde anlatır:

"Kureyşliler Ka'be'yi tavaf ederken "Lât, Uzza ve üçüncü olarak da öteki put Menat hürmetine, çünkü onlar **ulu kuğulardır**, her halde onların şefaati umulur." diyorlardı. Ve de onları Allah'ın kızları kabul edip şefaati bekliyorlardı."

ALLAH BİLİNMEZKEN ALLAH KIZLARI ANLAYIŞI OLUR MU?

Müslümanları çok yaralayan ve bu yüzden de asla hatırlamak istemedikleri, varlığını karanlıklara gömüp, unutmak için gerekirse kafalarını taşlara vurmaktan bile çekinmiyecekleri bir şey vardır.

EL LAH

El Lah, yani Lah, arapça yazılışı ile "Elif, Lam, Lam, he" Müslümanlık öncesi arapların tanrılarından biridir. Müslümanların iddialarından biri de Allah ismi özgündür ve Allah'tan önce başka bir ilaha ait değildi. **Halbuki bir El Lah vardı.** Tabii okunuşu da Allah olabiliyordu. Allah isminin arapça yazılışı da "Elif, Lam, Lam, he" şeklindedir. İşte Müslümanlar bunu hatırlamamak için ne gerekirse yaparlar. Lah, Lat'ın erkeksi yani maskülen ya da arapçası gerekirse ki, Müslümanların anlaması için gerekir, **müzekker** şekliydi. Araplar ilaheler için tanrının kızları derken Allah'ı değil, El Lah'ı kastediyorlardı. Bir düşünün! Müslümanlıktan önce, Muhammed doğmadan önce **Abdullah** diye bir isim vardı. Muhammed'in babasının adı. Abd-ul (El)- **Lah**. "Lah'ın kulu". Şimdi kim şunu açıklayabilir ki, Muhammed doğmadan önce Allah'ın adı bilinip de "Allah'ın kulu" diye bir isim koyulabiliyor. Arapların fal ve kehanet gibi şeylere çok rağbet ettiklerini biliyoruz fakat, *"Bir gün gelecek ki, Muhammed diye biri doğacak, hiç bilmediğimiz bir tanrı olan Allah diye bir varlığın kahini olacak, en iyisi biz şimsiden çocuklarımıza*

onun adıyla ad koyalım ki, sonradan zorluk olmasın" şeklinde bir kehanette bulunduklarını da hiç zannetmiyoruz. Fakat şunu da gözönünde bulundurmak gerekir ki, Mekkeliler, Muhammed'in bahsedip durduğu tanrının, ismi Allah olduğu için, kendi bildikleri Lah olduğunu annetmiş olailirler.

Müslümanlıktan sonra Tevrat'ın **YHVH**'i Allah ismini çok beğenmiş olmalı ki, hemen sahiplenmiş. Burada da Müslüman tahrifatının güzel bir örneği ortaya çıkıyor. Kuran sanki Lah diye bir tanrı hiç yokmuş da, Araplar, Tanrının kızları derken Allah'ı kastediyormuş gibi ifadeler kullanıyor. Buna Muhammed'de, günümüz Müslümanları da çanak tutuyorlar.

Bu durumda da ortaya bir ihtimal çıkıyor ki, o da Allah'ın aslında Kabe'deki El Lah olması ve tek tanrı olmak için diğer tanrıçaları yok etmesidir. Tabii bu ihtimal olayın saçmalığını anlatmak için yazıldı. El Lah farklı bir tanrıydı.

Şimdi tekrar Yakutu'l Hamevi'nin anlatısına dönelim.

Putlara verilen isimlerin hepsi **müennestir** (Feminen). Bu konuda Taberi şöyle der:

"El-Lât, Allah lafzından alınarak sonuna müenneslik (dişilik) tâ'sı getirilmiştir. Müzekkere Amr. Müennese Amre, erkeğe Abbas, dişiyeye Abbâse denildiği gibi. Müşrikler putlarına Allah'ın isimlerini vererek Ellât'ı Allah, Eluzza'yı da Allah'ın el-Aziz isminden almışlardır."

Râzî'nin görüşü de şöyledir: "Ellât, 'in müennesidir." Aslı, idi, ancak te'niste hâ üzere durulup şeklini aldı. Sonra da kelimedede bulunan iki "ha"dan birisi hazfolunarak, iki asıl harf ile bir te'nis tâ'sından ibaret kaldı. Bu te'nis tâ'sı da kelimenin aslı gibi kabul edilerek "zâmâl"ın müennesi "zâtimâl" gibi oldu. Kelimenin türetilmesi konusunda başka görüşlerden de bahsedilmiştir.

Evet. Bir doğru var. El Lat ismi lah'tan, Uzza İsmi Aziz'den alımıştır. Fakat esaslı bir de yalan var. Araplar kendi tanrılarına Allah'ın isimlerini vermemişlerdir. Tam aksine, Allah diğer tanrıların isimlerini

gaspetmiştir. Bu yobazlar asla düşünmek istemezler ki, daha Müslümanlık yokken ve Allah bilinmezken onun doksandokuz ismi nasıl bilinir de putlara koyulur, bu isimlerden de dışisel isimler üretilir.

Şimdi yeniden Kuğu meselesine dönersek, aşağıdaki gibi açıklamalar yapıldığını görürüz.

Gurnuk, kuğu kuşu denilen beyaz bir su kuşudur ki kazdan daha büyük, uzun boyunlu ve güzel endamlı bir kuştur. **Sîmten denilen beyaz, güzel ve dolgun bedenli taze dilberlere de kuğu ismi verilir.** Gönül alıcı bir rüzgâr estiğinde deprenip oynayan **yumuşak saçlara da "garanika" veya "garanikiyye" denilmektedir.** İşte müşrikler beyaz taşlardan yaptıkları putlarını böyle şâirâne bir teşbih (benzetme) ile yüksekte uçan kuğu kuşuna benzeterek onların şefaathlerini umuyorlardı.

Bu anlatımda bile İlahelerin gerçekte mevcut olmayıp, sadece taş oldukları vurgulanmaktadır ki, bu yalandır. Bunun doğru olmadığı da, onlara neden Kuğu denildiği de yukarda anlatıldı. Arapların gelenek ve alışkanlıklarına göre, en azından o dönemde, güzel ve istek uyandıran kızlara kuğu denildiği yukarda anlatılıyor. İlahelere Kuğu denilmesinin sebebi onlardan şefaath dilemek için değil, onların ender ortaya çıkan fiziksel tezahürlerindeki görünüşleri içindir.

İlaheleri inkar etmek ve ille de bir kılıf hazırlamak gayreti içinde olan yobazlardan biri de Yakubun Ruveys'dir.

Kırâet-i aşere (on kırâet) imamlarından Yakub'un Ruveys İlahelerin ortaya çıkışlarını tam bir Türk filmi keolğlanı zekası ile anlatmaktadır. Onun anlatmasına göre vaktiyle bir adam yağ ile kavut yapıp halka yedirirmiş ve yiyenler de gelişirlermiş. Derken o kişi tanrı yerine koyularak, onun suretinde bir heykel yapıp, Lat ismi verilmiştir. Bu hikayeye göre Lat erkek olmaktadır. Aslında hikayenin basitliğine fazla önem vermemek gerekir. Adamın hayal kabiliyeti olmazsa ancak böyle Anadolu'nun en geri bölgesindeki bir ilkokul üçüncü sınıf öğrencisinin uydurabileceği şeyler anlatabilir.